XXXII. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. JÚLIUS 8.

Ludas Matyi

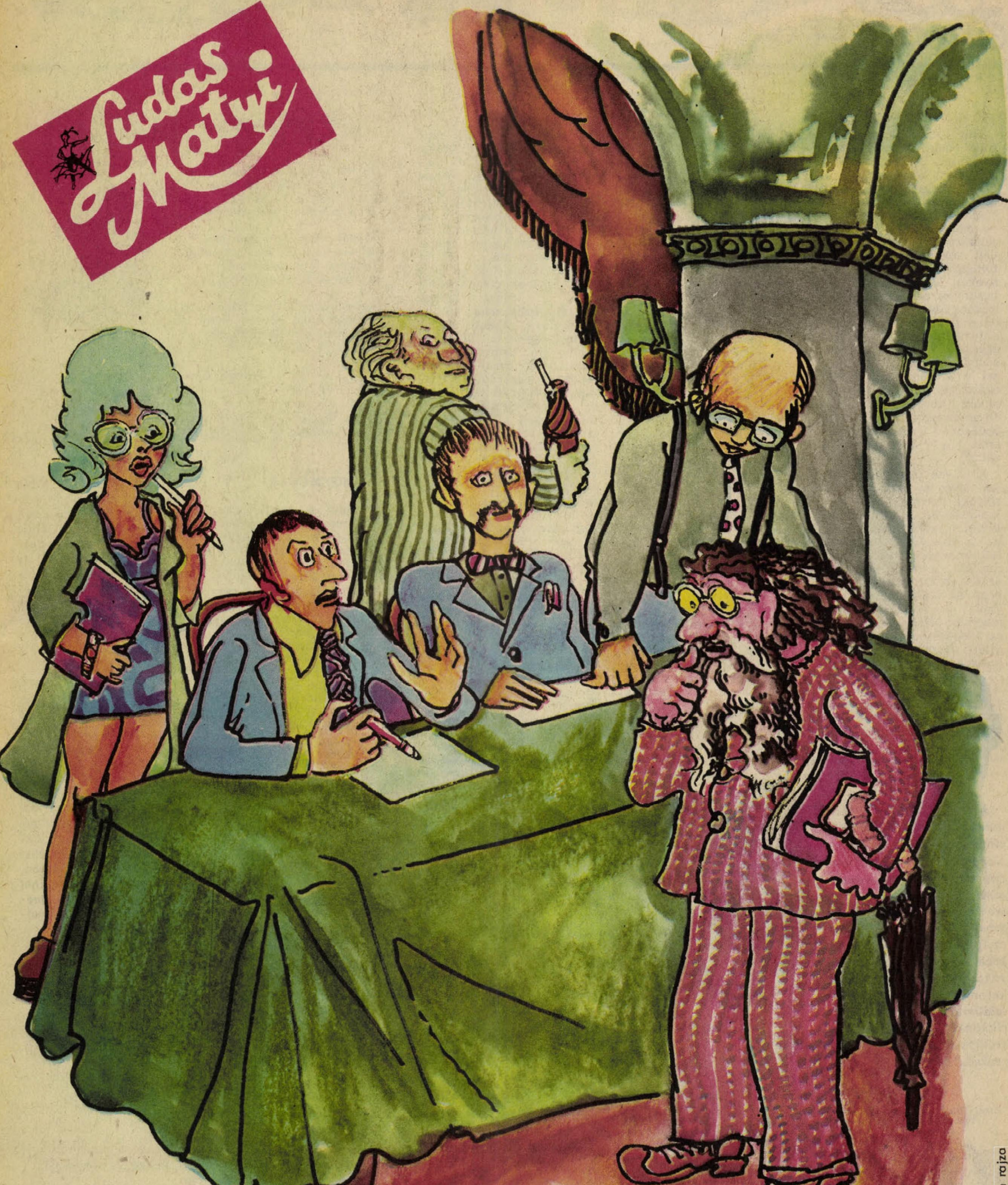

Hegedűs István rajza

EGYETEMI FELVÉTELI

— Tulajdonképpen hányadszor is jelentkezik itt nálunk?...

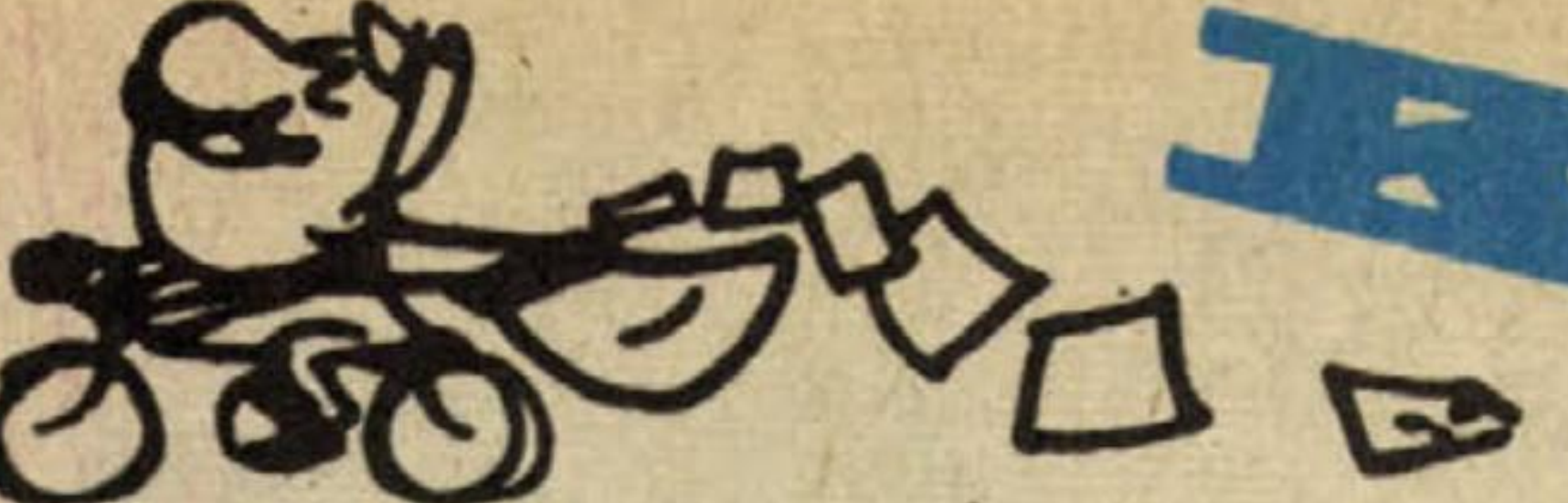

KEDVES LUDAS!

MÉG EGYSZER A LAPTERJESZTÉSRŐL

Hat olvasónk ragadott tollat vagy írógépet, hogy a június 3-i számunkban megjelent *Kocogás újságért* című glosszáról véleményt mondjon.

Menyhárt Éva Komlóról — édesanyja tíz évig újságkézbesítő volt — úgy véli, azért szerelték fel a földszinten a levélszekrényeket, hogy az újságkézbesítőnek ne kelljen nehéz csomagjával minden emeletre felmásznia. Ez gyorsítja a munkát és a postás egészségét is védi. Kérdésem: arányban áll-e ezzel a sok-sok lapelőfizető egészségének károsodása, amely abban az állandó bosszankodásban-idegeskedésben nyilvánul meg, amit a nem-kézbesítés okoz?

K. L.-né (kéri, hogy teljes nevét és címét ne közöljük) tizennégy éve *hírlapkézbesítő,* s *nem újságkihordó,* miként írja, „mert mi is fejlődünk!" Munkakörülményeik javulását ismerteti, aminek őszintén örülök, azzal is egyetértek, hogy az előfizető sem angyal: egyik-másikhoz négyszer-ötször is el kell zarándokolni az előfizetési díjért. Azzal azonban nem tudok egyetérteni, hogy „Véleményem szerint a XX. században élve ne kívánjuk vissza a lóvasút romantikáját!" Egy fontos szolgáltatás betartása, még ha az hagyományos is, még nem elavult romantika.

Cs. T. (Gyöngyös) írásosomat „túlságosan arisztokratikusnak" (?) találta s megkérdi: elvállalnám-e egy lakótelep 4—10 emeletes házaiban „reggelire" az újságok ajtókig eljuttatását s mennyiért? Nem vállalnám, de az újságkézbesítők a kollektív szerződésükben megállapított bérért, elvállalták.

Kovács Zoltán (Bp., Márton u. 22.) írja: „Eddig reggel, munkábamenet előtt olvastam el a napi sajtót, s ha tudom, hogy erre nincs lehetőség, nem fizetek elő. A munkahelyemen ugyanis nem vennék jónéven, ha munkaidőben olvasnék... Mikor érjük már el, hogy meg is kapjuk, amiért fizetünk?"

Wertheimer Gyuláné (Bp., Csengery u. 84.) emlékeztet arra, „amikor azért kerestük fel a lakókat, hogy — tudva a sajtó jelentőségét — előfizetőket gyűjtsünk, hogy a napi eseményekről már reggel mindenki friss hírt kaphasson. Ez a jelentős szolgáltatás azonban az utóbbi időben akadozik és több bosszúságot okoz, mint kényelmet... Többször eljártam már az ügyben a 62-es postahivatalban, a válasz: „nesze semmi, fogd meg jól..."

„62 éves rokkant nyugdíjas vagyok, a felszabadulás óta előfizetője egy napilapnak továbbá hetilapoknak és folyóiratoknak, de csak voltam, mert a hírlapterjesztők erről módszeresen leszoktattak, ez évben mind gyakrabban nem kaptam meg az előfizetett lapokat" — írja *Virágos Mihály* (Bp., Sobieski János u. 29.). S megkérdi: „Talán szokjak le az olvasásról, mert nekem sem az ajtó nyílásába, sem a földszinti levélszekrénybe nem dugják az előfizetett lapot. Ki jár jól?"

Hat levél, tartalmukat illetően: 3:3. Ezt a kérdést azonban — bármilyen divatos is mostanában — nem lehet 11-es rúgásokkal eldönteni. Ítélje meg az olvasó, hogy a levélírók érvei közül melyekkel tud azonosulni.

(bt)

SAJTOS KOCKÁK

Ritka csemege a „sörsajt",
becsületes nevén: kvargli,
ritka, mint a kártyajáték,
mely e sajtra rímel: dargli!

Örülök, hogy újra gyártják,
lelkem nem dől így most romba,
amúgyis már belefáradt
a szüntelen sajtostromba...

Kvargli sörrel! Nem bánom, ha
ruhából majd bővebb méret
kell, mert elviselhetőbb lesz
tőle ez a „büdös" élet!...

Szilágyi György

Levelesládánkból

SZEMÜVEG

Játszunk a gondolattal: ne írjunk-e ki pályázatot szemüveg elkészítése ügyében? Az az Ofotért-fiók győz, amelyik a legtávolabbi határidőre vállalja. 24. számunkban Nem látom a szemüvegem címmel közöltük Rácz György rendező és Cseri Zsuzsanna székesfehérvári tanuló panaszát: az előbbivel közölték, szemüvegéért „nézzen be három hónap múlva", az utóbbinak február 11-én rendelt szemüvege május végéig sem készült el. Hozzájuk csatlakozik most Szente Lajos olvasónk (5900 Orosháza II., Kelet u. 41.). Február 23-án rendelte meg és fizette ki új szemüvegét az orosházi 59. sz. Ofotért boltnak, de a pápaszemet levele keltéig (június 9.) sem kapta még meg.

HELYJEGY

Nem az első és tartunk tőle, éppenséggel nem az utolsó panasz a helyjegyeket illetően Bóna Jánosné (1215 Bp., Árpád u. 12.) levele. Június 3-án reggel a Lővér expresszre szállt fel, miután a vasúti pénztár úgy informálta, hogy arra a vonatra nem kell helyjegyet váltani. Mégis, alig ült le egy üres fülkében, jöttek a helyjegyes utasok és „kitört az utasháború". Panaszosunk végül is egy másik fülkében ülőhelyhez jutott, de kérdi: miért kapott rossz információt a pénztártól és miért indít a MÁV „fakultatív" vonatokat, amelyeken tetszés szerint dönthető el, kell-e vagy sem helyjegyet váltani?

TÖMÍTŐ GUMI

Jankó Elemér nyugdíjas (1081 Bp., Köztársaság tér 11.) segítséget kér. Ajándékba kapott egy 75 literes Szaratov hűtőgépet, amelynek sajnos rossz az ajtaján levő tömítő gumija. Rengeteg Keravill üzletben járt, de tömítő gumit sehol nem kapott. Ezúton kérjük a Keravillt: nézzen utána raktáraiban, hátha rábukkan valahol egy tömítő gumira, amelyet fel tud ajánlani nyugdíjas olvasónknak.

KERTI SZÉK

A Ludas Matyi 25. számának Levelesládánkból című rovatában olvastuk Nagymihály Lászlóné budapesti olvasójuk panaszát: hetek óta hiába keres kerti széket. Nem gyártanak, kérdi? Hadd válaszoljunk neki mi: szövetkezetünk gyárt kerti széket, raktárunkban jelenleg is háromszáz camping-szék található, ebből az árucikkünkből külföldre is szállítunk. Hol van a kereskedelem?

Biber József
elnökh.
Zirci Vegyesipari Szövetkezet
8420 Zirc, Rákóczi tér 20.

TAKARÉKOSSÁG

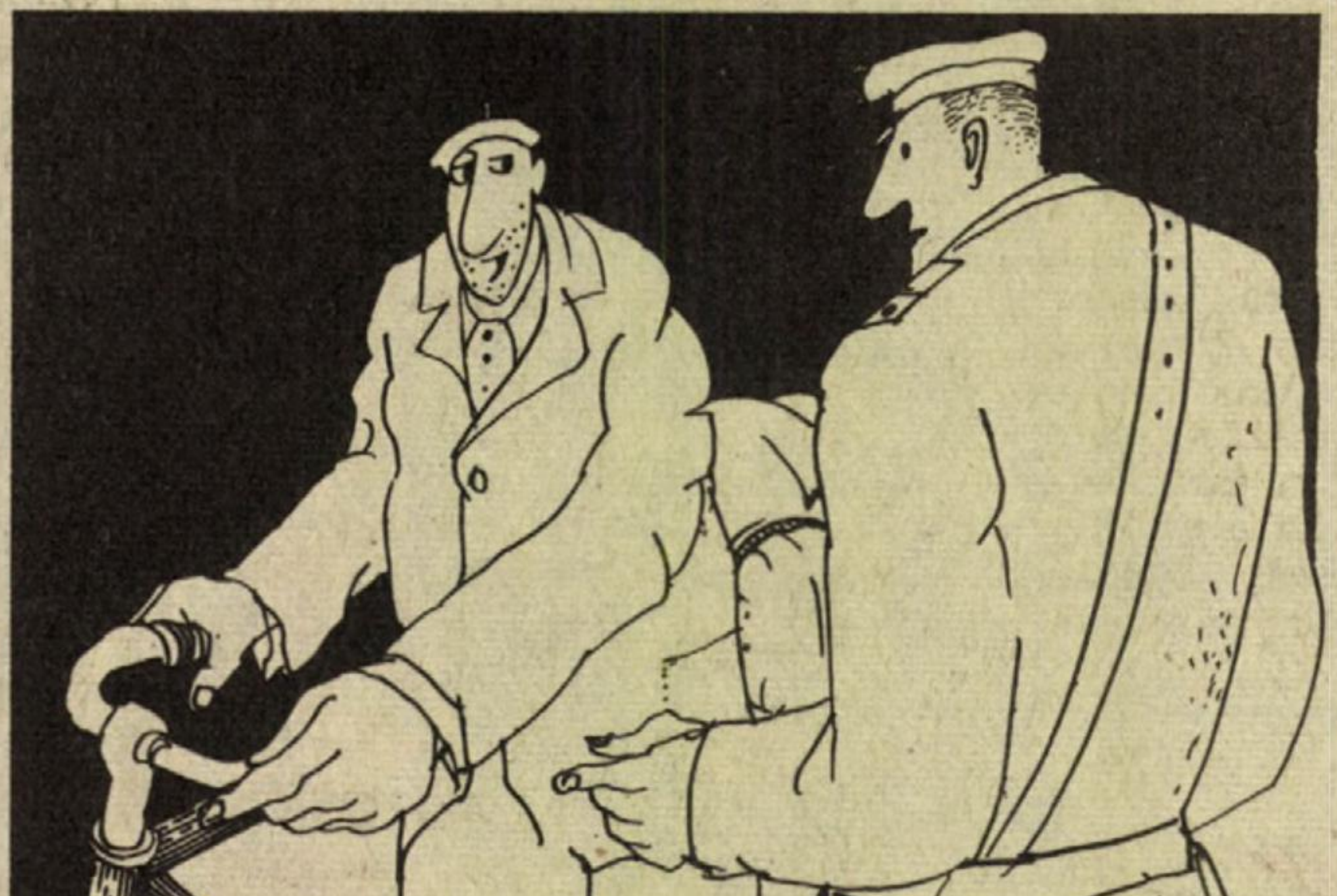

– Tudja, őrmester elvtárs, csak nagyobb ünnepeken szoktam kivilágítani...

A CÍMZETT VÁLASZOL

Lapjuk 25. számában jelent meg Abonyi Gyuláné arról panaszkodó levele, hogy gyárunk Badacsony márkájú metszőollója rövid idő után használhatatlanná vált. Címére egy új típusú metszőollót küldtünk, reméljük, intézkedésünkkel levélírójuk elégedett.

Kárpáti József
MEO-vezető, Kéziszerszámgyár

A LUDAS MAGAZIN júniusi keresztrejtvényének megfejtése:

Gyakran a nagy tolvajok büntetik meg a kisebbeket.

A jutalmakat nyerték:

Pataki Béláné, 3534 Miskolc, Gagarin u. 36.

Ivanek István, 1024 Bp., Csörsz u. 51.

Machnitz Lajos, 5600 Békéscsaba, Kulich Gy. lt. V—6. B/I. 1.

ELISMERŐ OKLEVÉL

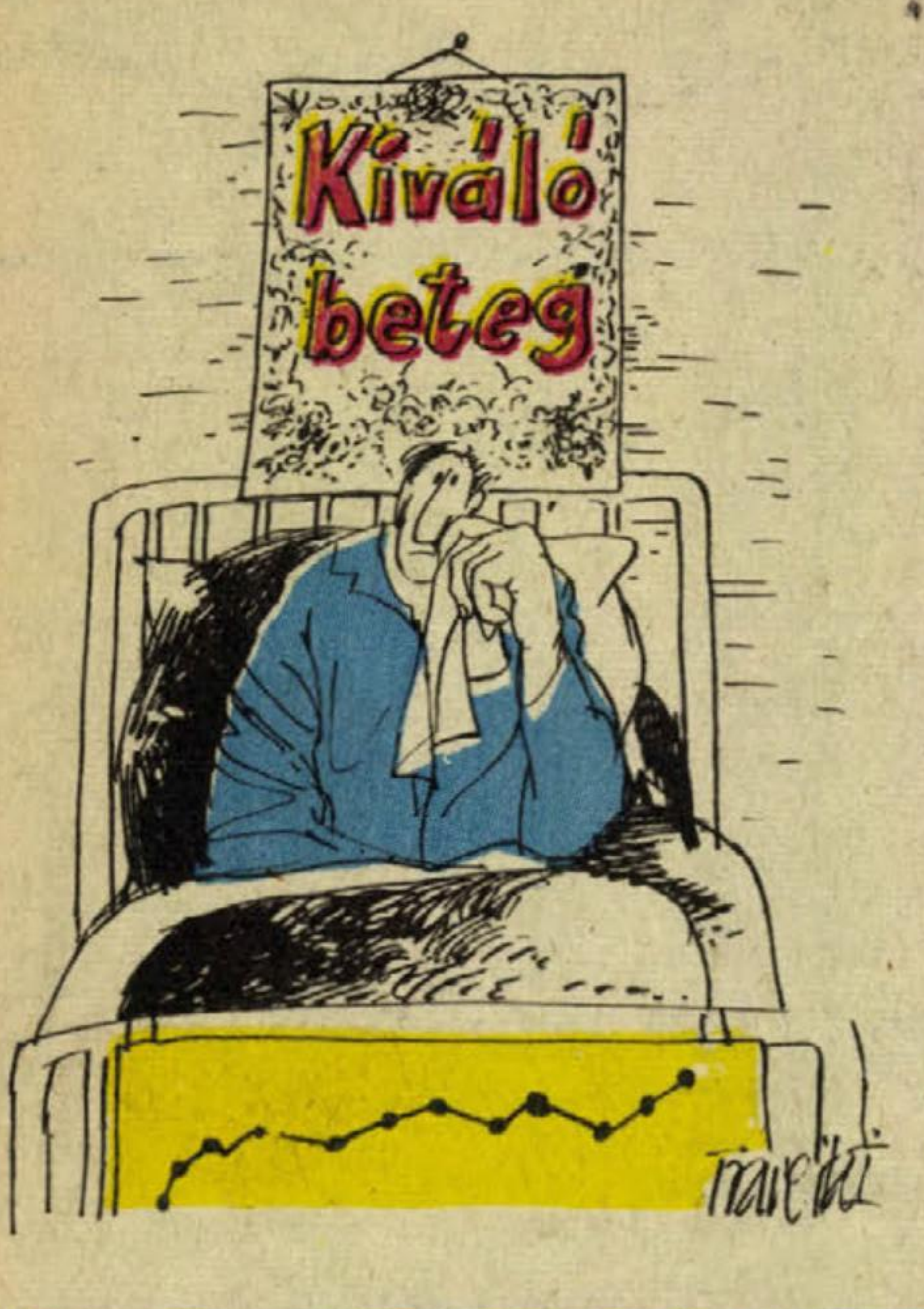

SOK A PARLAGFÖLD

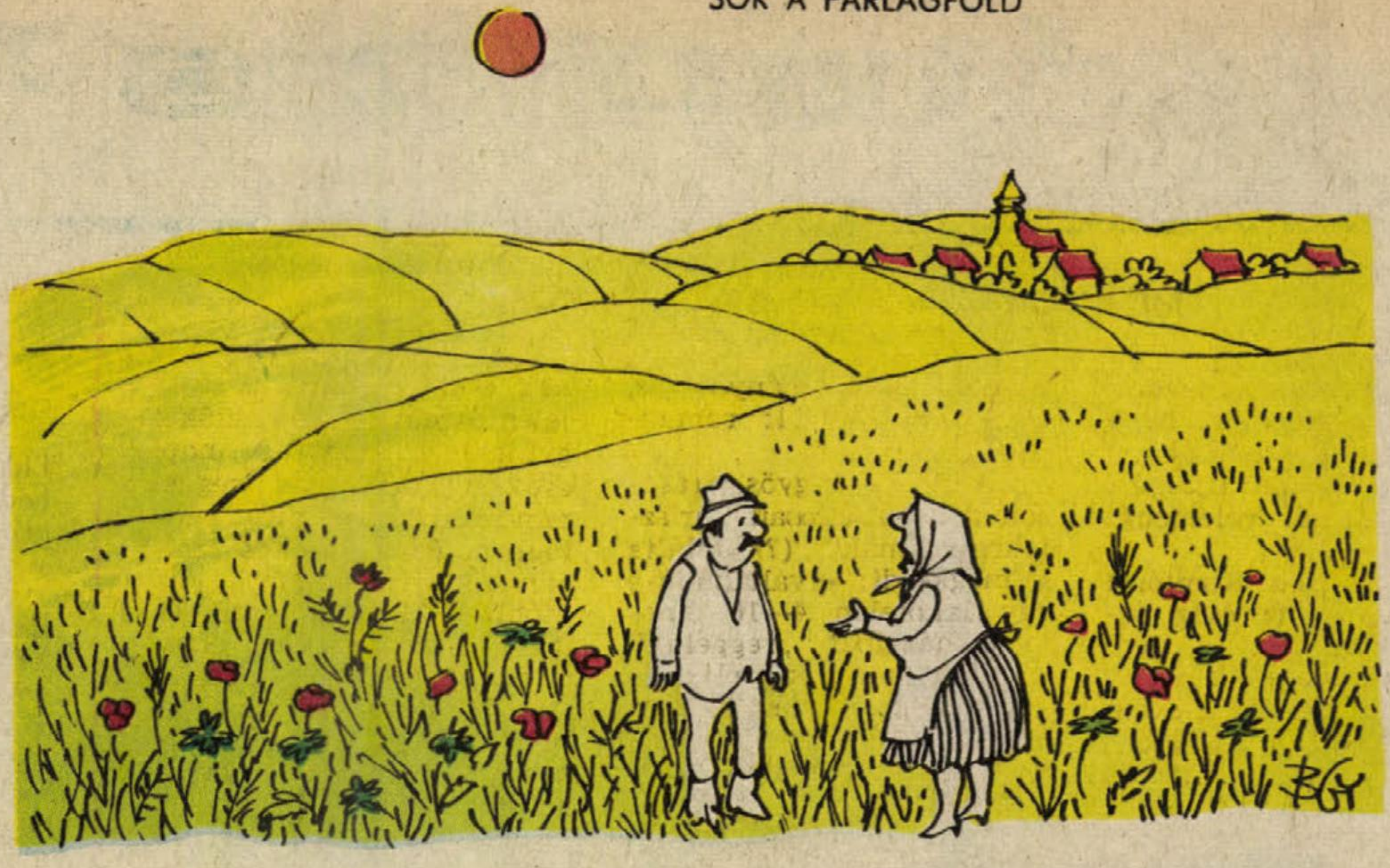

– Most meg kitalálták, hogy azé a föld, aki megműveli!...

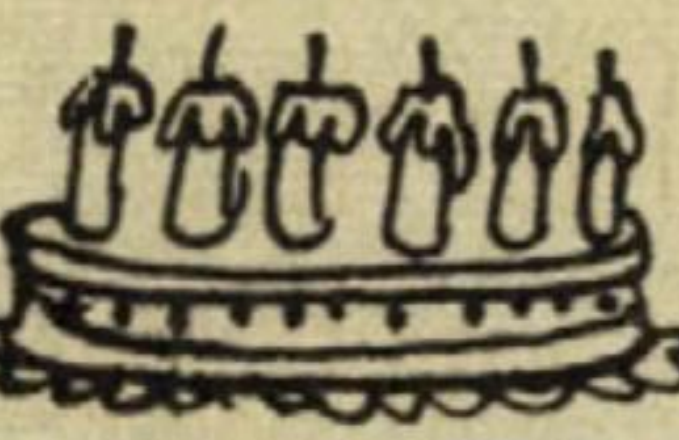

AMIKOR A GYERTYÁKAT ELFÚJTÁK

Az ünnepség véget ért, elfújták mind a kétszáz gyertyát a születésnapi tortán, a vendégek hazamentek. Egy árnyalak maradt csupán a terem egyik zugában meghúzódva. Odaóvakodtam, s megszólítottam:

— Mister Washington, ugyebár?

— Én vagyok, igen. Egy kicsit elméláztam, s észre sem vettem, hogy a többiek elmentek... Örülök, hogy felismert. Ön amerikai?

— Nem, uram, magyar vagyok.

— Magyar? Az is kedves... És mondja, a maguk államа, az a Magyar, az is van már kétszázéves?

— Nem akarok felvágni, de az ön elnöksége idején mi már kilencszáz gyertyás születésnapi tortát rendelhettünk volna.

— Ó, boldog ország: régi ország! Érdekes, mégis alig emlékszem magukra. Az én időmben ki volt önöknél az elnök?

— Nálunk akkor éppen második József uralkodott, akit kalapos királyként emlegetünk...

— Micsoda demokratikus hagyományok! Egy ország, ahol a király is kalapban jár...

— Nem egészen így áll a helyzet. József, aki egyébként német-római császár is volt, egy korona alatt akarta egyesíteni Ausztriát Magyarországgal. Ezért még a koronánkat is Bécsbe vitette.

— Azóta is ott van?

— Nem, uram, pillanatnyilag éppen önöknél van, az Államokban.

— Jó ég! Csak nem egy korona alatt akarja egyesíteni a mi országunkat az önökével a német-római császár?

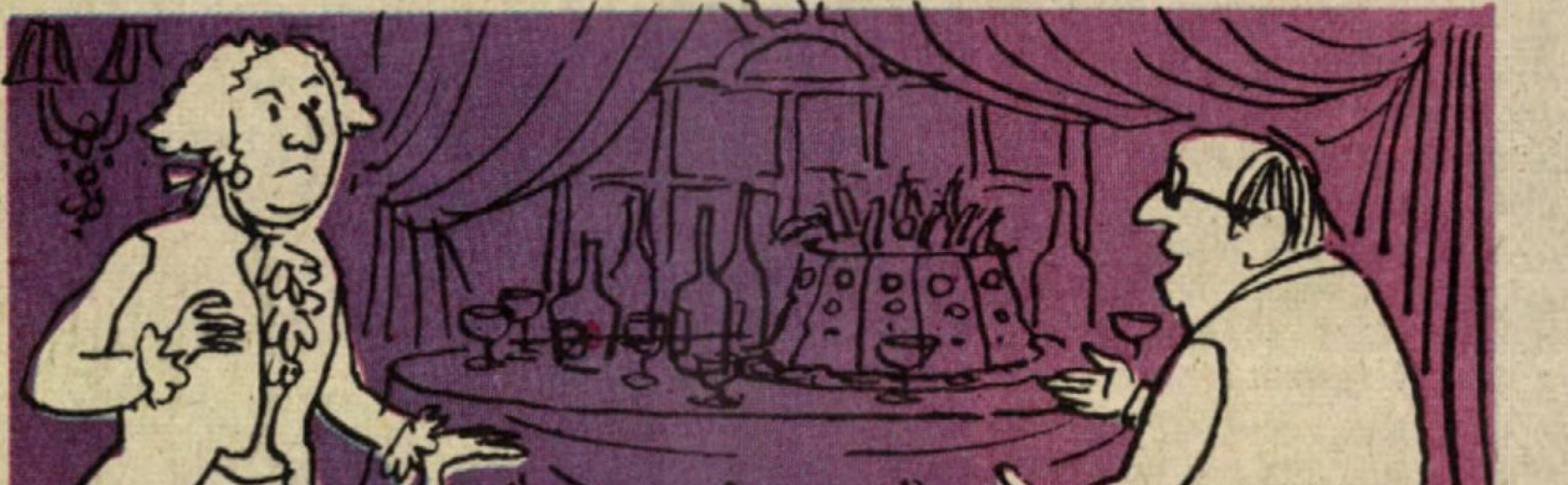

— Szó sincs róla, uram. Egyébként ma már német-római császár sincs.

— Biztos ebben? Ez a mi mostani külügyminiszterünk, a Henry ugyanis német és néha úgy viselkedik, mint egy római császár... Mondja, amikor maguk kétszázévesek voltak, maguk is rendeztek ilyen szép ünnepséget?

— Nem igen értünk rá. Akkor éppen dúlt a trónviszály Imre és Endre között, azzal voltunk elfoglalva. Amikor háromszázévesek voltunk, akkor sem igen ünnepelhettünk, mert éppen dúlt a viszály a király és a nemesség között. Amikor négyszázévesek voltunk, akkor a törökkel, amikor nyolcszázévesek voltunk, akkor a némettel viszálykodtunk...

— Ne is folytassa, mert sírva fakadok. Ez aggaszt engem is, az állandó viszálykodás: a CIA és a szenátus, a polgárjogiak és fajgyűlölők, a héják és a galambok... És a tetejében állandóan meg is akarnak támadni bennünket...

— Kik?

— Azt nem tudom pontosan, de folyton azt hallom, hogy védekeznünk kell, mert mindenki ellenünk fenekedik. Remélem, maguk mongolok...

— Magyarok, uram, magyarok.

— Elnézést... Remélem, maguk magyarok nem akarnak bennünket megtámadni?

— Biztosíthatom, hogy nem. Mi kereskedni szeretnénk önökkel.

— Az nagyszerű. És mit tudnának eladni nekünk?

— Mindenféle lehetőség adódhat. Angliával éppen most kötöttünk szerződést: zöldséget exportálunk hozzájuk.

— Ez egy kicsit fáj nekem, hogy éppen ősi ellenségünket, Angliát támogatják. De megértem magukat. Bizonyára bőviben vannak a zöldségnek, s a hazai piacon már csak olcsó dömpingáron tudják eladni... És a mi országunk mit kapott önöktől ebben az évszázadban?

— Koponyákat, uram. Tudósokat, művészeket. Nemrég halt meg, 103 éves korában az amerikai filmipar megalapítója, ő szintén magyar volt...

— Ezek szerint az önök boldog országa a zöldség- és filmterméléséről híres?

— Nem állítanám ilyen egyértelműen. Inkább az az igazság, hogy valamikor a nyilainkkal tartottuk rémületben a környező népeket, most pedig a filmjeinkkel.

— Apropó, rémület. Hazakísérne? Ilyen késői órákban még egy szellem sem mer egyedül végigmenni egy amerikai nagyvároson.

— Szívesen elkísérem, uram. Azután én is hazakocogok Budára, vár otthon a kis ágyikóm.

— Maguknál éjjel is lehet bolyongani a városban? Magányosan??

— Miért ne, uram?

— Hihetetlen... Milyen országok vannak!... Hihetetlen...

Radványi Barna

KÉNYELMETLEN HELYZET

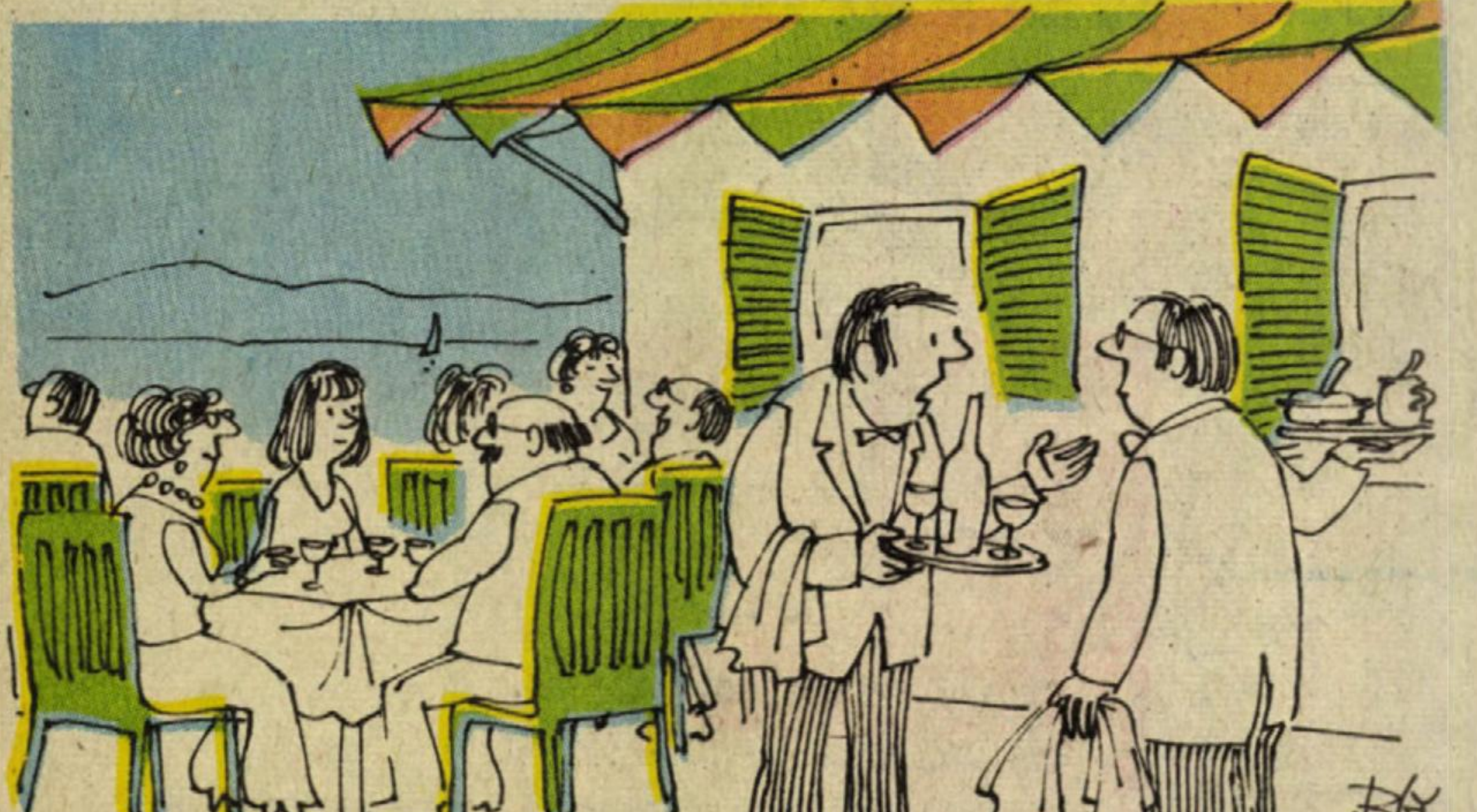

– Én elhiszem, hogy professzorod volt az orvosin, a lányával viszont én jártam a bölcsészkarra.

A LEGÚJABB STÁTUSZ-SZIMBÓLUM

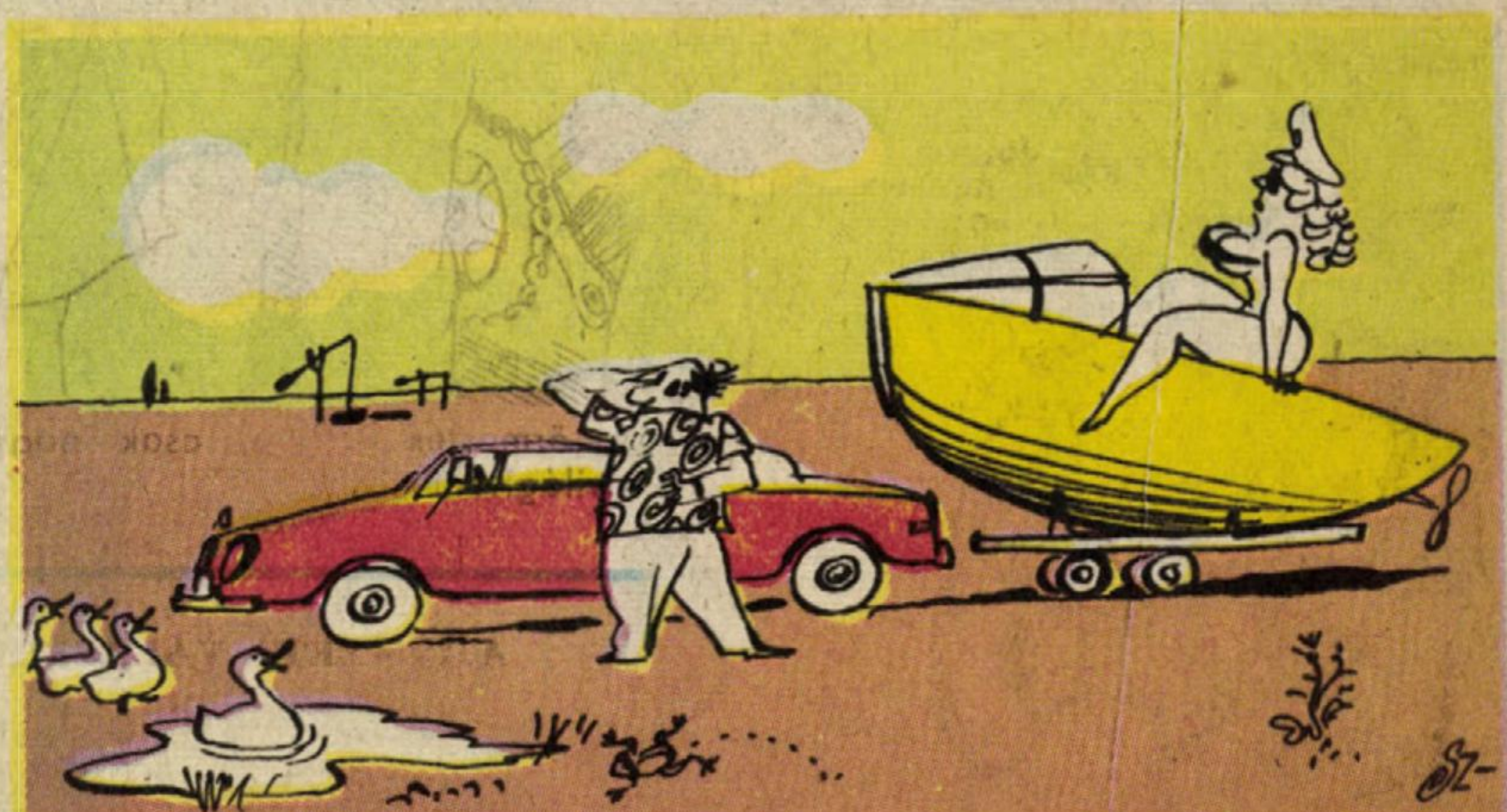

– Ide azért mégsem kellett volna elhoznunk...

Levélváltás a tolvaj sörösökről

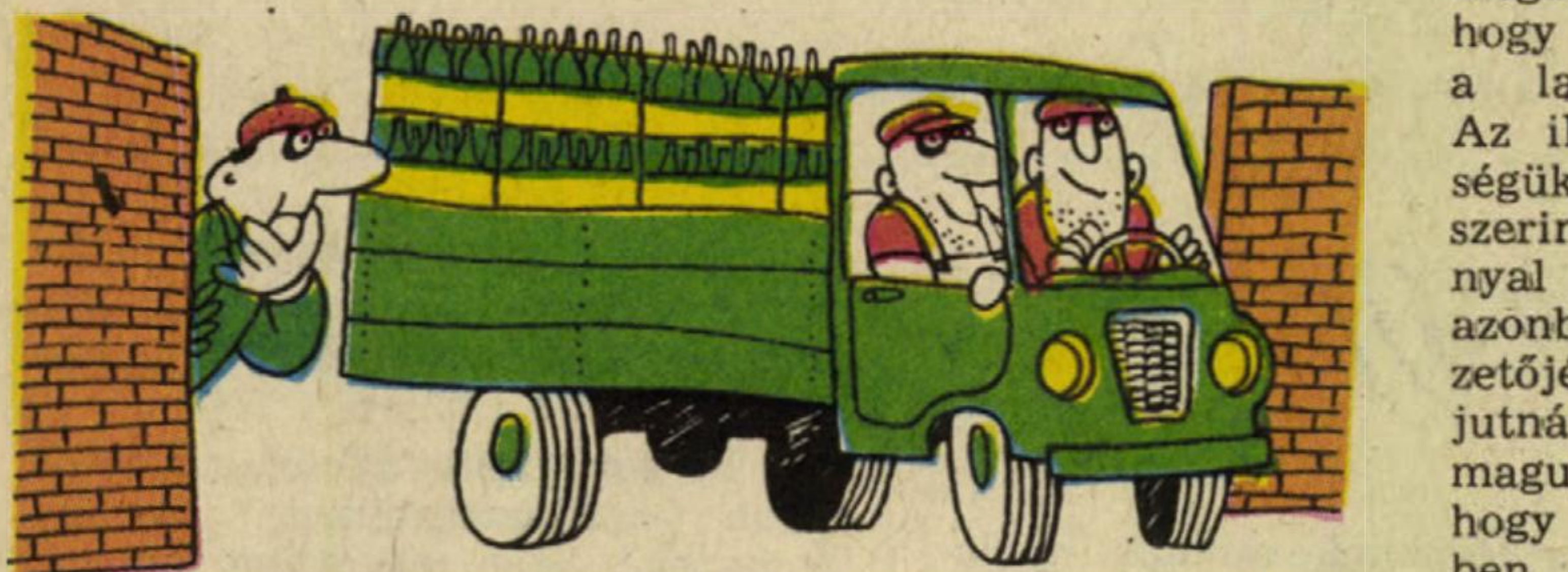

Kedves Szerkesztő elvtárs!

Az Esti Hírlapban olvastam, hogy egy szállító vállalat rakodómunkásai és gépkocsivezetői a rájuk bízott sörszállítmányokat rendszeresen megdézsmálták. Az ülés mögé, vagy a ruhájuk alá dugták az üvegeket, de a legtöbb italt a teherautókba épített rejtekhelyen csempészték ki a gyárból. Másfél év alatt több mint 20 ezer üveg sört loptak el és a vállalat egyik telepén megitták. A kirendeltség vezetője beismerte, hogy mindenről tudott, azért nem tett feljelentést, mert félt az agresszív szállítóktól, egyszer már megverték, azóta hiányzik egy foga. Attól is tartott, hogyha feljelenti őket, vagy akár csak szólni mer nekik, nem jönnek be többé dolgozni. Elfogadható ez a védekezés?

Kedves Olvasónk!

Egyetlen szóval felelek: nem. Ennek eldöntése azonban a bíróságra tartozik. Nem kételkedem abban, hogy a telepvezető, a *több önálló csapatból* álló bűnszövetség 34 tagjával együtt, a tettéért felelni fog.

Persze, az ügyet többféleképpen lehet mérlegelni. Gondoljon például arra a borhamisításra, amelyet a kies Dunántúltól a nagy magyar Alföldig sokan összejátszva követtek el. A bor minőségének meghamisításához több száz mázsa cukrot és négyezer kilogramm citromsavat a Dunántúlon az államtól lopták, az állam teherautóival az Alföldre szállították és ott néhány községben értékesítették, hatmillió forint kárt okozva a népgazdaságnak. Ehhez képest a sör-tolvajok 20 ezer üveg söre — körülbelül 100 ezer forint — *kicsi ügy.*

Ha azonban arra gondol, hogy a néhányszáz forintos lopás eléggé gyakori, akkor a 20 ezer üveg sör — *nagy ügy.* Ha pedig arra gondol, hogy a másfél év, a túlórákkal együtt, négyszáz nap tehát, naponta 50 üveg sör tűnt el, a tettesek száma pedig 34, akkor az egy tolvajfőre eső átlag: másfél üveg. Ez esetben megint csak *kicsinek* tűnik az ügy. Másfél üveg sörtől ugyanis egyetlen valamirevaló rakodó sem issza magát részegre. Nem akarok hencegni, de ennek a kétszeresét még én is megiszom következmények nélkül. Azt gyanítom tehát, hogy vagy a 20 ezer üveg sör *többszörösét* lopták el, de nem sikerült felderíteni, vagy a kirendeltség vezetője eltúlozta a tolvajok részegségét és dáridózását. Nem tagadta ugyanis, hogy mindenről tudott, de *„a tolvajok ittak, kártyáztak a telepen, a kirendeltség tele volt eldobált sörösüvegekkel, rekeszekkel, ládákkal”* és ő úgy akart rendet teremteni, hogy szólt a fűtőnek: a mulatozások szanaszét heverő nyomait tüntessék el!

Kétségtelenül nagyvonalú intézkedés, de nem kétlem, hogy ez egyben hatásos módja lehet a leplezésnek és a leleplezés akadályozásának. De ez az eredetinek látszó elképzelés nem vezetett eredményre. A lopások folytatódtak. Viszont sokkal eredetibbnek tűnik a kirendeltség vezetőjének rettegése és sokáig titkolt félelme a szállítóktól, mert — vallomása szerint — megverték, sőt kiverték egy fogát is.

Helyes, hogy mentségül mutogatja a kirendeltség vezetője a foghíját, jó tippnek tartom a fog-változatot. Számos vezető, úgyszólván minden szinten, hajlamos az elnézésre, a megalkuvásra, ahelyett, hogy határozottan fellépne a lazaságokkal szemben. Az ilyen vezetők, gyengeségük palástolására rendszerint a munkaerőhiánnyal érvelnek. Mielőtt azonban a kirendeltség vezetőjéhez hasonló sorsra jutnának, megemberelik magukat. Bízom abban, hogy ezentúl ilyen ügyekben is gyorsabb lesz az érdemi intézkedés. A kivert fog esete ugyanis képletesen példázza, hogy mi lehet a jövője a határozatlan, a gyáva és az erélytelen vezetőnek.

Vajon mi lenne például, ha a vállalatoknál a raktárosok ebek harmincadjára hagynák a rájuk bízott értékeket, mert a beosztottak megfenyegették őket? Vagy mi lenne, ha a bevételt megdézsmáló pénztáros felettese szemet hunyna, félve, hogy a sikkasztó majd kiveri a fogát? Hát inkább beszáll az üzletbe, fele-fele alapon.

Gyatra mentegetőzés a kirendeltség vezetőjének védekezése, mert társadalomellenes szemlélete és gyávasága inkább terhelő, mint enyhítő körülménynek minősül. Vajon miért nem attól félt, hogy hallgatásával a tolvajok cinkosává válik?

A tolvaj sörösök ügyének ebben van a lényege. A kivert fog nem okoz gondot. A szakrendelésen a fogászat is ingyenes.

Földes György

TAVALYI FÜRDŐRUHA

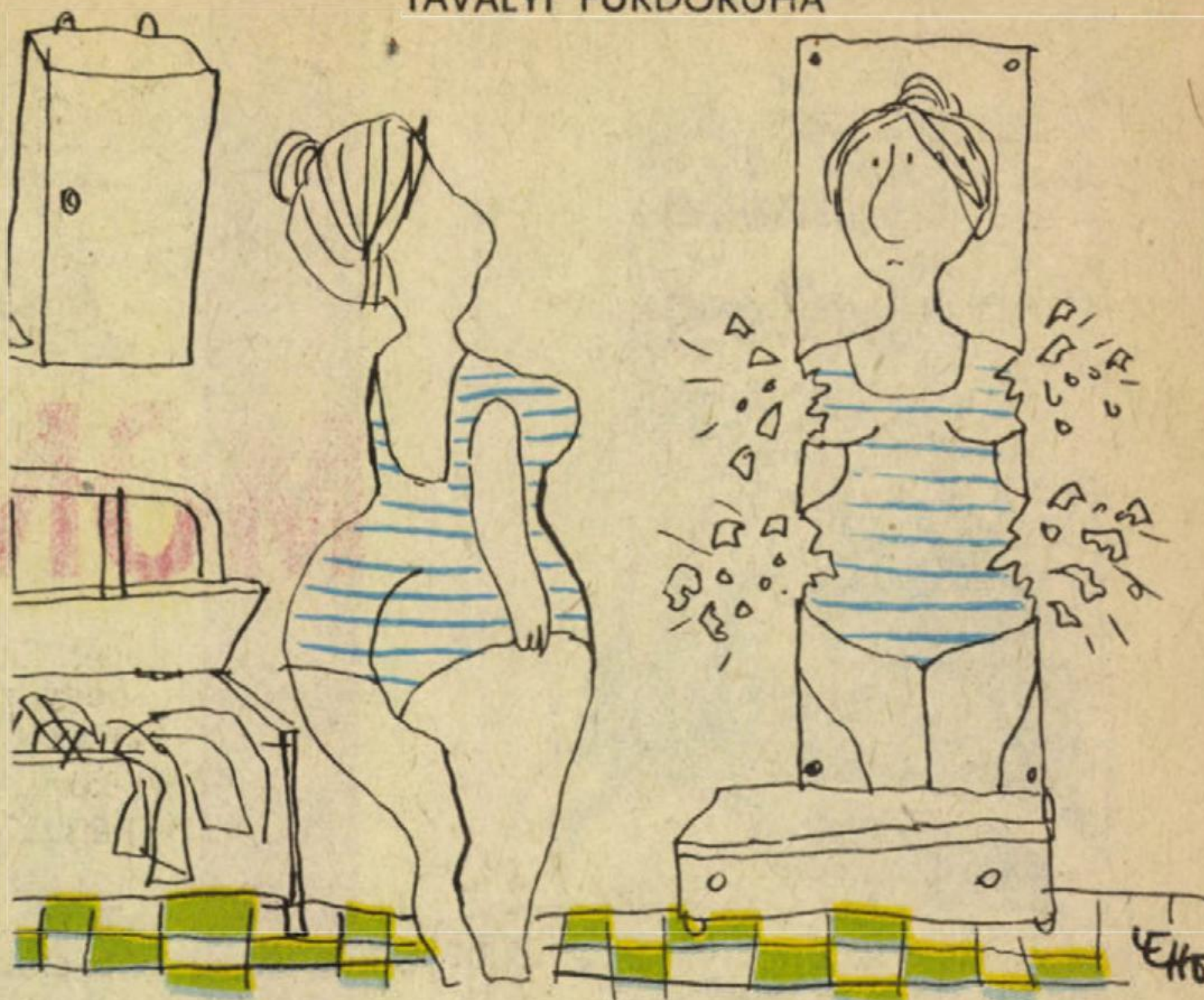

KÖZGAZDÁSZ GYEREKE

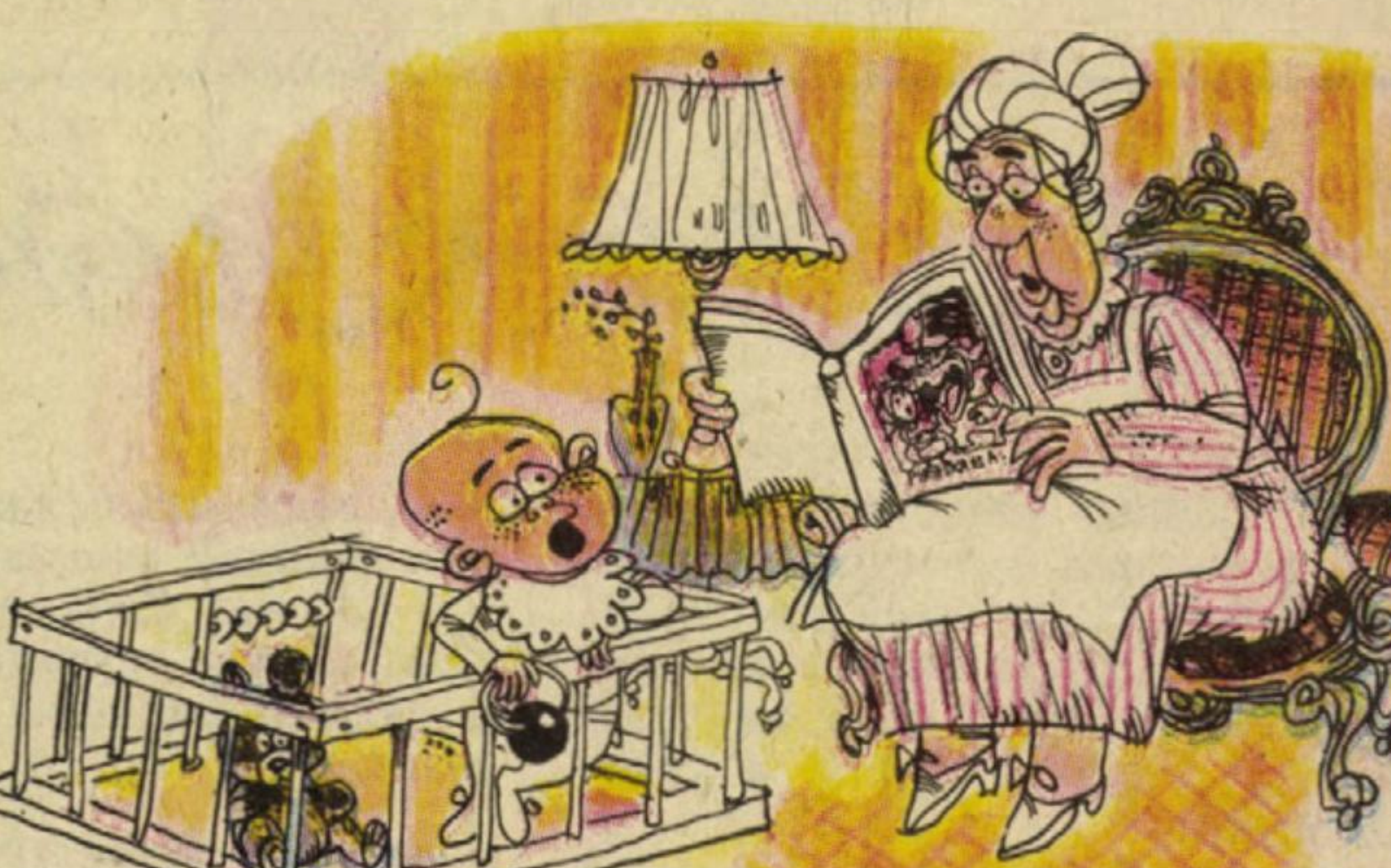

– Hagyd azt az ostoba farkast, inkább mesélj a bővített újratermelésről!

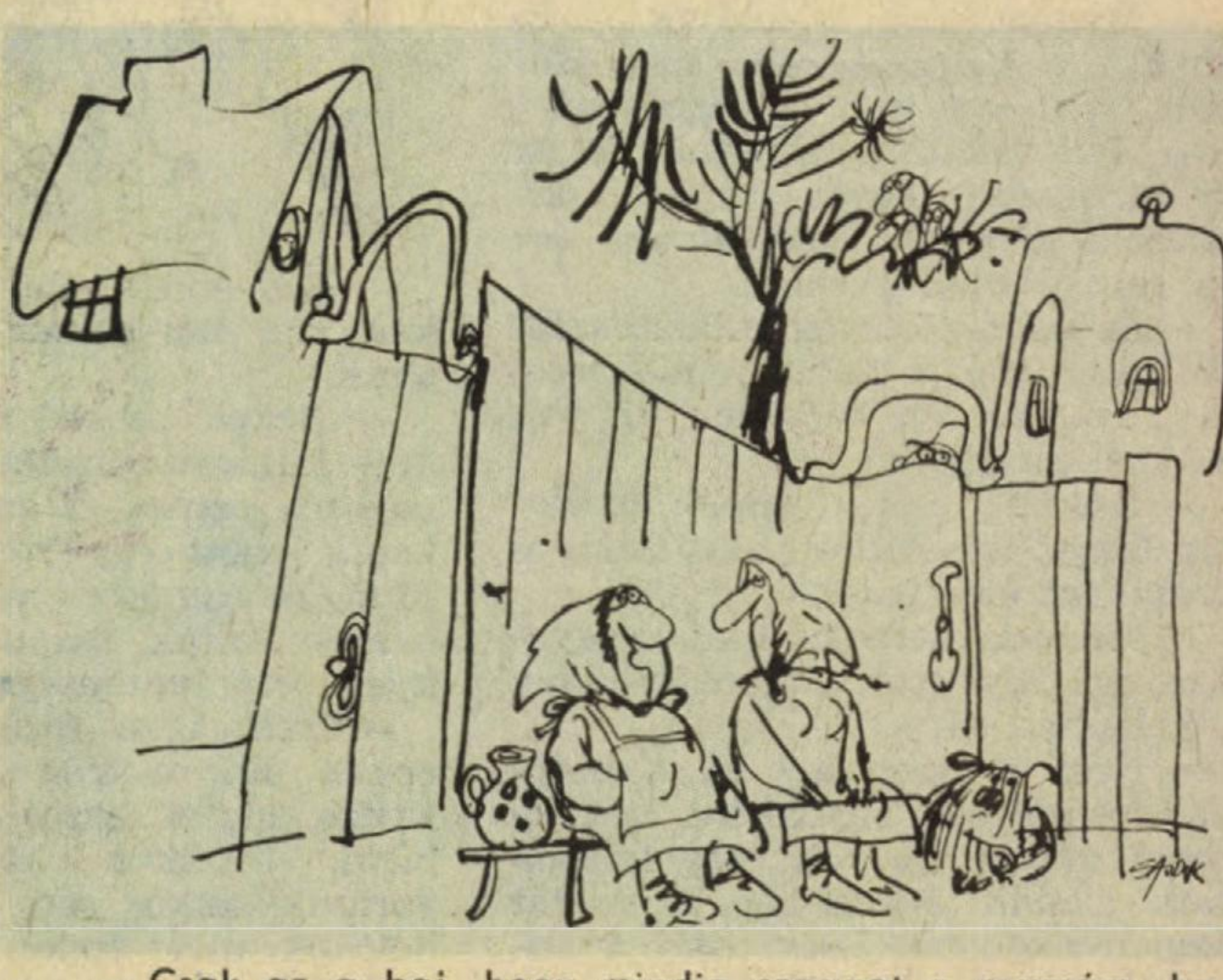

– Csak az a baj, hogy mindig szaggat a reumám, ha mesterséges holdat lőnek fel . . .

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD KÖLTÉSZETE

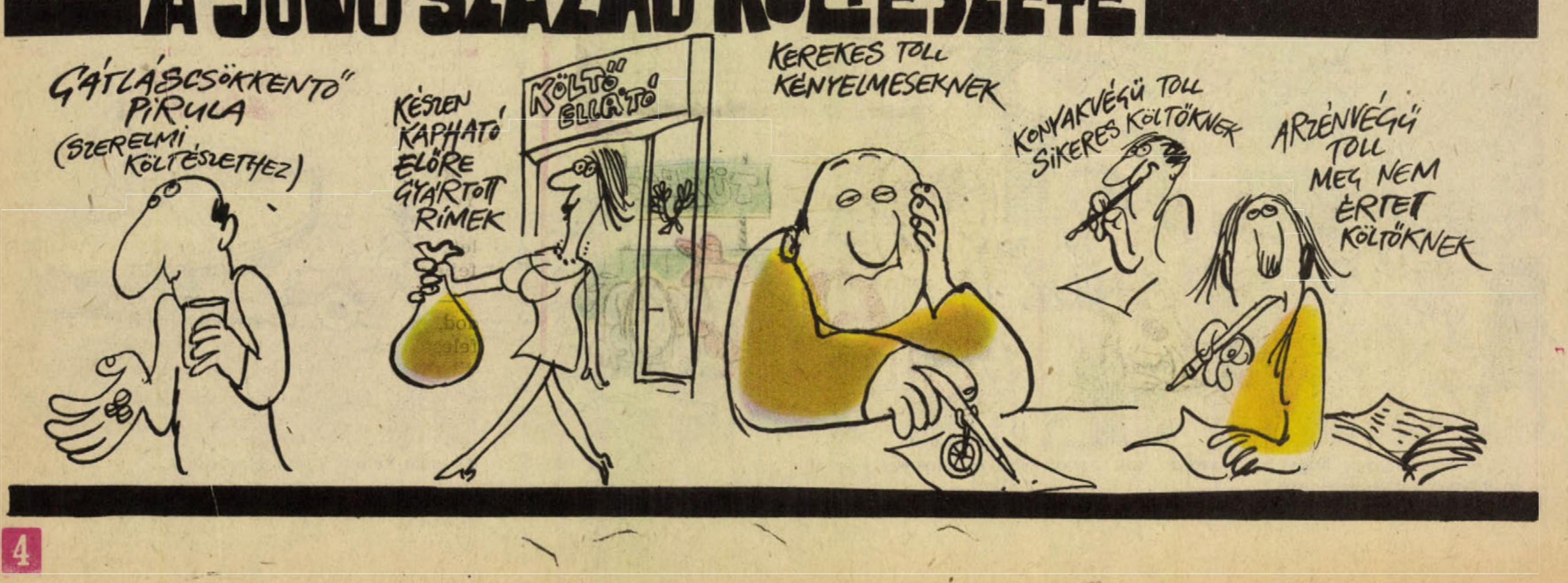
„GÁTLÁSCSÖKKENTŐ” PIRULA (SZERELMI KÖLTÉSZETHEZ)
KÖLTŐ ELLÁTÓ
KÉSZEN KAPHATÓ ELŐRE GYÁRTOTT RÍMEK
KEREKES TOLL KÉNYELMESEKNEK
KONYAKVÉGŰ TOLL SIKERES KÖLTŐKNEK
ARZÉNVÉGŰ TOLL MEG NEM ÉRTETT KÖLTŐKNEK

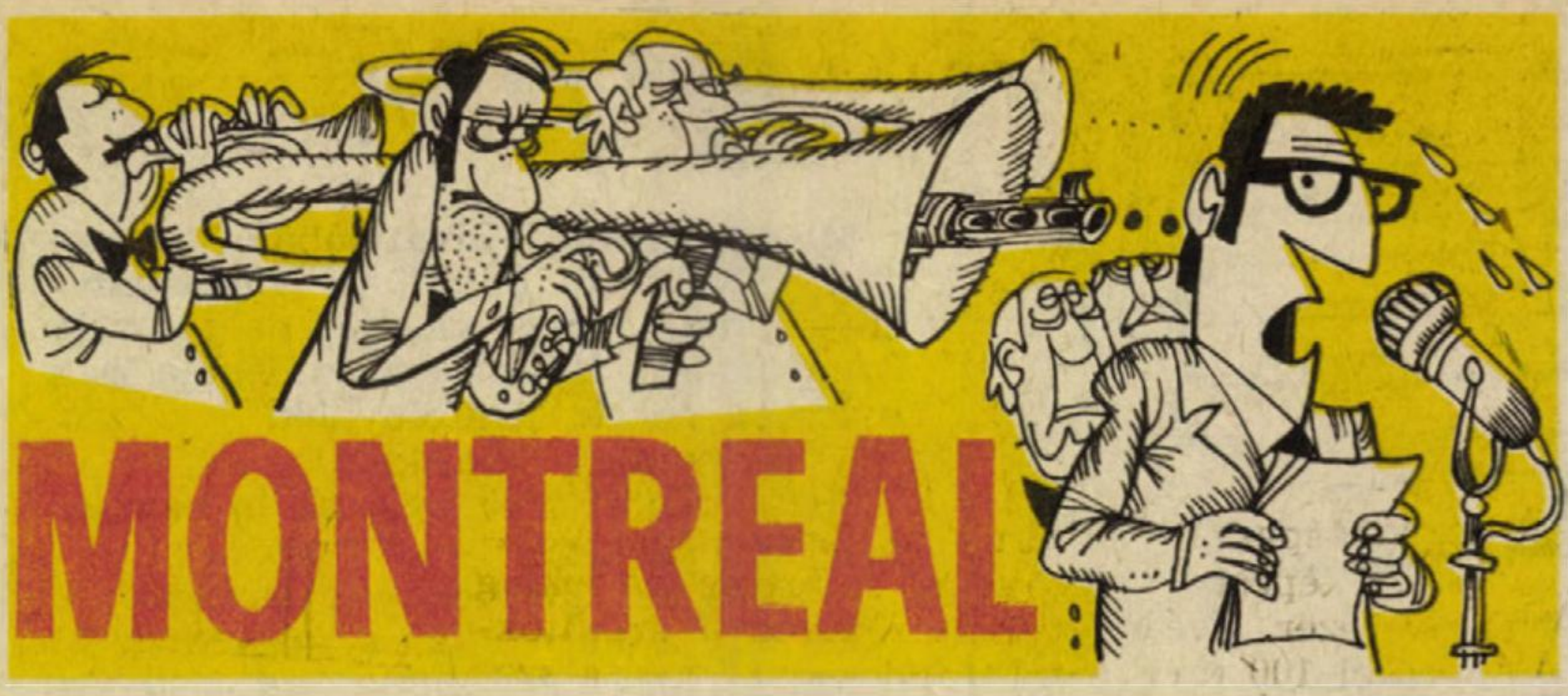

MONTREAL

Arra ébredek, hogy valaki ráncigál. Felnézek, Lord Killanin cibálja a párnámat. A NOB elnöke.

— Szia Misi! — mondom álmosan. — Mizujs?

— Idefigyelj — mondja Killanin és egészen izgatott —, fura dolog történt. Holnap neked kell megnyitnod az olimpiát.

— Ne bolondozz — mondom. — Hát II. Erzsébet?

— II. Erzsébet sokáig ült a keresztHuzatban és teljesen berekedt. Nincs más hátra, neked kell beugranod.

— Tiszta lehetetlenség. Nem hoztam magammal a koronámat.

— Hagyd a csodába azt a koronát. Ki visel koronát ebben a kánikulában? Kiállsz, elmondod azt a tizennyolc szót és kész.

— Jó, de csak ha olvashatom.

Rámnéz és már egészen vad a tekintete.

— Arról szó sem lehet. Tizennyolc szót csak meg tudsz tanulni. Nem vagy te annyira hülye.

— De igenis, én annyira hülye vagyok.

— Most csak felvágsz, hogy kihúzhasd magad. Pedig mindig arra vágytál, hogy megnyithass egy olimpiát.

— Fenéket. Én száz gyorson akartam bajnokságot nyerni.

— Nézd, ha vállalod a megnyitót, és elintézem, hogy rajthoz állhass. Mit tudsz most száz gyorson?

— Úgy 1:50 körül!

— Az még kétszázon is sok. Szóval vállalod?

— Misi, ebből zűr lesz. A közönség valami jobb embert vár és akkor odaállok én a papírlapommal.

— Már tisztáztuk, hogy papírlapról szó sem lehet.

— Jó, akkor a papírlapom nélkül. Se egy országalma, se egy jogar, se egy papírlap...

Mike Killanin ír tekintete hirtelen ábrándossá válik.

— Erről van szó — mondja. — Legfőbb ideje, hogy leszálljunk a magas lóról. Egyszerű, emberi olimpiát kéne csinálni. Talán már az is jelent valamit, ha a megnyitót egy egyszerű ember mondja.

— Mondja Szepesi Gyuri. Ő is egyszerű ember.

— Igen, de te még egyszerűbb vagy.

A hízelgés mindig hatott rám, szóval ott állok másnap a dobogón, kezemben a papírlappal. A lord észreveszi és piros lesz a feje.

— Azonnal zsebrevágod azt az átkozott papírt.

— Nem vágom én.

— De vágod!

Nekem aztán mondhatja, most én vagyok birtokon belül.

Induló, bevonulás, galambok, fáklya, fogadalom. Aztán felém kezdenek szaladni a fotósok és fordul már a kamera is. Előveszek egy zsebtükröt, megigazítom a frizurámat, legalább valami királynői legyen bennem. És akkor megáll bennem a lélek. Tizenkét harsonás feszít mögöttem, fújásra készen és a tükörből látom, hogy egyikük — torpedó állú cowboyfajzat — lasson rámemeli a hangszerét.

Hirtelen pánikba esem és ettől mindent tisztán látok. Ezek II. Erzsébetnek is megüzenték, hogy ne jöjjön el Montrealba. Angol—francia ellentétek, a quebeci kérdés, szeparatista törekvések, levélbombák... Valaki a kezembe nyom egy mikrofont. Időt kell nyernem. Verrasztó Zolinak is jót tenne, ha még egy pár napot nyugodtan edzhetne. Bolond leszek tarkón harsonáztatni magam a brit trón védelmében. Hiszen belekiálthatnám a mikrofonba például, hogy:

— Yestor marhahúskivonat! Yestor marhahúskivonat! Yestor marhahúskivonat!

A cég életem végéig elhalmozna leveskockával, de a leveskocka nem minden. És akkor rájövök a megoldásra. Az egyetlenre, amelyben a földkerekség legmohóbb tévénézője sem találhat kivetni valót. Vigyort erőltetek elkínzott vonásaimra és már mondom is:

— Kedves nézőink, a „Nem mind arany, ami szépen csillog" című sorozatunk százkilencvenkettedik adását sugároztuk. Kérjük, tekintsék meg jövő szombaton a folytatást, amelyben választ kapunk az izgalmas kérdésre: megnyitja-e valaki a montreali olimpiát. A szereposztásból: Pierre Coubertin — Roger Moore és Tony Curtis, Rosztov grófja — Maigret felügyelő, II. Erzsébet magyar hangja:

Peterdi Pál

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

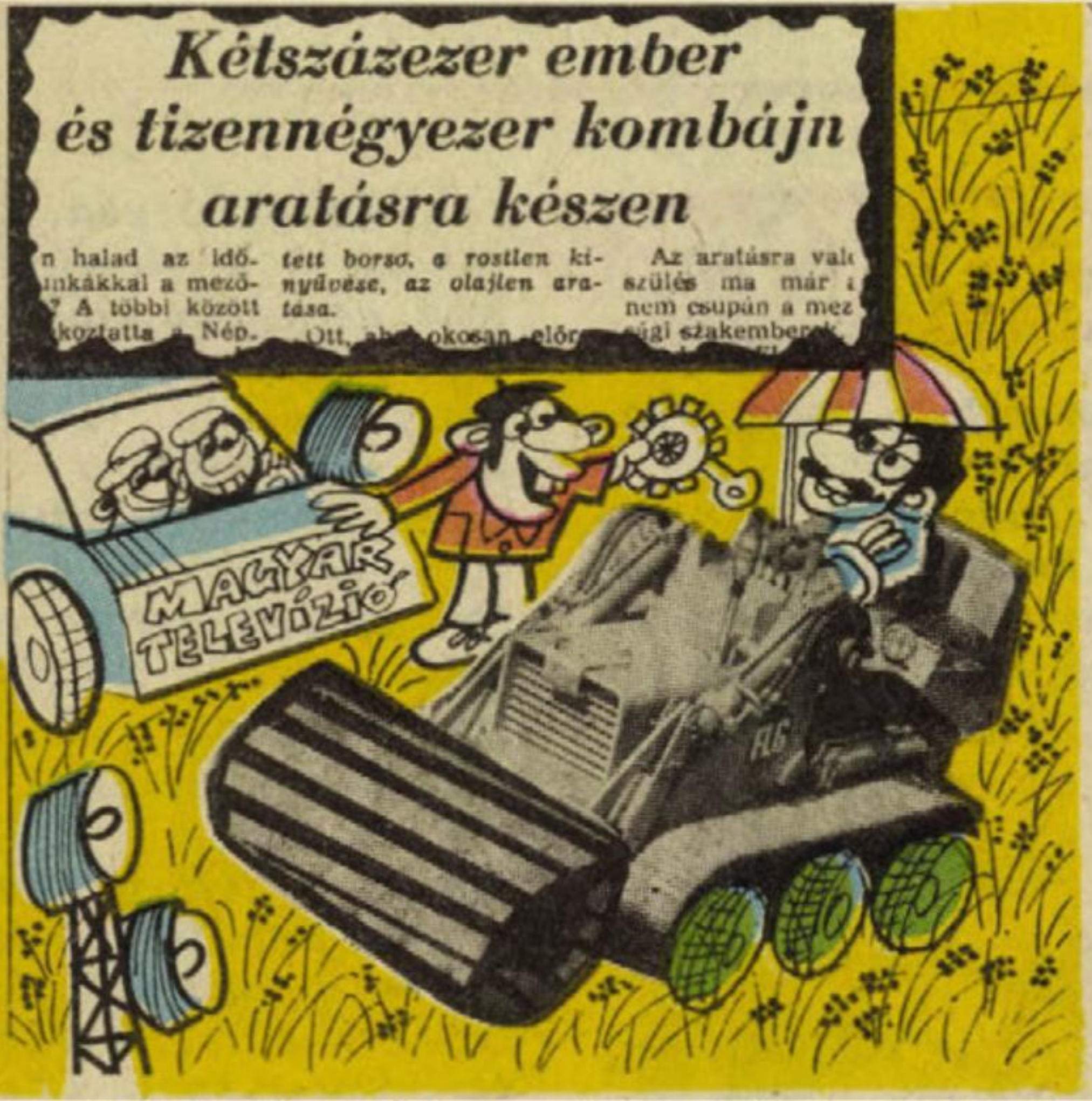
Kétszázezer ember és tizennégyezer kombájn aratásra készen
MAGYAR TELEVÍZIÓ

– Hoztunk néhány pótalkatrészt, nehogy felvétel közben leálljanak.

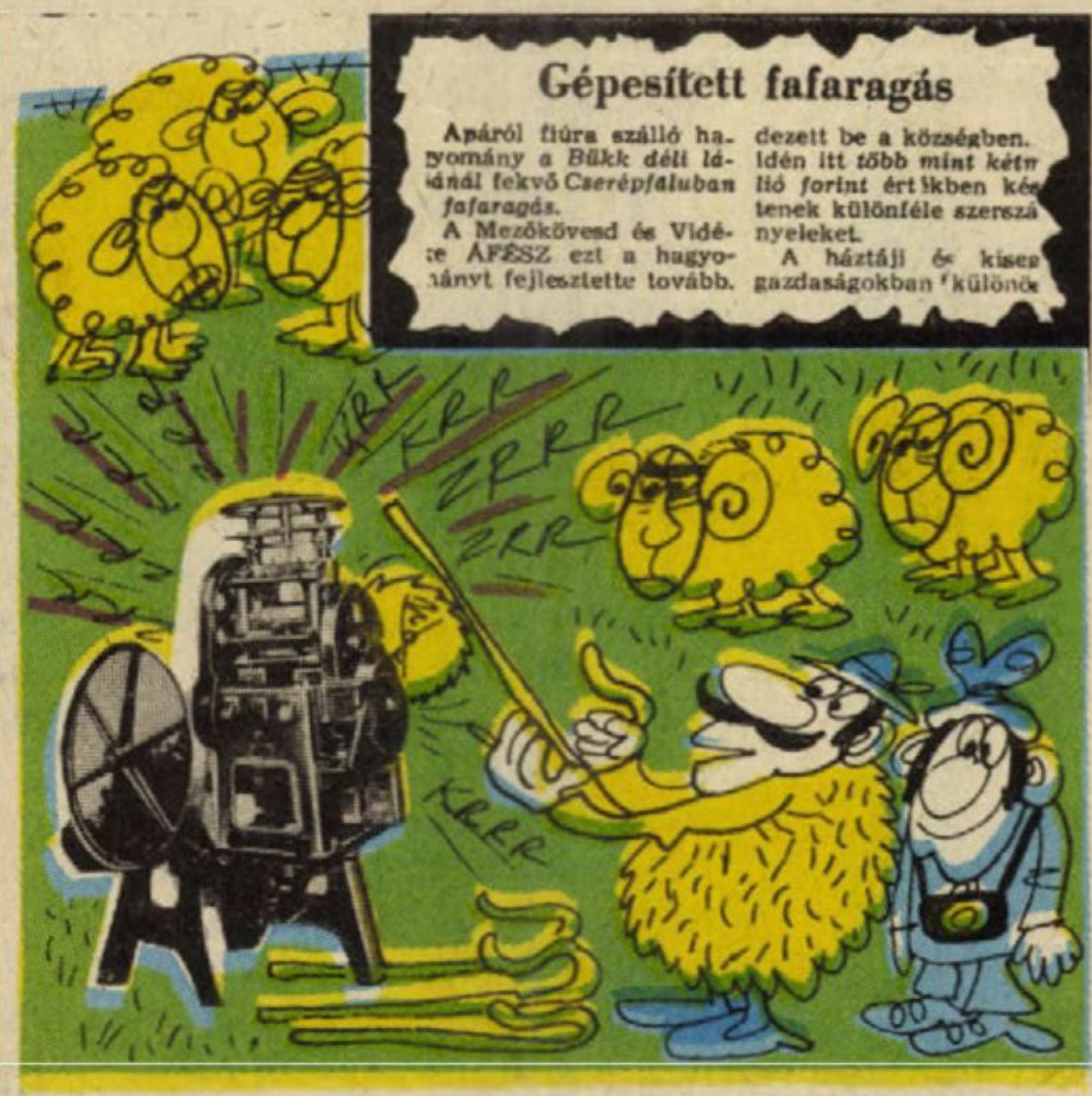

– Kissé idegesek a birkák, de tíz pásztorbotot is megfaragok óránként.

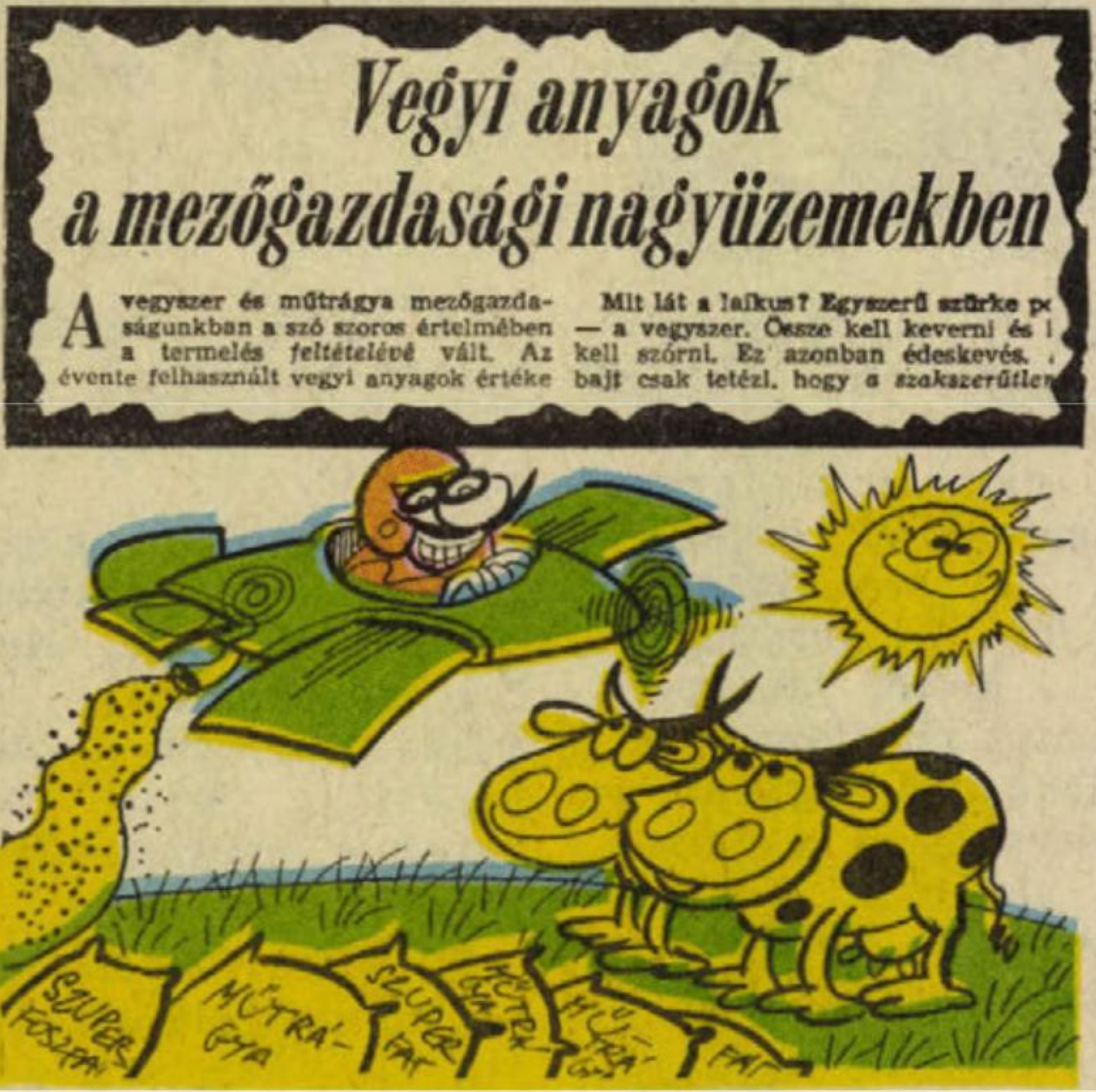

– Semmi vész, Riska, a tejet még mi adjuk!

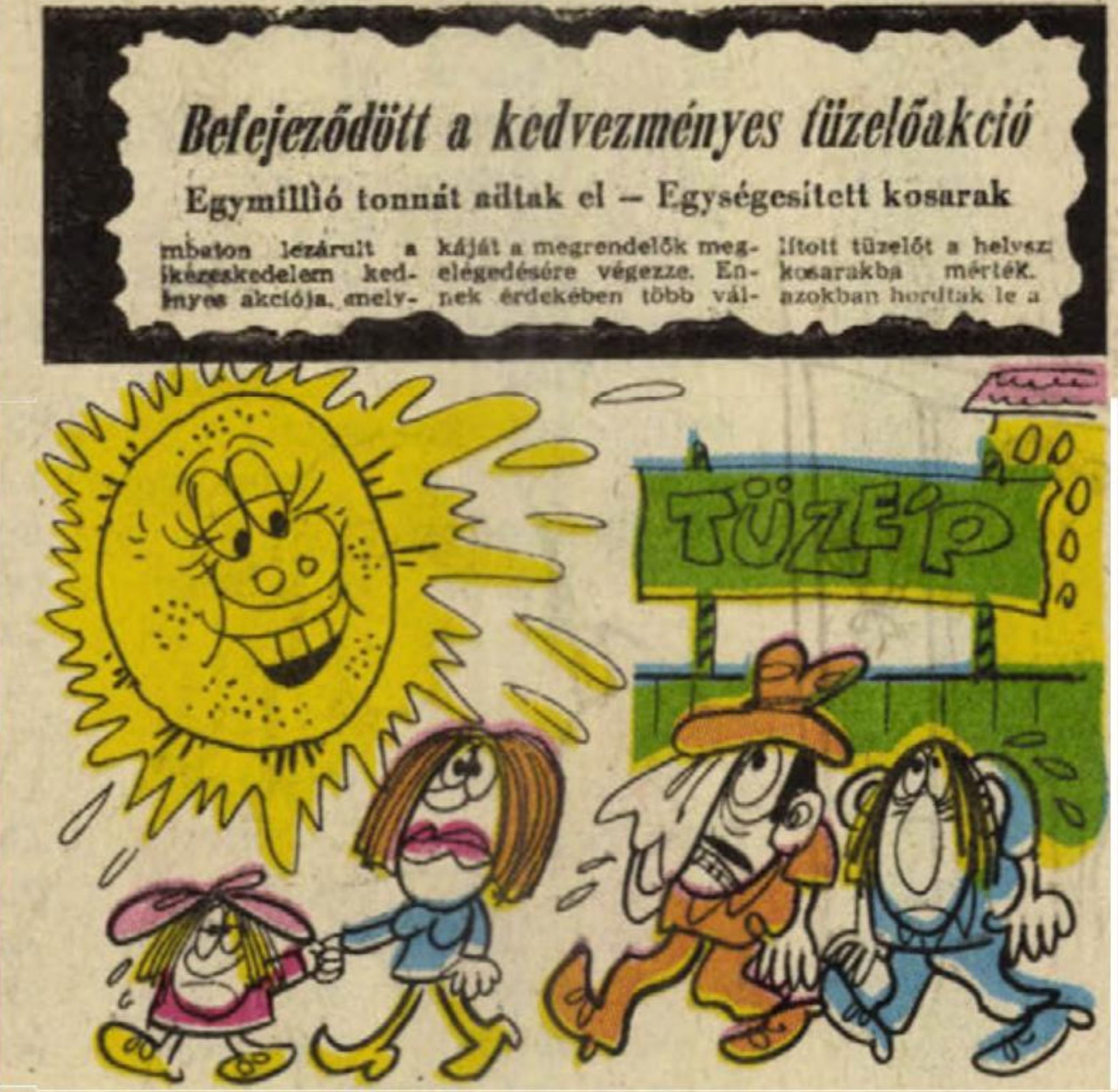
Befejeződött a kedvezményes tüzelőakció
Egymillió tonnát adtak el – Egységesített kosarak
TÜZÉP

– Semmi gond, most én folytatom!

TABLÓ

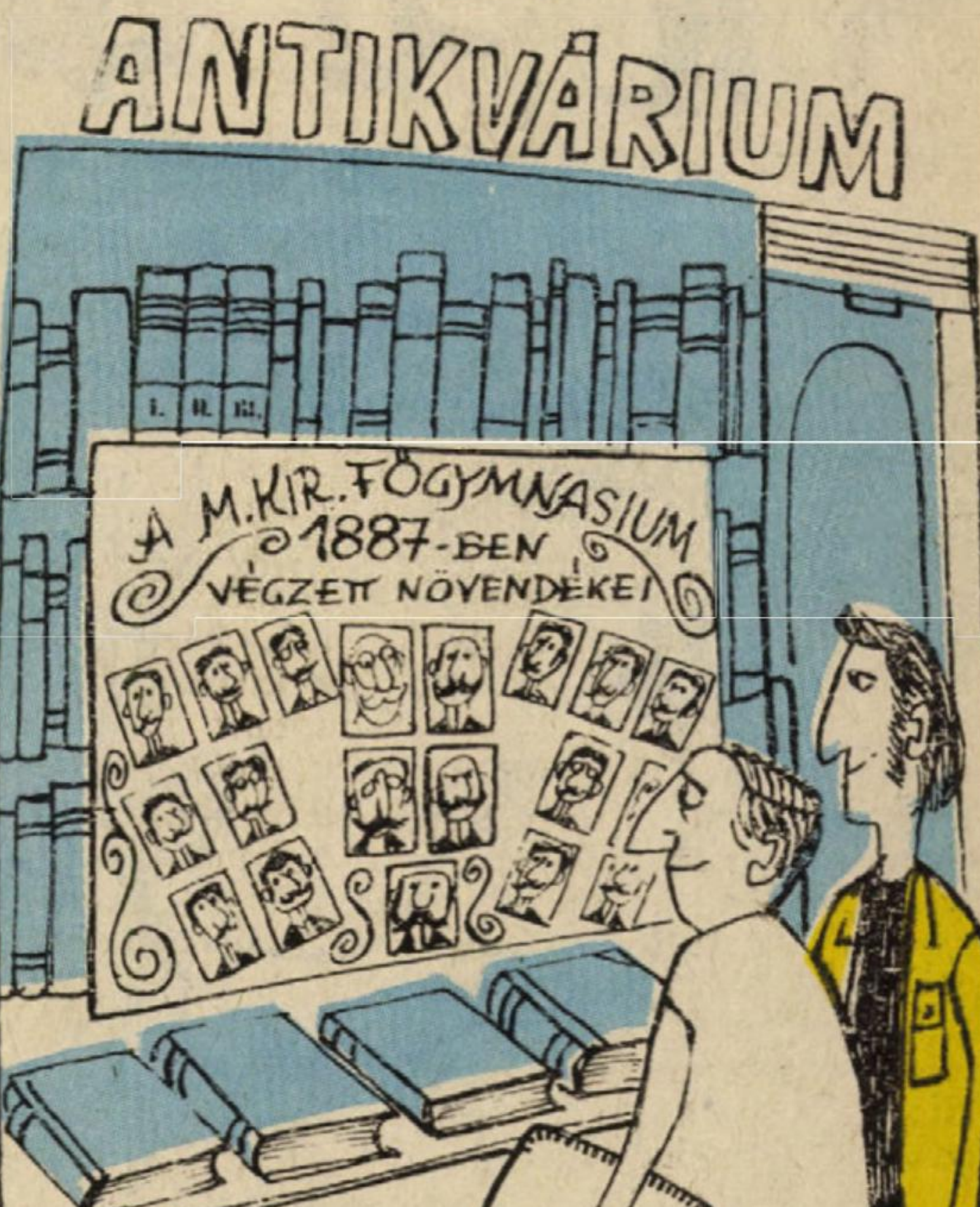
ANTIKVÁRIUM
I. II. III.
A M. KIR. FŐGYMNASIUM 1887-BEN VÉGZETT NÖVENDÉKEI

ELEFÁNT

Ez a Good News c. amerikai lapból való.

Két, nem túlságosan jó sorban élő New York-i találkozik az utcán.

— Max — mondja az egyik —, remek üzletet ajánlok. Kaphatsz tőlem egy teljesen kifejlett elefántot ötven dollárért.

— Megbolondultál — mondja Max —, tudod, hogy egy másfélszobás lakásban élek a feleségemmel és a három gyerekkel. A hatodik emeleten. Miféle üzlet lenne ez?

— Igazad van — mondja a partner — Látom, nem tudok túljárni az eszeden. Nos, mit szólnál két elefánthoz hetvenöt dollárért?

— Na látod — szól Max. — Ilyen alapon már tárgyalhatunk.

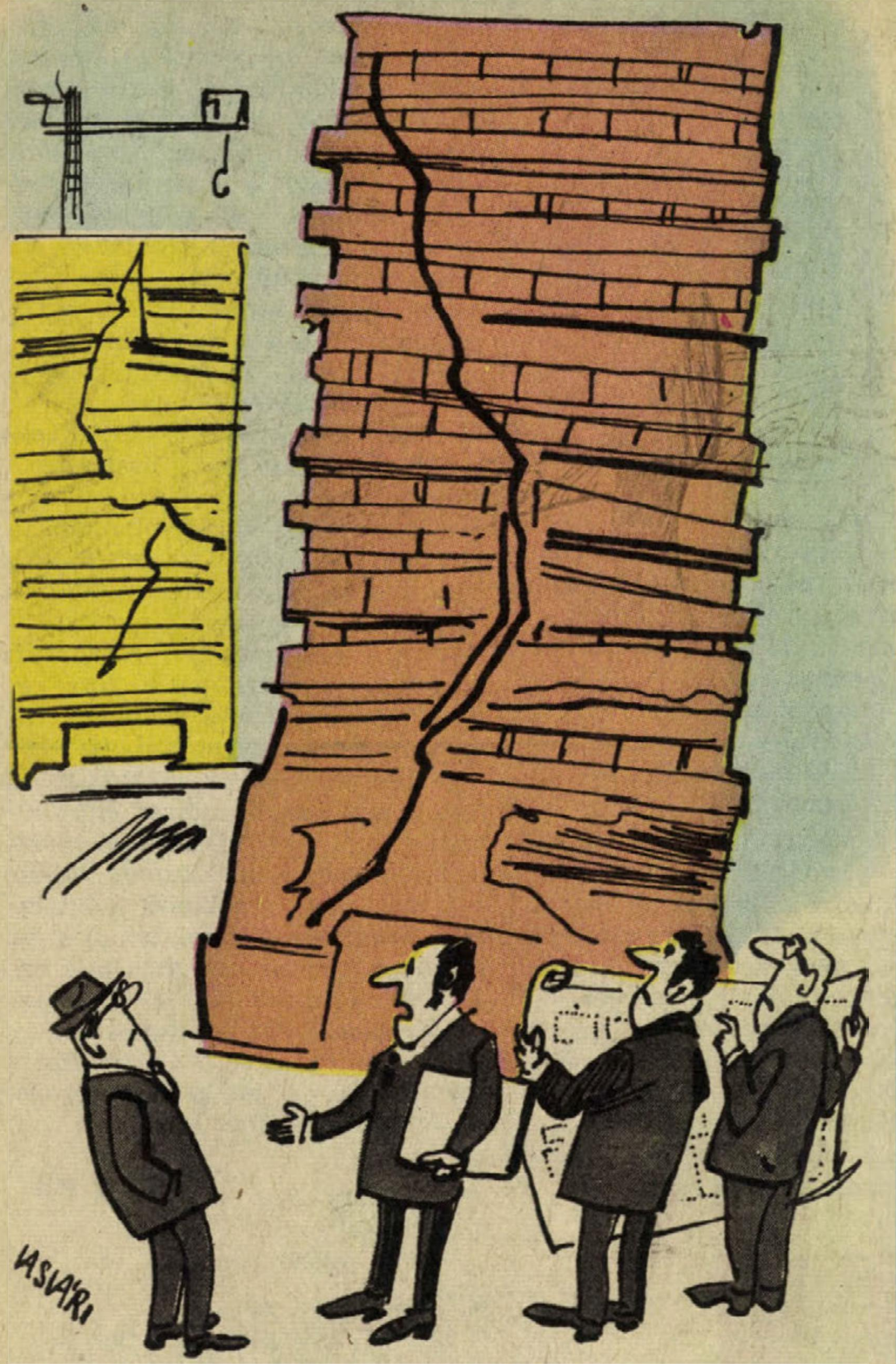

– A garancialevelet az alapkőben helyeztük el.

PRECIZ TYÚK

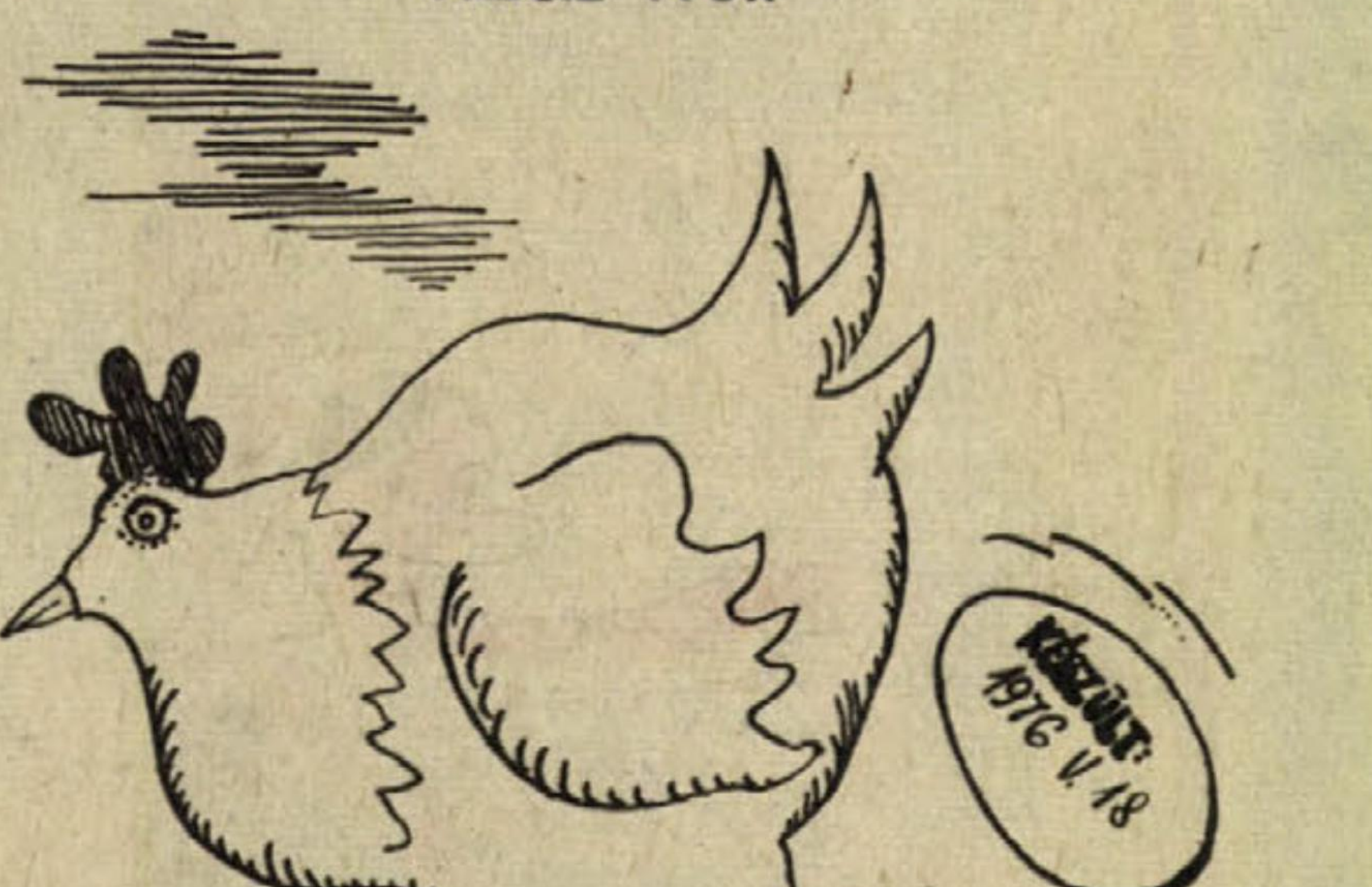

HÉZAGPÓTLÓ

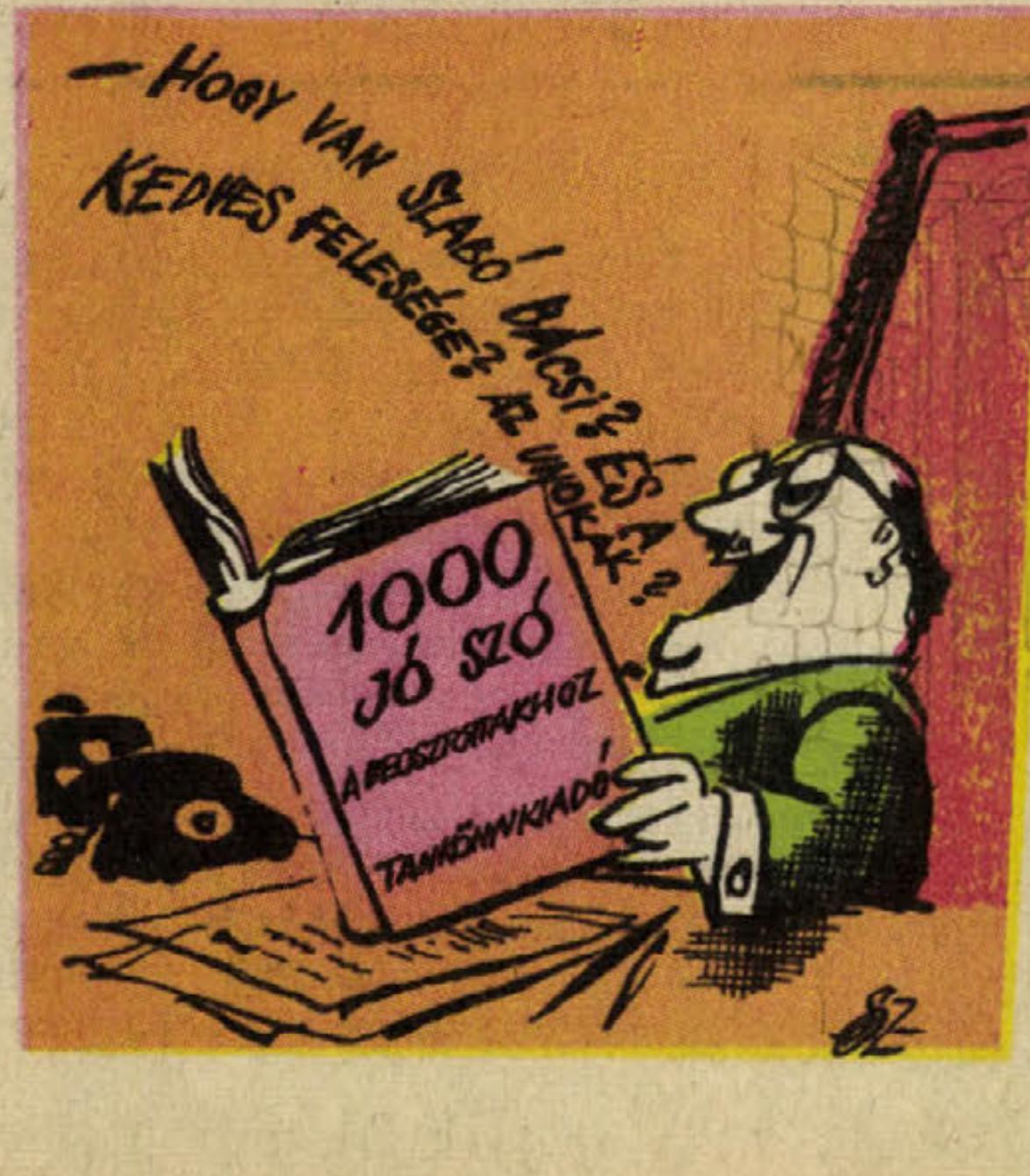
– HOGY VAN SZABÓ BÁCSI? ÉS A KEDVES FELESÉGE? ÉS AZ UNOKÁK?
1000 JÓ SZÓ A BEOSZTOTTAKHOZ
TANKÖNYVKIADÓ

RÓZSÁT TIMFÖLDYNEK

Meglátogattam hivatalában barátomat, Timföldy Bauxitot. Türelmemet kérte, mert még valami dolga volt. Ezenközben belépett egy kollégája és a nyakába borult Timföldynek.

— Gratulálok Timfikém!

Aztán bejött még egy, az is hevesen megrázta a kezét:

— Öregem! Minden elismerésem!

És jött a harmadik, a negyedik, az ötödik.

— Brávó, brávó Timföldy! Le a kalappal!

Szégyenkezve lapultam. Eljövök régi barátomhoz, sejtelmem sincs róla, hogy ennek valami nagy ünnepe van. Itt állok egy szál rózsa, egy doboz bonbon, egy üveg konyak nélkül és még csak meg se köszöntöttem.

— Izé... Bauxitkám... Fogadd őszinte jókívánságaimat!...

— Köszönöm... köszönöm... — hárította el szerénykedve.

— Születésnap? Névnap? Kitüntettek? Megnősültél? Elváltál? Gyereked született? Vagy unokád?

— Egyik se.

— Akkor hát miért ünnepelnek a kollégák?

— Mert bajnok lett a Fradi.

— Vagy úgy? Nem is tudtam, hogy te a Fradiban játszol.

— Meggárgyultál? Én? Negyvenkilenc évesen?

— Akkor nyilván szakosztályi vezető vagy? Csapatkapitány? Edző? Gyúró? Szertáros?

— Sem ez, sem az. A Fradinak szurkolok. És bajnokok lettünk.

— Kik?

— Mi.

— Ti? Tehát a szurkolók is futballoztak?

— A szurkolók szurkoltak.

— No igen — mormogtam. — Mégis megillet az elismerés. Esőben, sárban jártad a pályákat a csapat nyomában.

— Én? Amióta tévé van, nem voltam meccsen.

Közben bejött még valaki, az is rákezdte a magasztalást.

— Gratulálok Timföldykém! Nagyszerűek voltatok!

(Miben volt ez nagyszerű?)

— Jól odapörköltetek nekik.

(Mit pörkölt ez a Timföldy, ez a karosszék-bajnok?)

Mikor az ünnepelt felém fordult, ezt mondtam neki:

— Nos, engedd meg, hogy csatlakozzam a többiekhez. Forró kézszorításom. Megvallom azonban, szívből irigyellek. Nekem miért nem gratulál senki?

— Te is Fradi-drukker vagy?

— Nem. A futball távol áll tőlem. De nagyon élvezem például a szép zenét. Én Kocsis Zoltán drukker vagyok. Ám ez mindenkit hidegen hagy. Nekem senki soha sem mondja, hogy: tegnap óriási sikerrel hangversenyeztetek a Zeneakadémián. Hogy pompásan billentettétek a pianókat. Csak egyszer valaki jól hátbavágna és a fülembe ordítaná: brávó öregem, jól odapörköltetek a Köchel jegyzéknek!

Novobáczky Sándor

ZSÖLLYE

A világhírű magyar filmrendező külföldön koprodukciós filmet készített, és a főszerepet fiatal színművészünkre bízta. A történelmi környezetben játszódó film valamennyi szereplőnek alkalmat adott arra, hogy az életet a maga meztelen valóságában ábrázolja, ugyanis a film felvételei közben az operatőrök sok mindent felvettek, de a színésznők és a színészek semmit nem vettek fel... magukra! Többek között ez is hozzájárulhatott ahhoz, hogy a filmet Párizsban egyszerre tizenegy mozi játszotta állandóan zsúfolt házakkal.

A cannes-i filmfesztiválról hazatérőben a fiatal színművész el is dicsekedett a vele utazó filmkritikusnak:

— Ezen a filmen mindenki keresett!!...

A kritikus finoman elmosolyodott.

— Kivéve a jelmeztervezőt!...

*

A szinkron filmgyárban rendszerint reggel 8 órakor kezdődik a munka. Horváth Gyula egyik nap már már háromnegyed nyolckor megjelent a felvételre.

Fodor Tamás rendező meg is kérdezte:

— Miért jöttél ilyen korán, Gyuszikám?...

Horváth magyarázkodni kezdett.

— Tudod, az a helyzet, hogy tegnap éjszaka kicsit kimaradtam a barátaimmal. De én tudom, hogy mi a kötelesség!... Az ébresztőszolgálattal már hatkor felkeltettem magam, nehogy másnapos, rekedt hanggal jöjjek a felvételre. Fél órát inhaláltam, fél órát gargalizáltam... héttől fél nyolcig pedig sétáltam egyet a Szabadsághegyen!... De most cseng is a hangom, akárcsak a kisharang!... Mehet a munka!... Mit veszünk fel?...

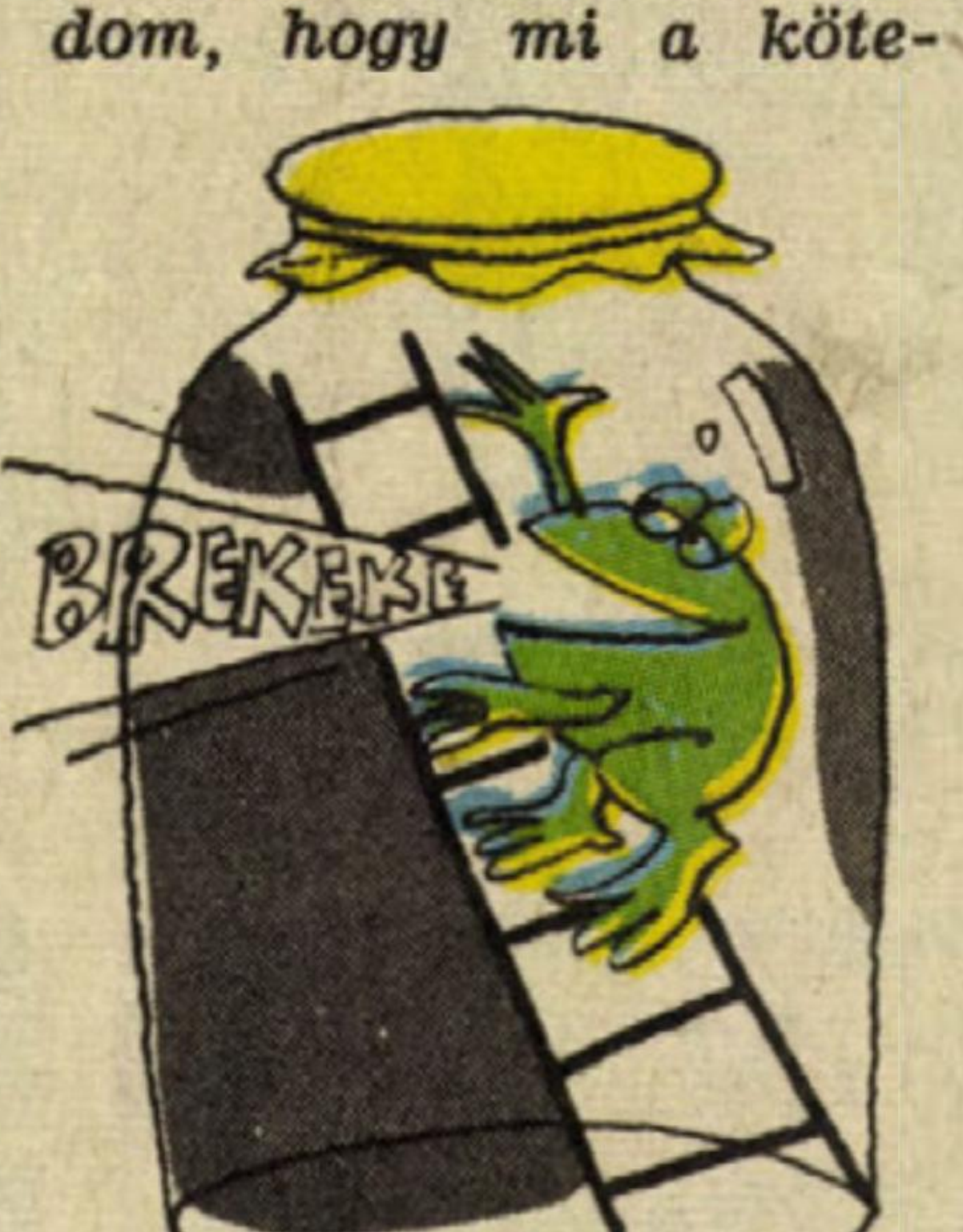

Fodor Tamás átnyújtotta a szerepet.

— Egy német rajzfilmben te leszel a brekegő levelibéka!...

Kishegyi Árpád, Operaházunk népszerű buffója az egyik előadásra erős fejfájással érkezett, és miután a fájdalom még a szünetben sem csillapodott, hívatta az ügyeletes orvost. A doktor néhány perces vizsgálat után átnyújtott egy tablettát.

— Nincs semmi baj, művész úr!... Ez közönséges fejfájás, rendszerint az időváltozással is magyarázható!... De ön elég sápadtnak és kimerültnek látszik, bizonyára nehéz szezonja volt!... Napfürdőt javasolnék!...

Kishegyi közbevágott:

— Hideget vagy meleget?...

*

A rádió pagodájába szinte beviharzik egyik színházunk fiatal színésznője.

— Mostanáig tárgyaltam az egyik szabadtéri produkcióval. Addig erőszakoskodtak, míg végül aláírtam a szerződést!... Most aztán fuccs a nyaramnak, át kell játszanom!

Greguss Zoltán megszólal az egyik sarokból.

— Nem baj, fiacskám... majd télen kipihened magad!!!

Rátonyi Róbert

VESZÉLYES KERESZTEZŐDÉS

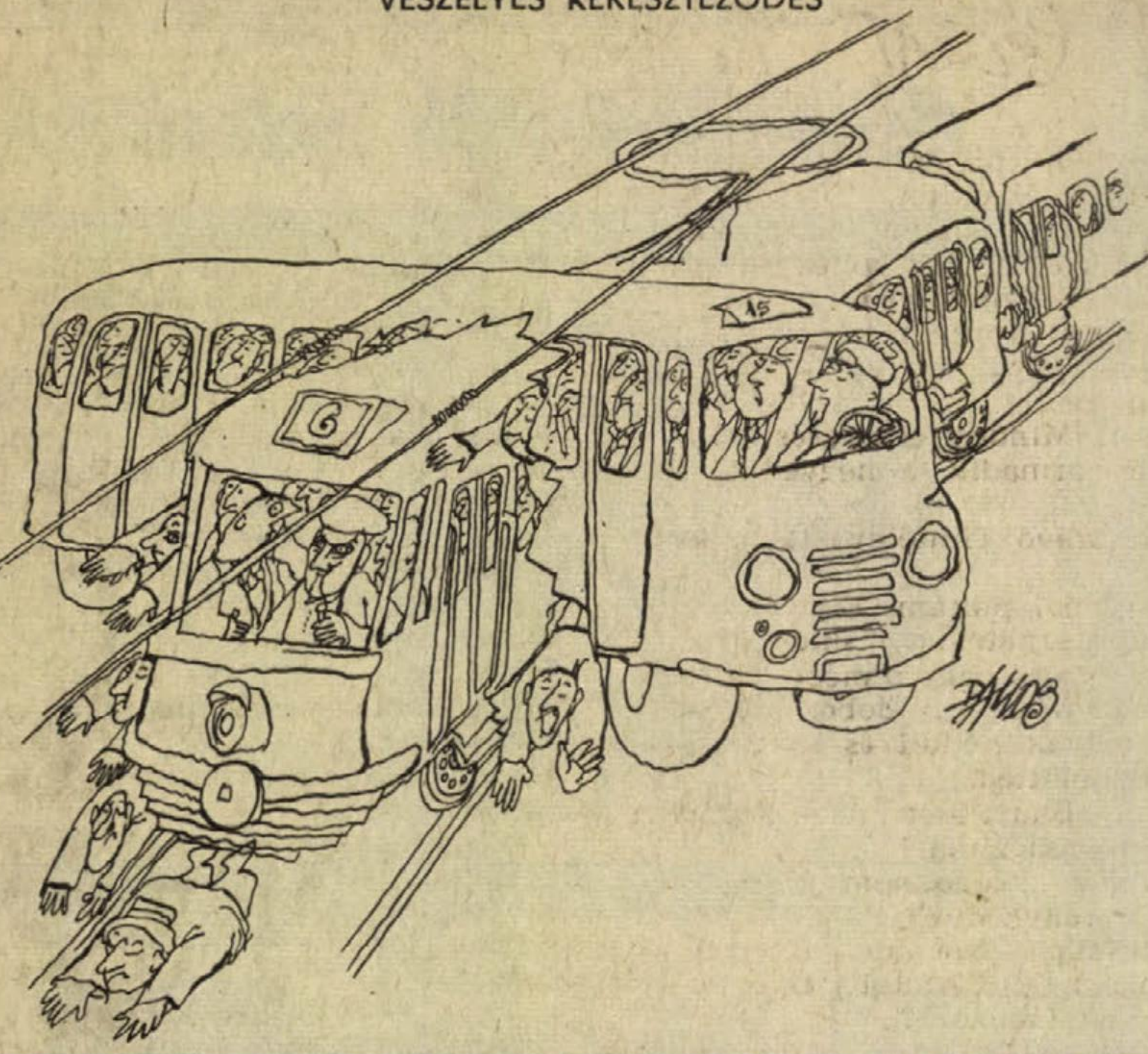

NOTÓRIUS

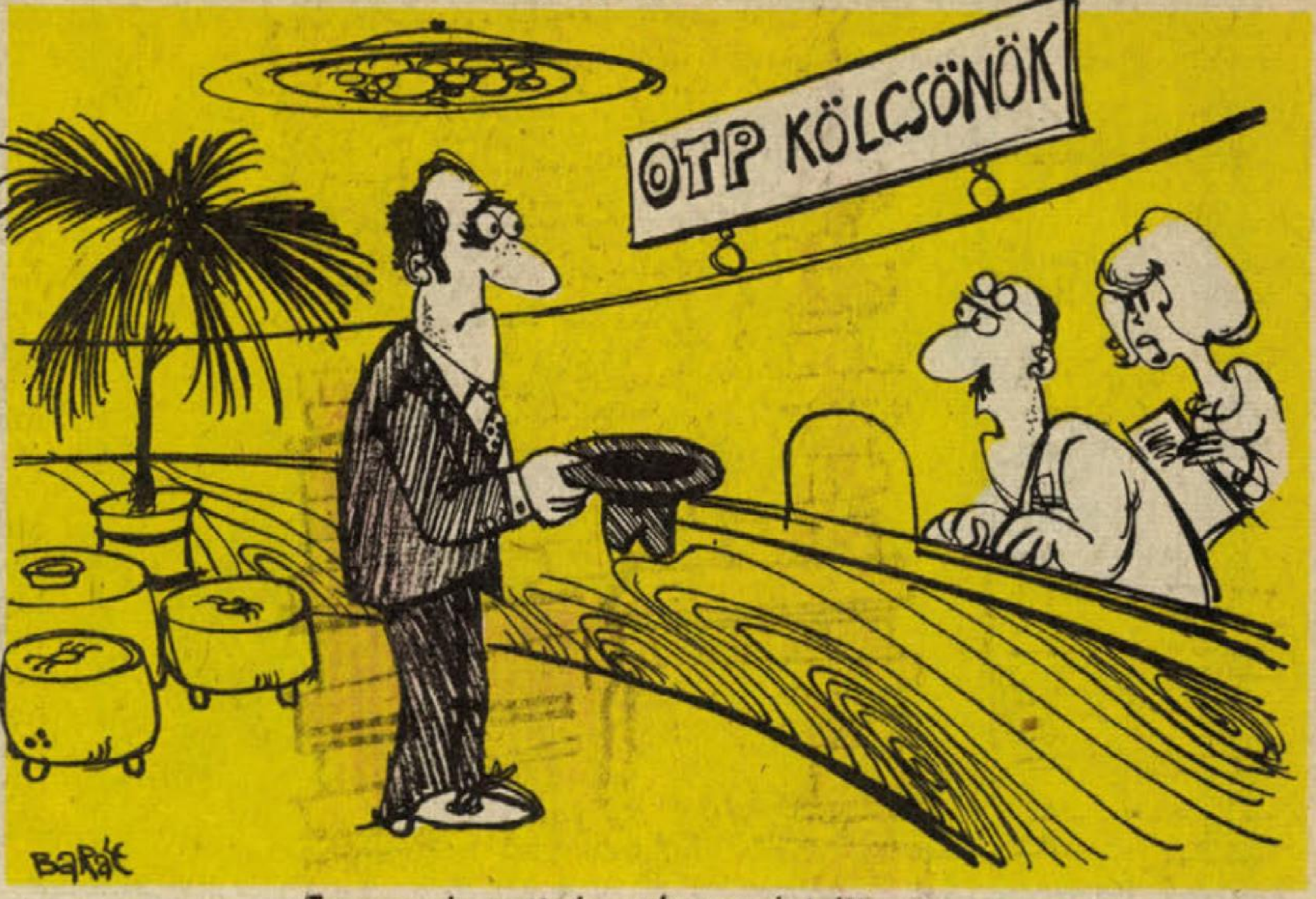
OTP KÖLCSÖNÖK
BARÁK

– Tegnap kapott és már megint itt van...

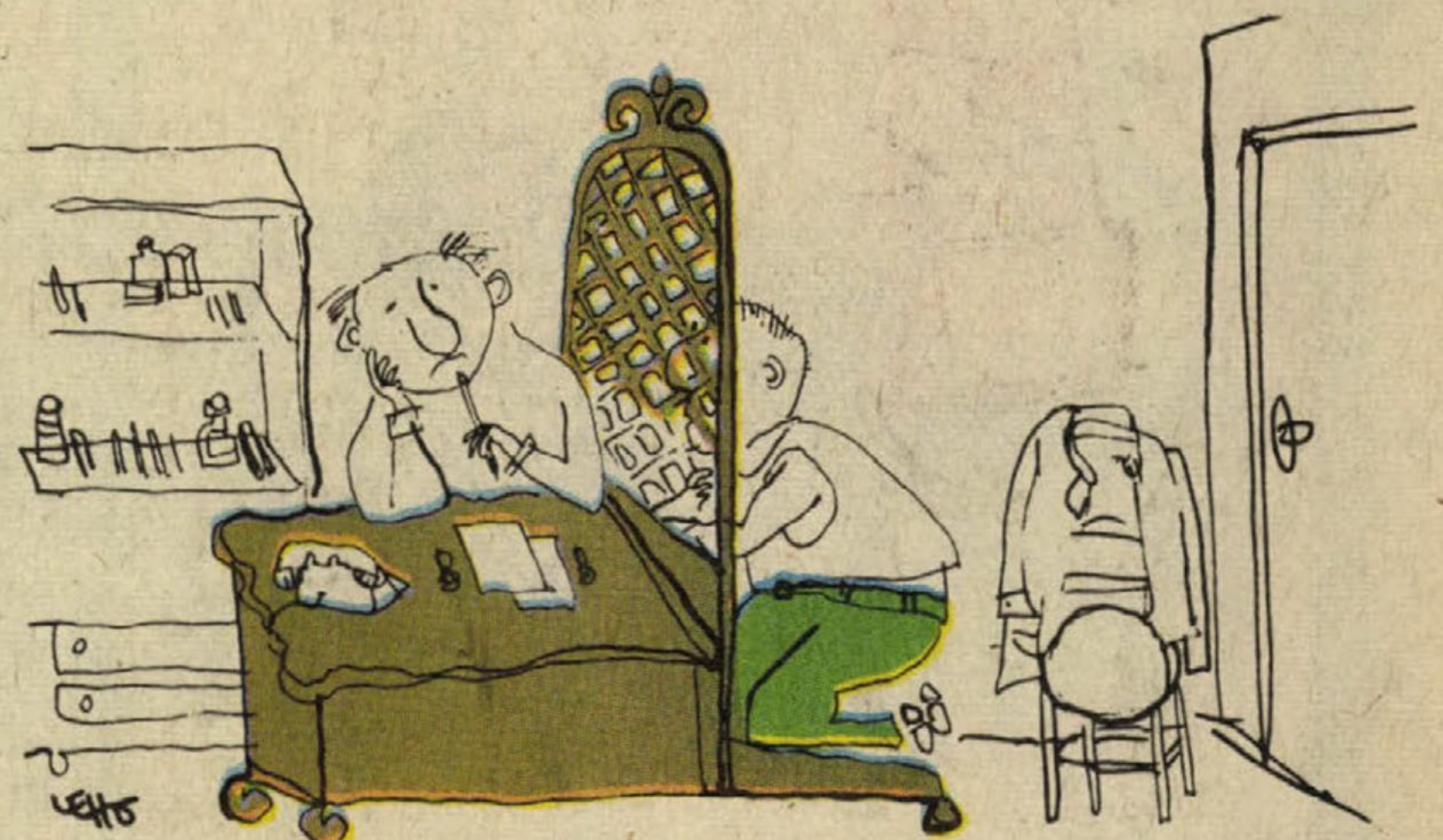

– A múltkor hazudtam, doktor úr, de most tényleg beteg vagyok!...

MUNKAERŐHIÁNY

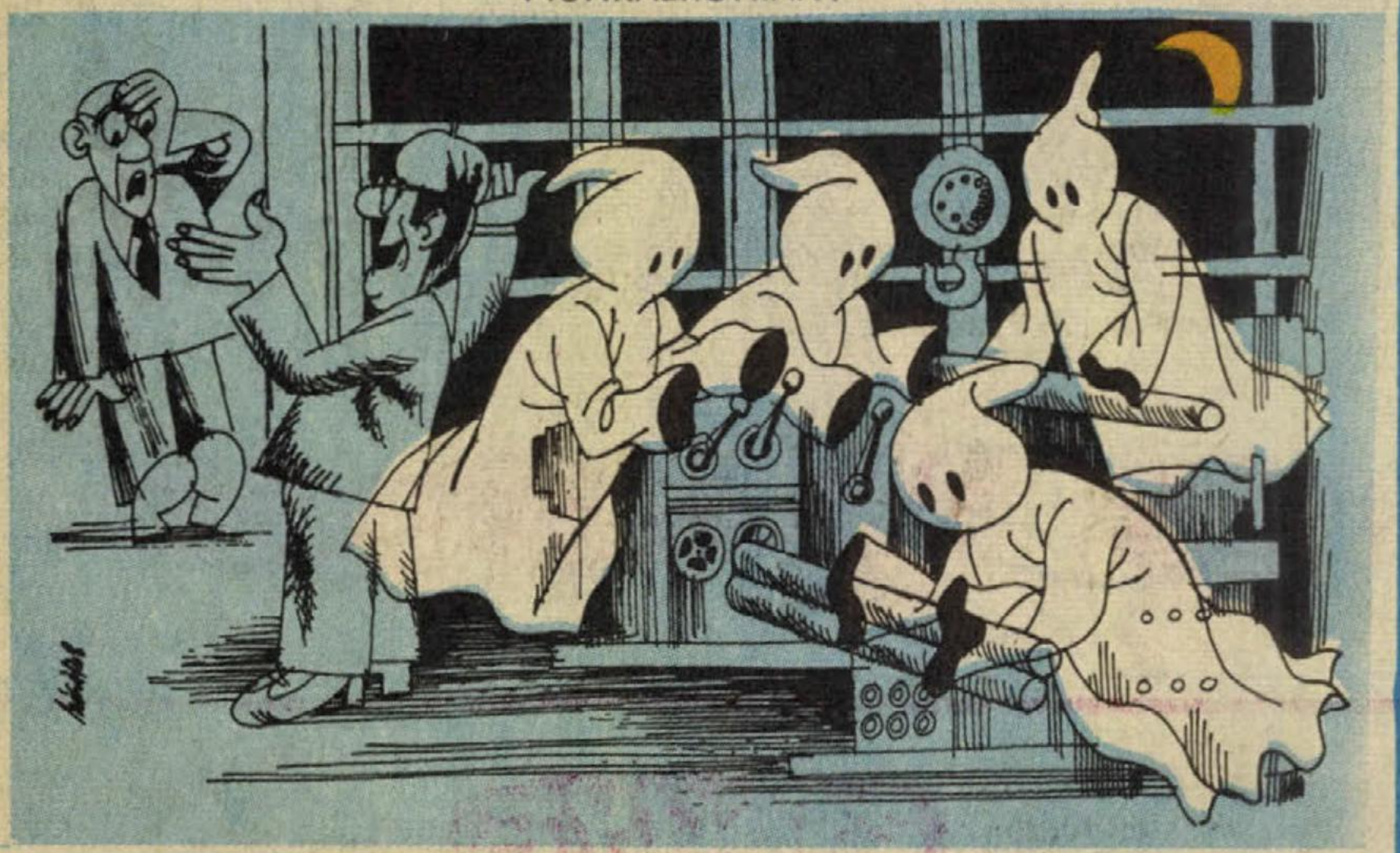

– Miért ájuldozol? Végre egy brigád, amelyik zokszó nélkül vállalta az éjszakai műszakot!

CSALÁDI BÁBSZÍNHÁZ

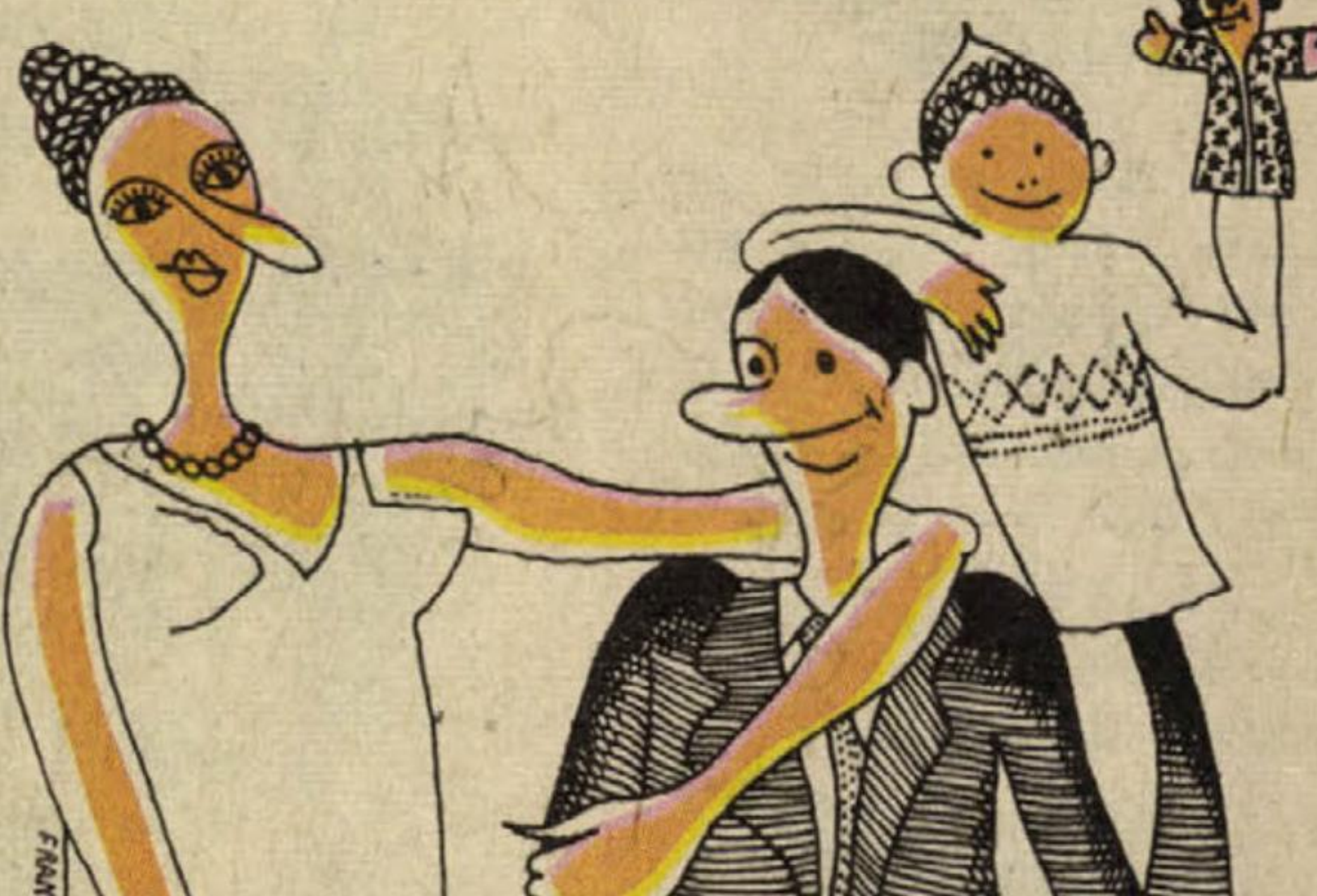

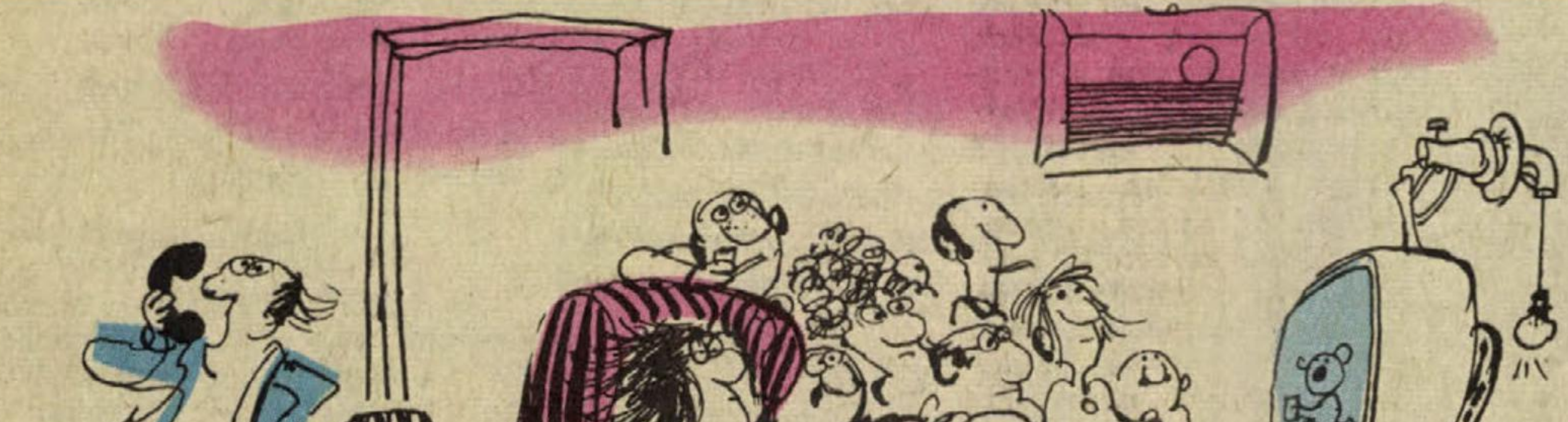

– Halló, tévé? Nem tudnának a műsorszámok között több szunetet tartani? Most is összetévesztettük Stuart Máriát a tévé-macival.

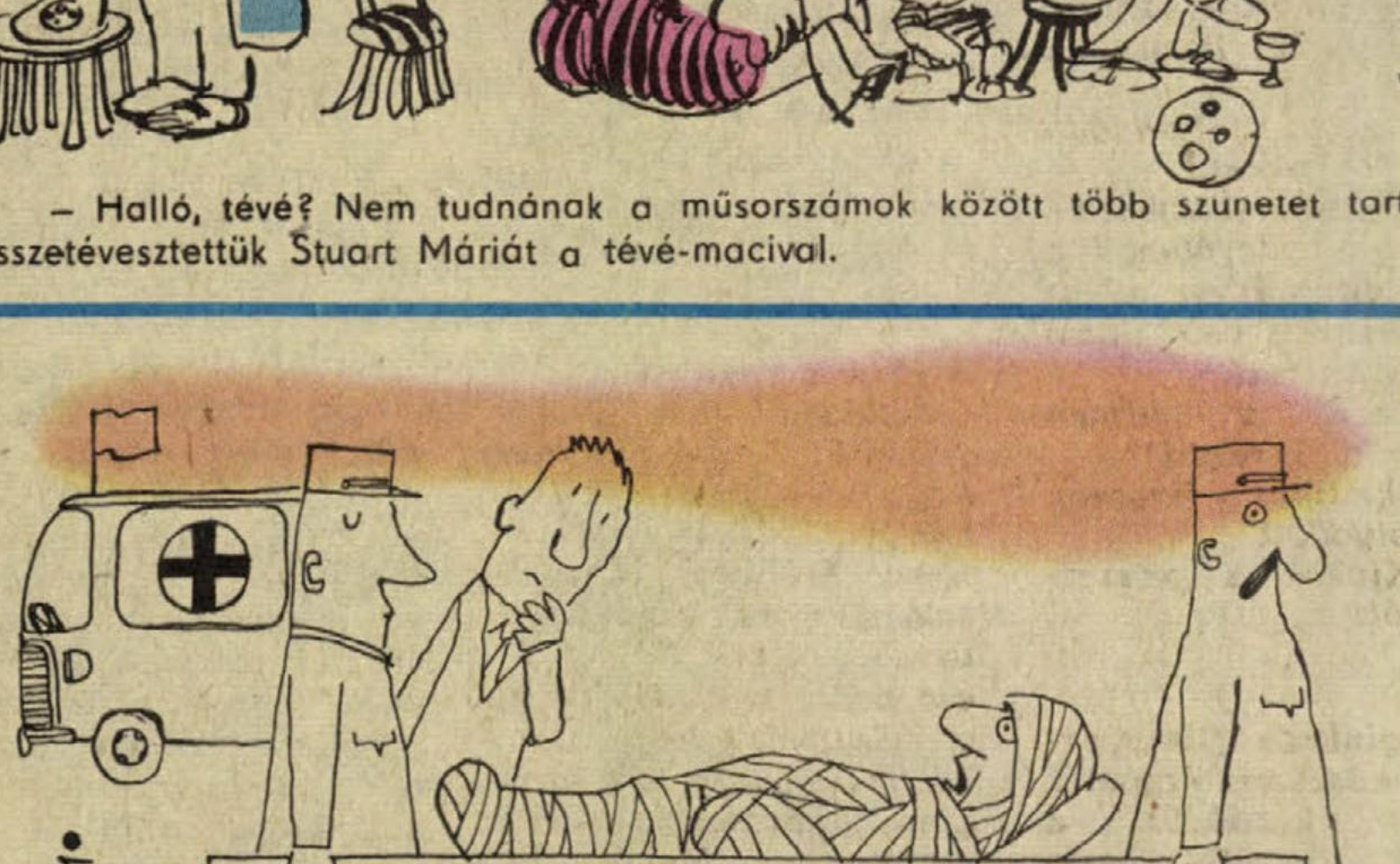

– ...és akkor sípoltam, rámutattam a 11-es pontra, a többire nem emlékszem...

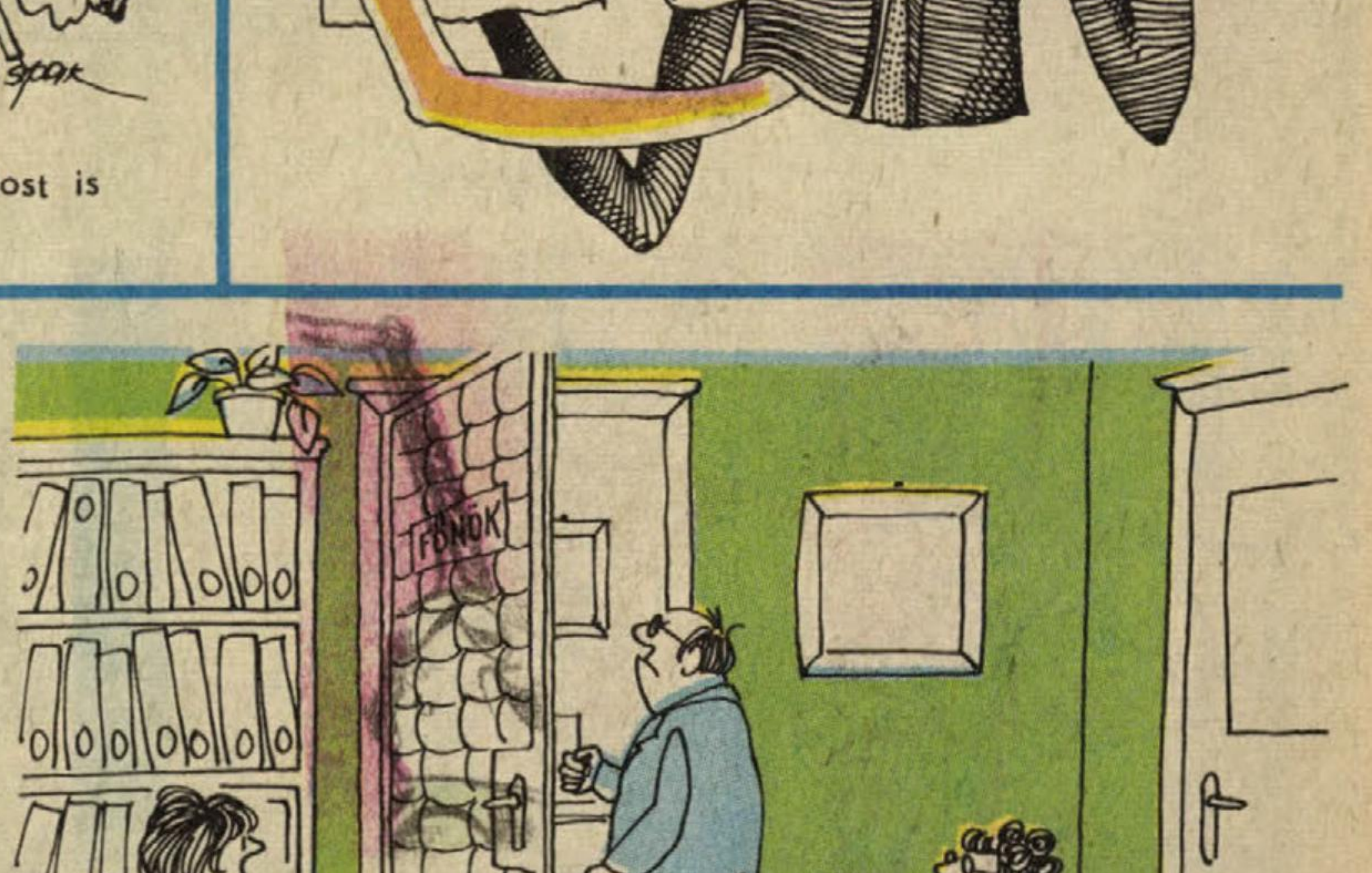

– Istenem, miért is nem rabolnak el nálunk soha senkit?

Megkérdeztük rajzolóinkat: MI A CSALÁDI ÖRÖKSÉGÜK?

Szűr-Szabó József:

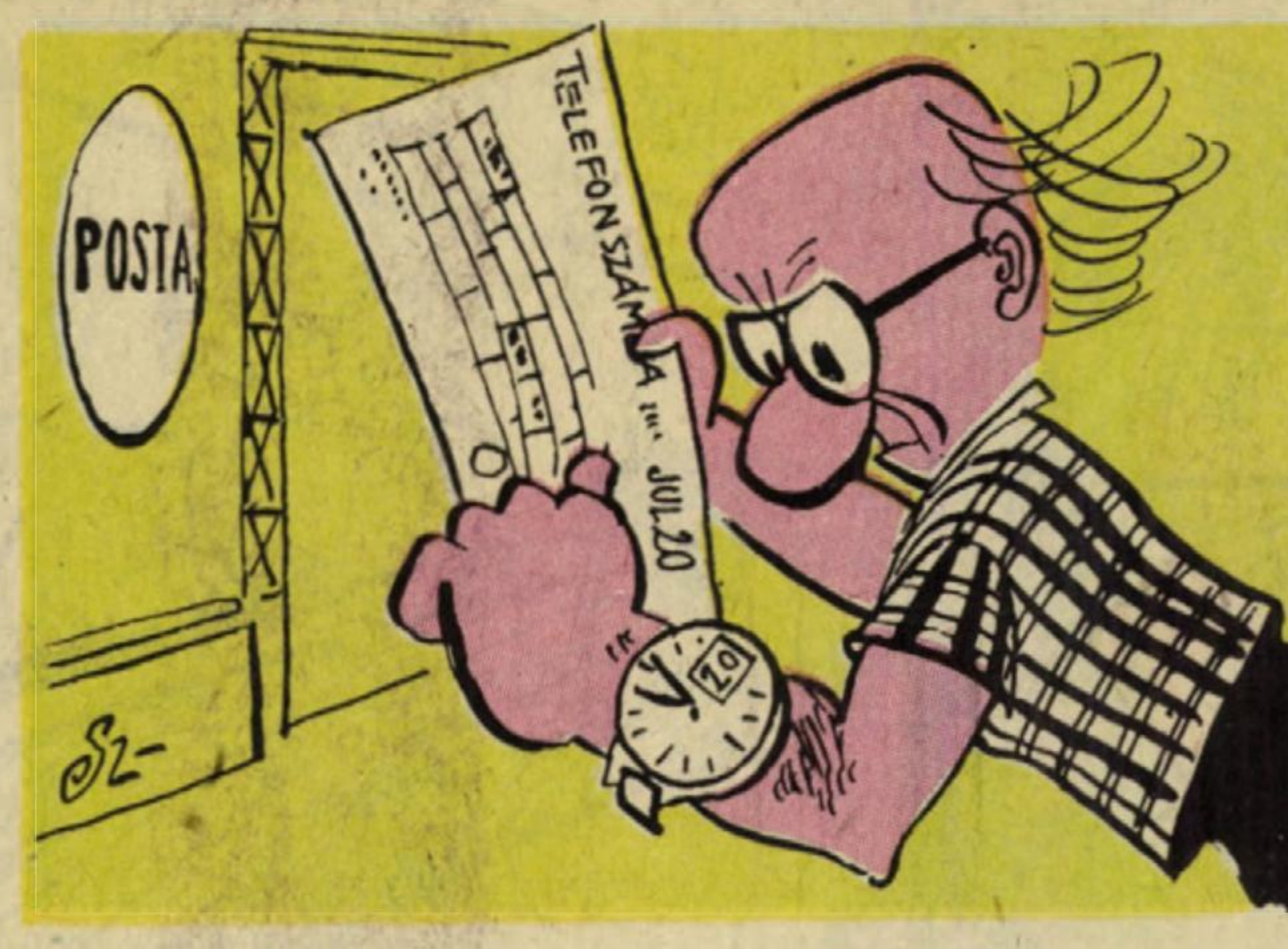

– Az élettapasztalat. Idejében kell befizetni a telefondíjat!

Balázs-Piri Balázs:

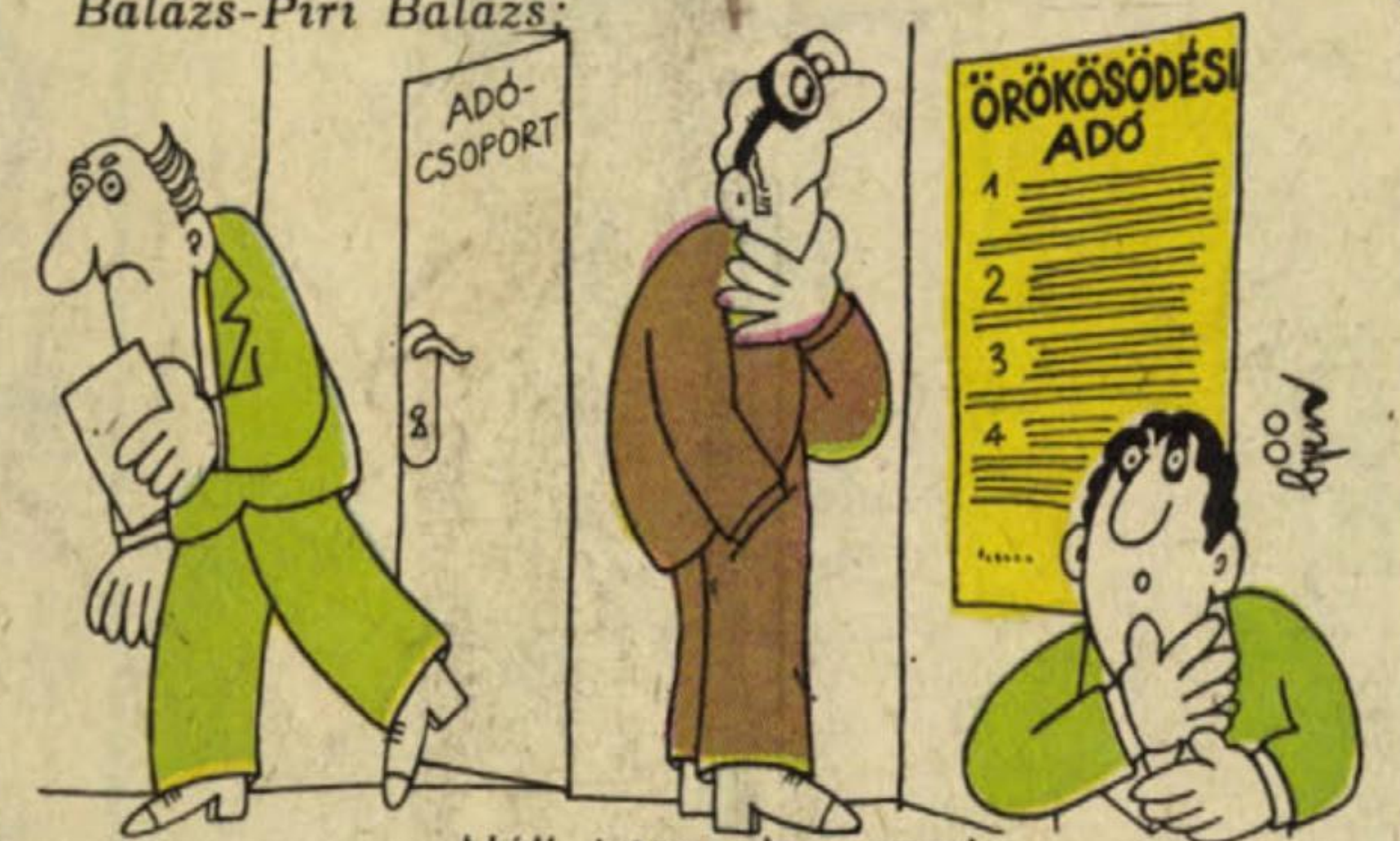

– Hál' istennek, semmi ...

Fülöp György:

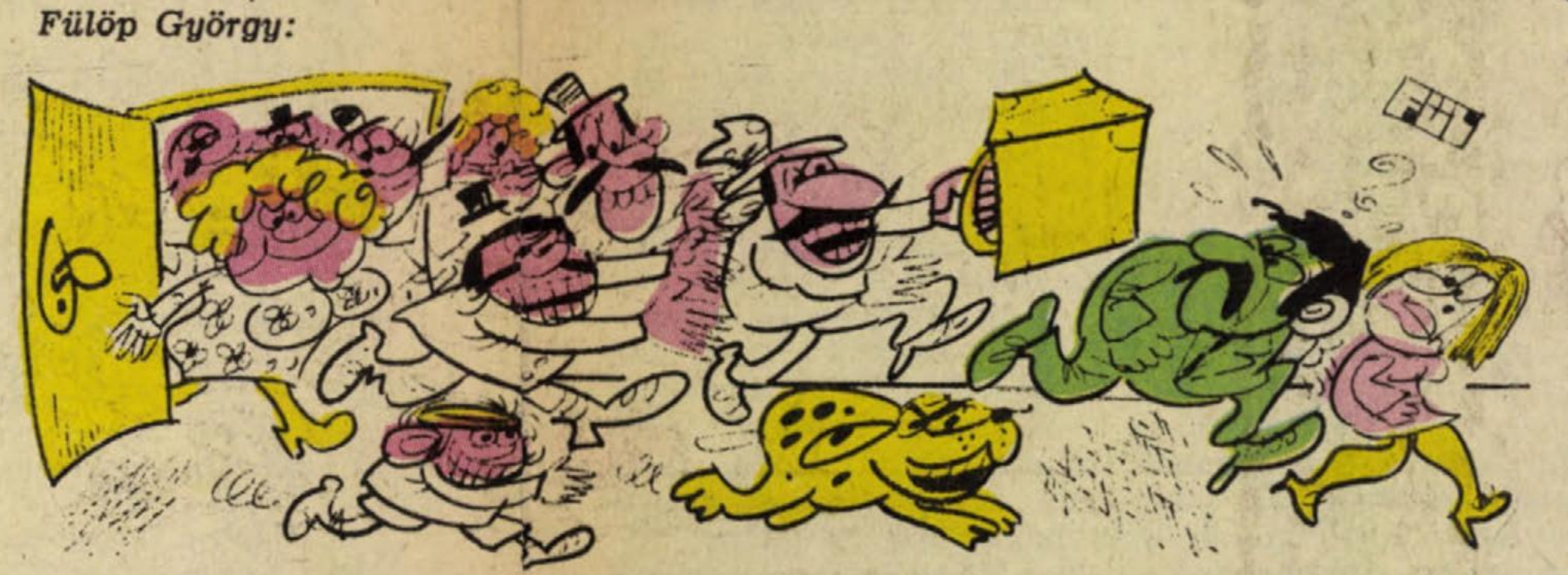

– Negyvenkét vidéki rokon.

Erdei Sándor:

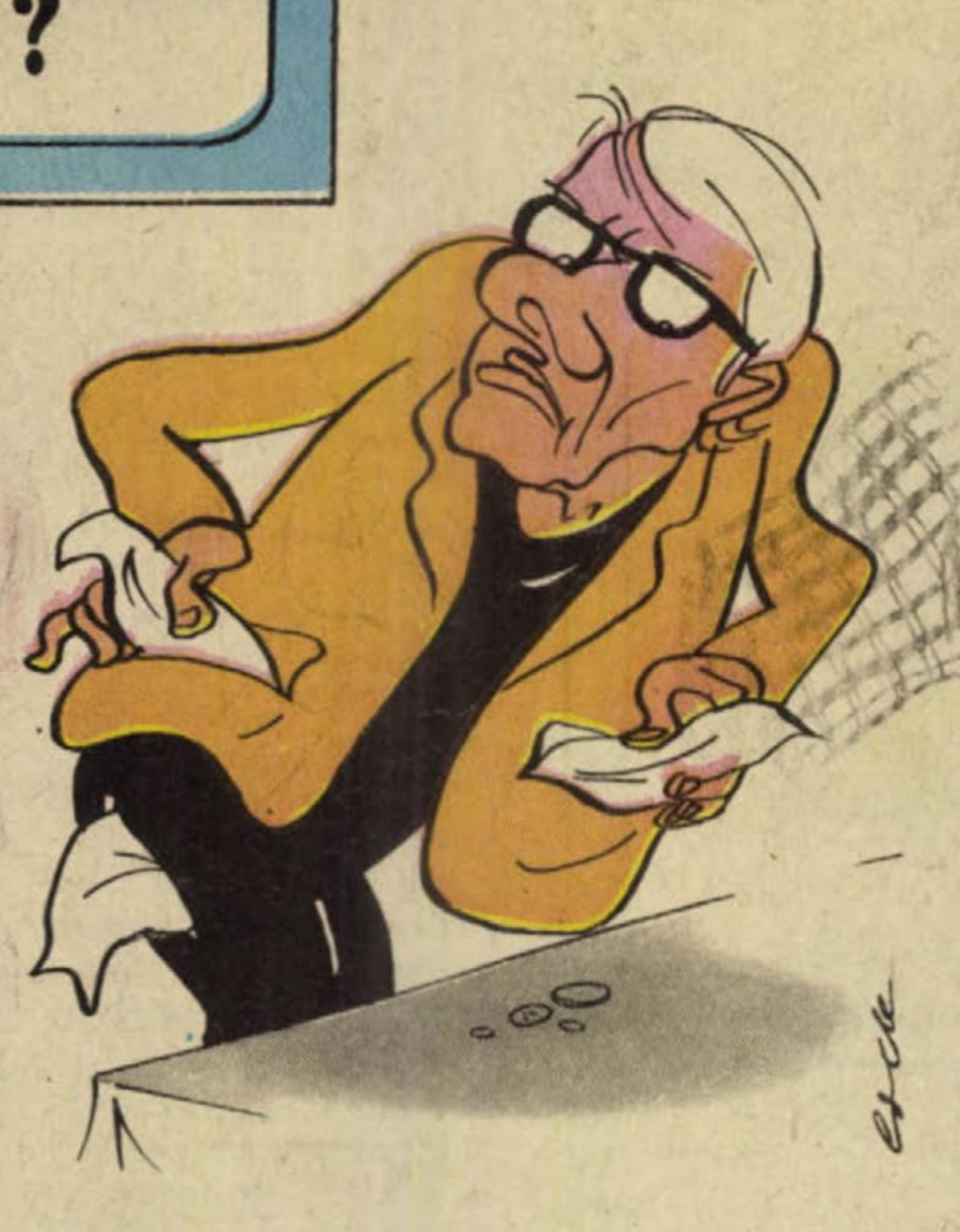

– A kutató szenvedély.

Hegedűs István:

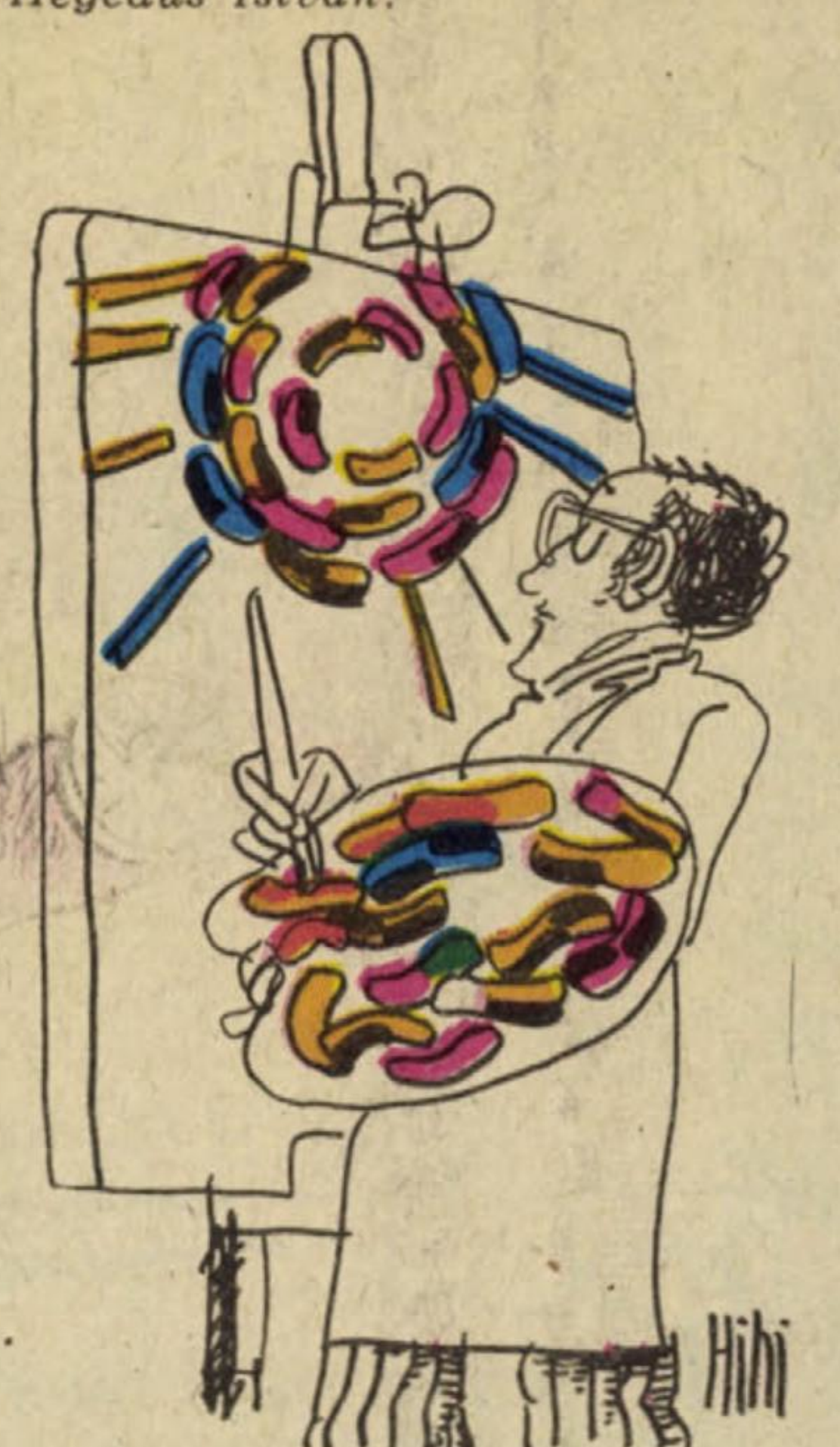

– A kromoszómáim.

Endrődi István:

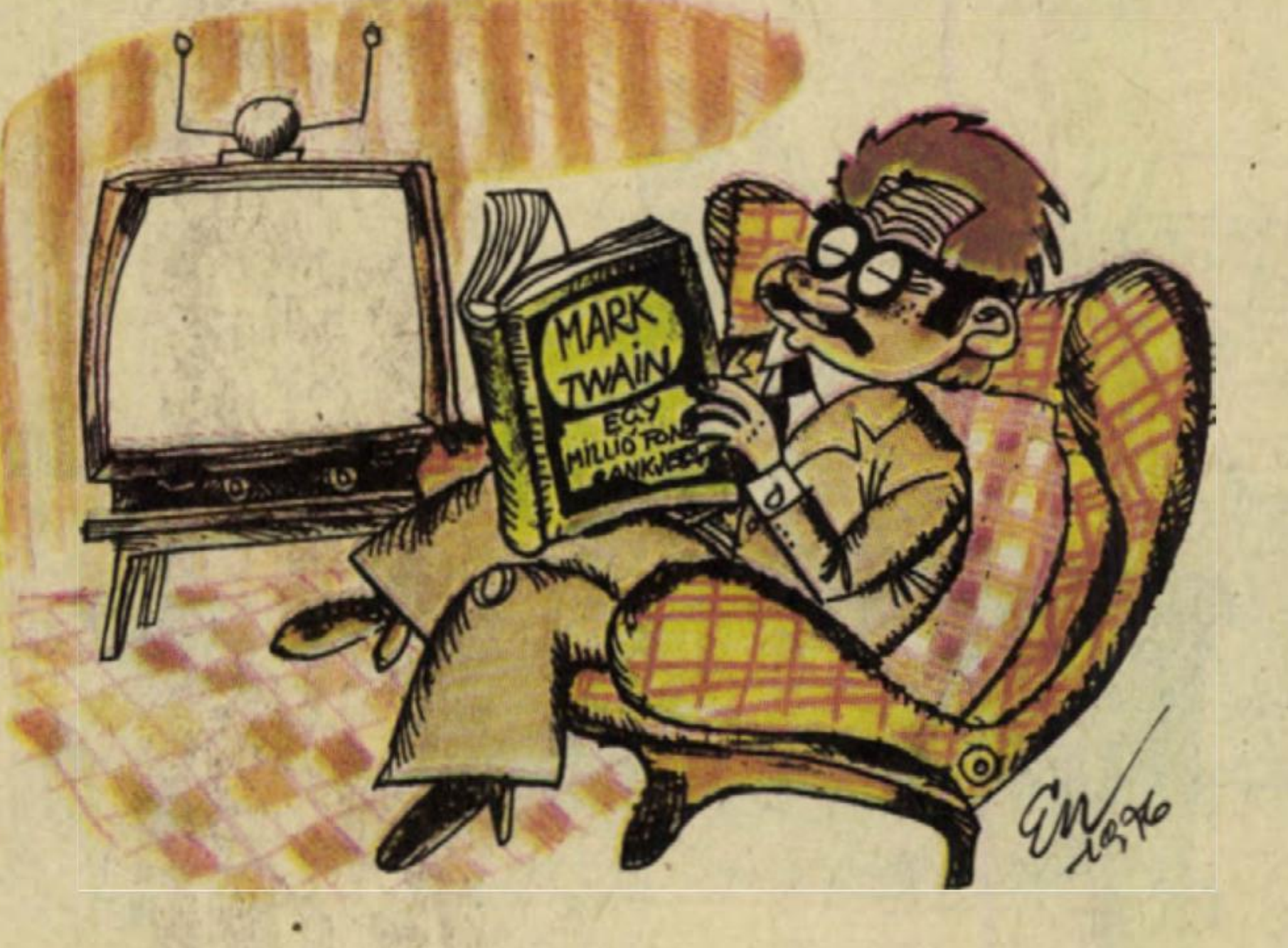

– Az egymillió fontos bankjegy ...

Barát József:

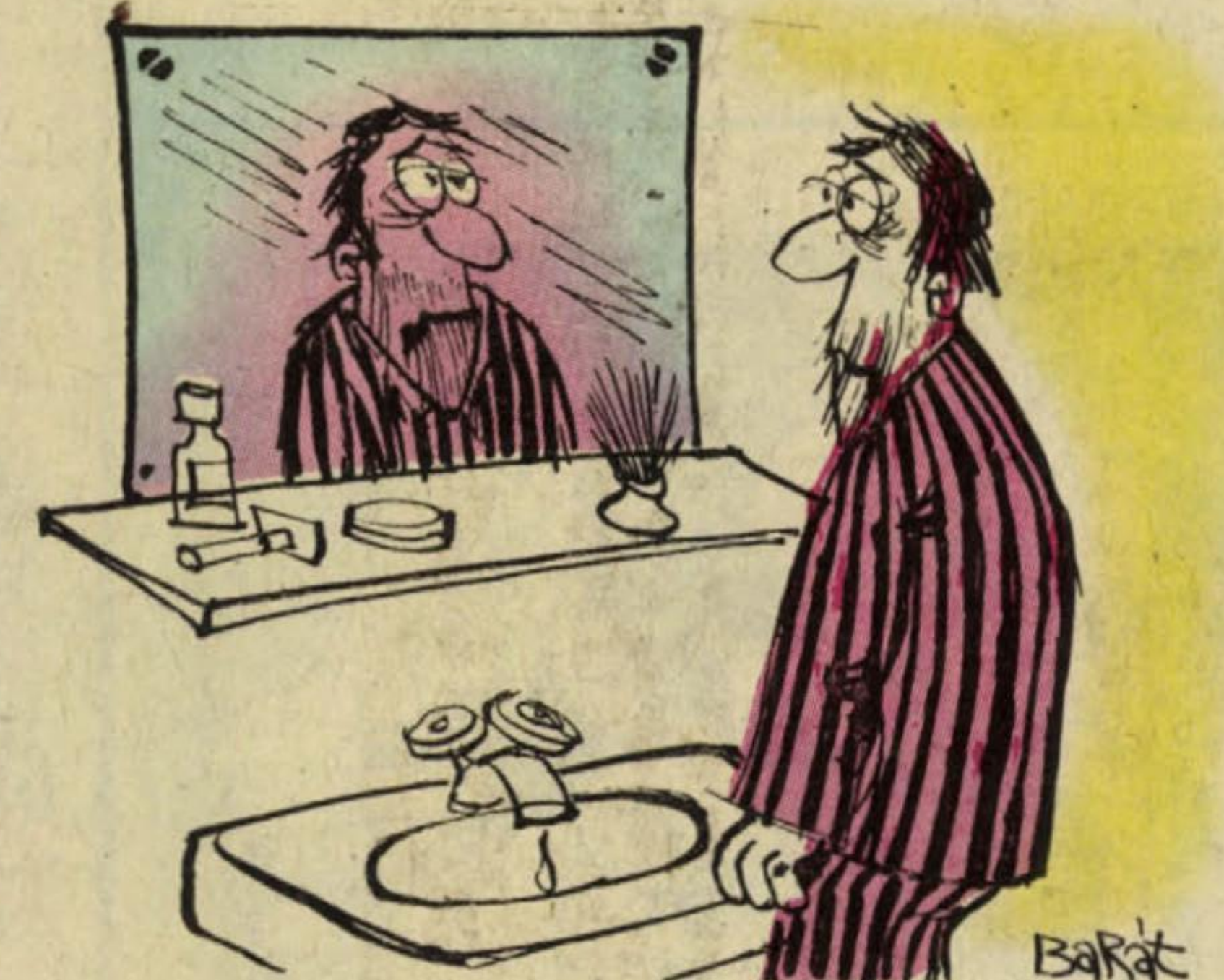

– Az optimizmus.

Sajdik Ferenc:

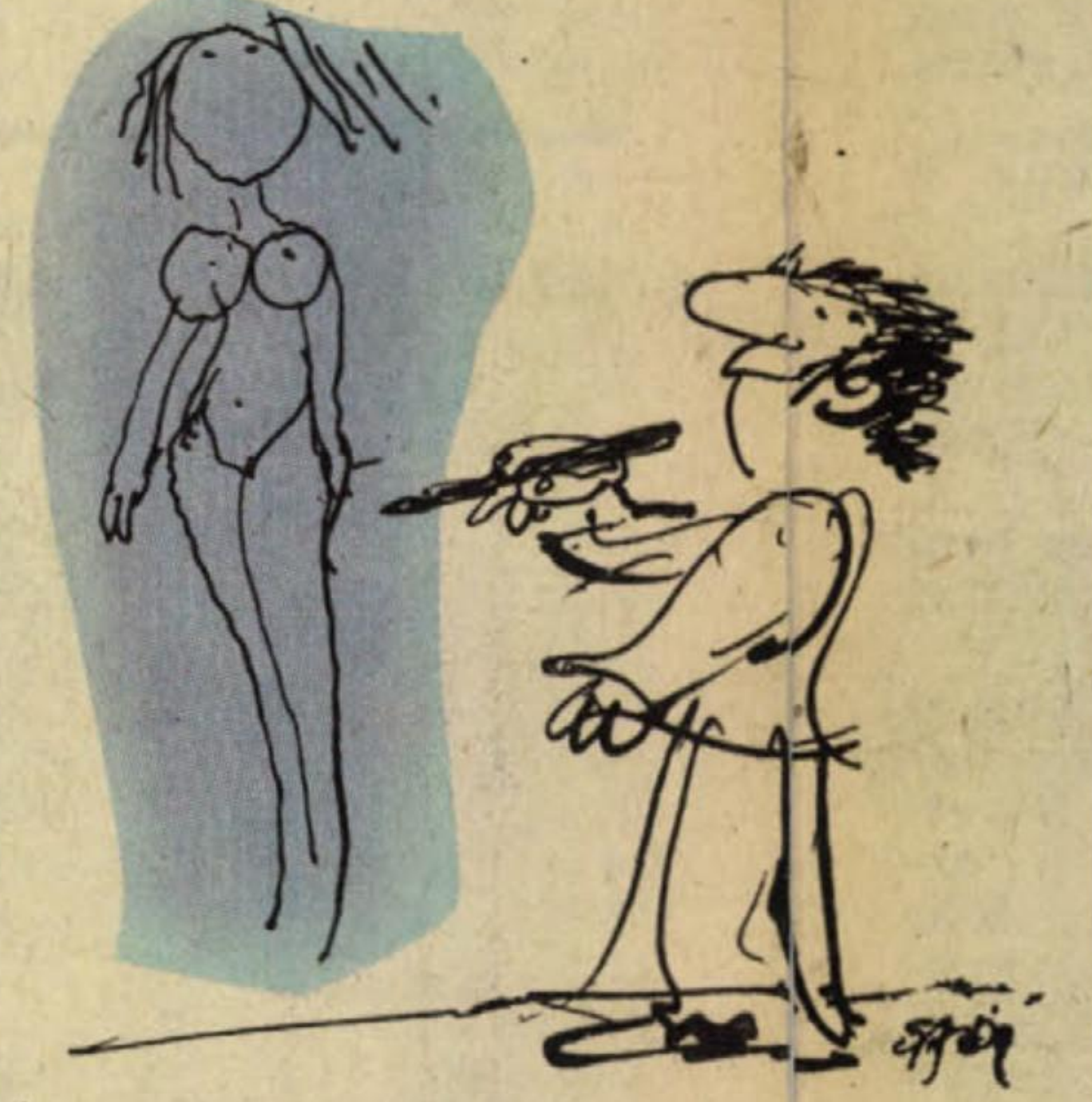

– Mérhetetlen tudásszomj ...

Lehoczki István:

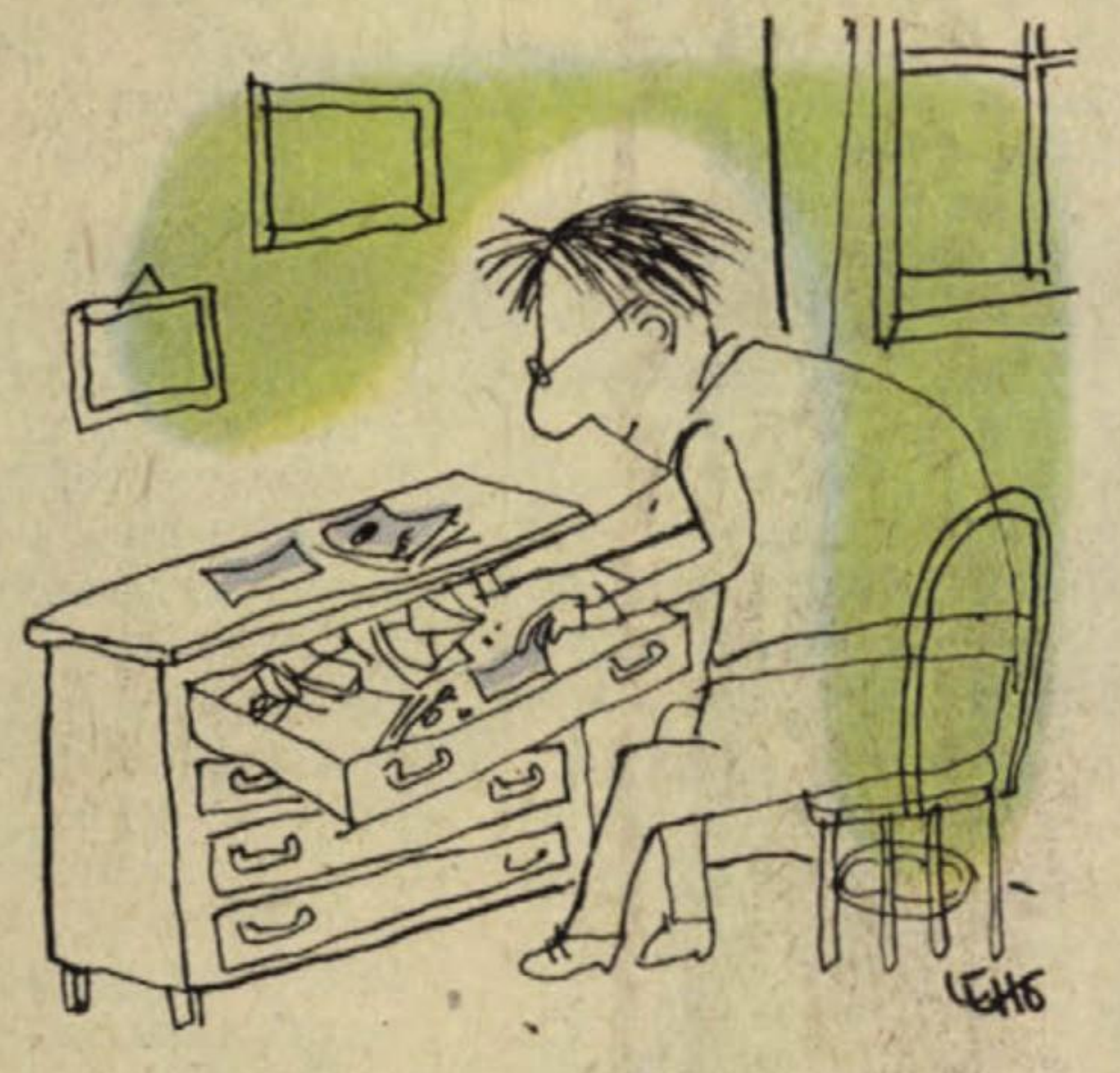

– Van valahol legalább negyvenmillió pengőm.

Brenner György:

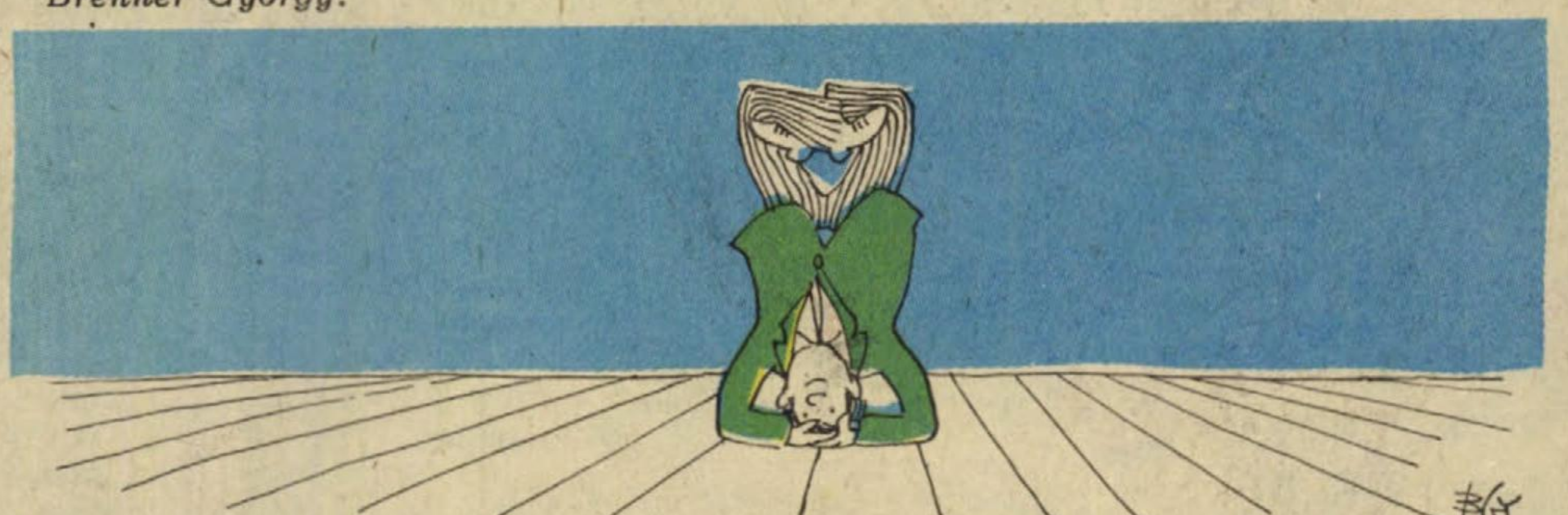

– A másféle látásmód.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

— Bocsánat, nem tetszik tudni, hogy a közül a két férfi közül melyik nősül? — kérdi egy érdeklődő a házasságkötő teremben.

— Az, amelyik olyan gondterhelten bámul maga elé. A másik, a vidám, az a menyasszony apja.

LUXUSVILLA

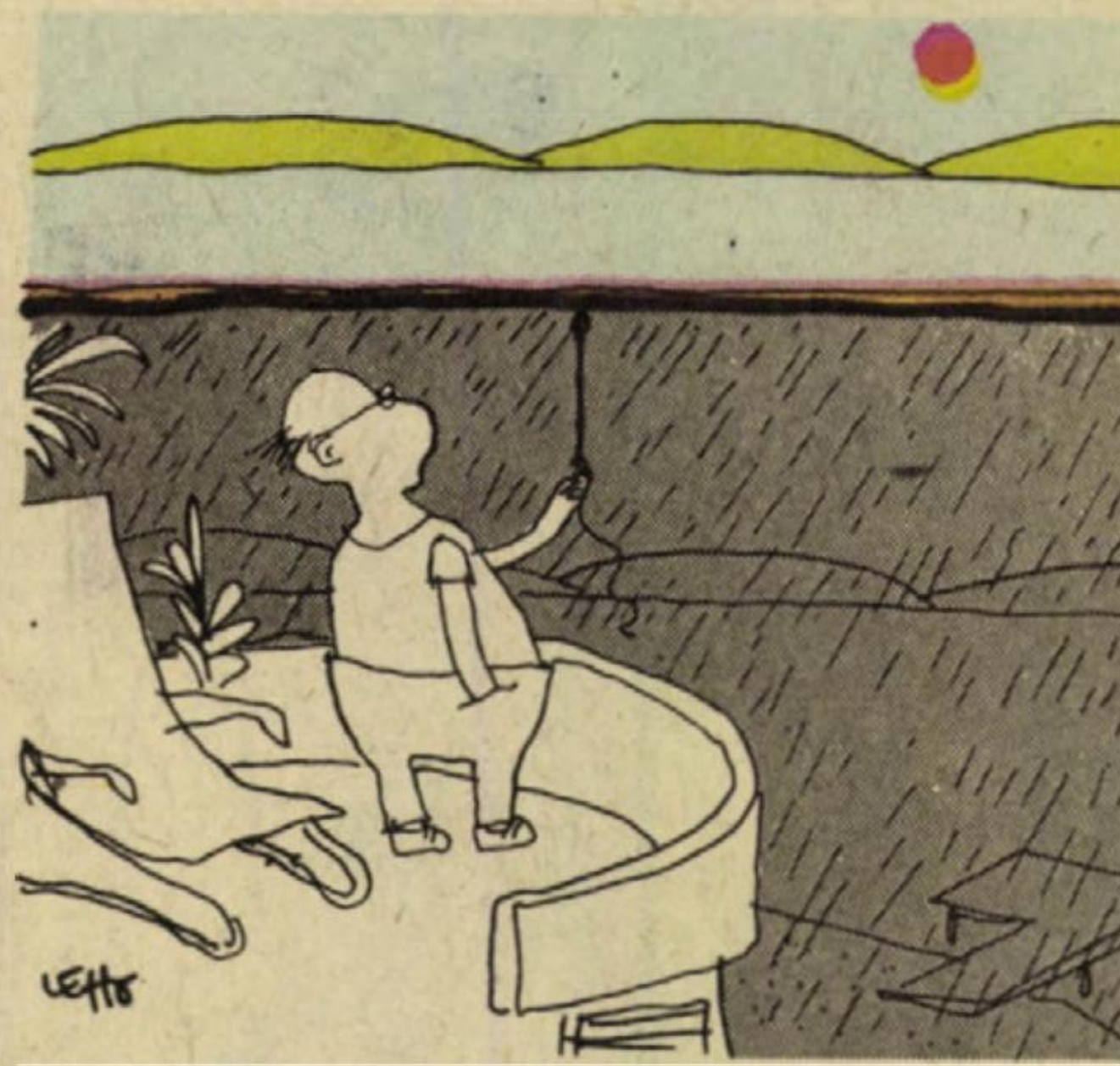

AGGODALOM

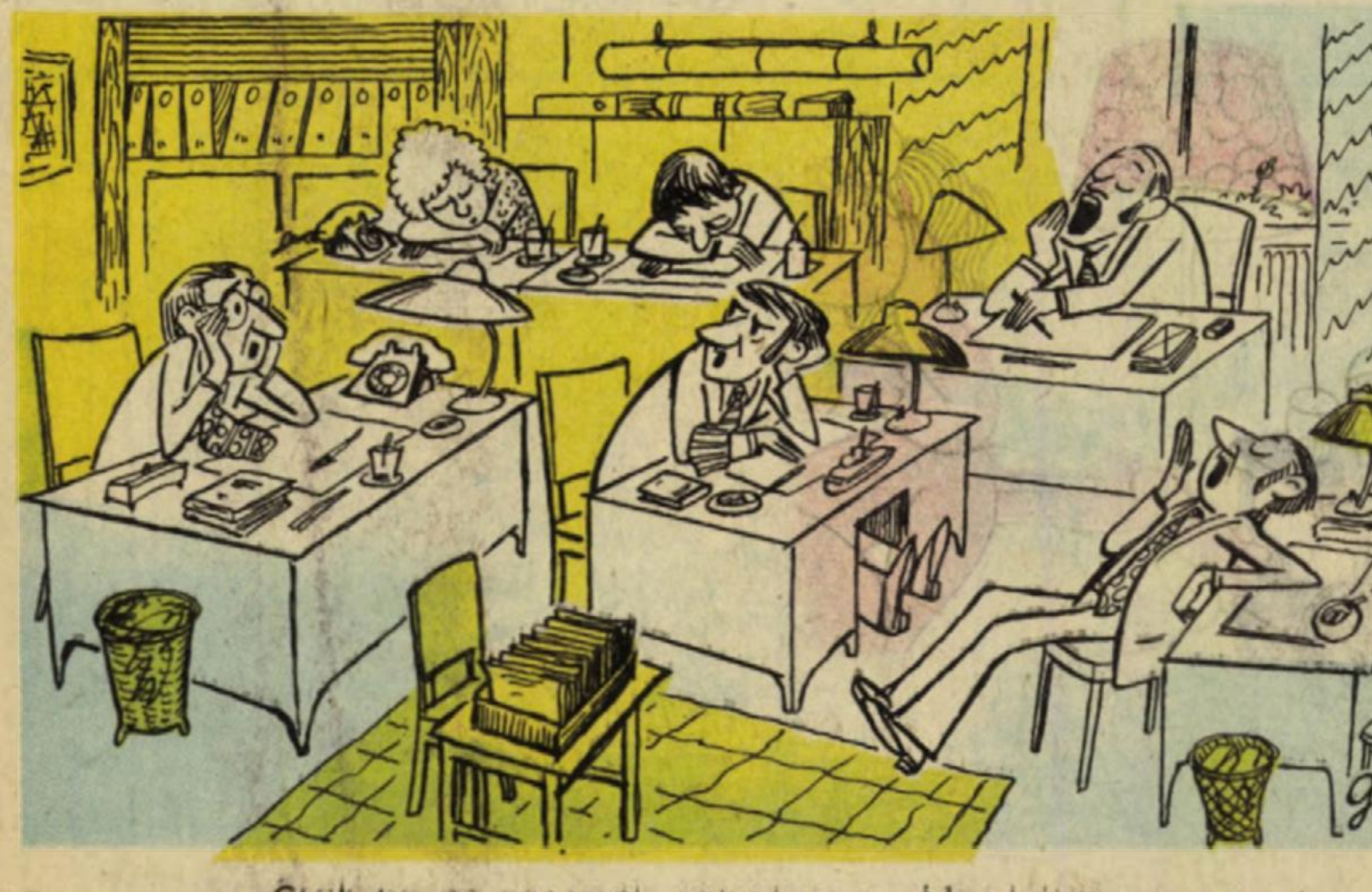

– Csak be ne vezessék nálunk is a „Mozdulj!"-mozgalmat ...

JAVASLAT TURISTÁKNAK

Valami baj van a nyelvoktatással. Ezt nem én mondom, hanem az illetékes szakemberek. A diákok éveken át tanulnak egy vagy két nyelvet, vizsgáznak is ezekből a nyelvekből, mégsem tudnak semmit. Vagy legalábbis nagyon keveset. A tanítási módszerek különbözők: az eredmény mégsem kielégítő.

Mit lehet itt tenni?

Nyelvoktatás helyett tanítsanak a középiskolákban színművészetet. Nem a színművészek számát szeretném gyarapítani, e tantárgy oktatásának az lenne a feladata, hogy a színjátszás eszközeivel meg tudjuk értetni magunkat külföldön, ha nem beszélünk idegen nyelvet.

A legtöbb magyar turista megpróbálkozott — idegenben — ezzel a módszerrel, de primitív eszközökkel „Ham, ham!" — mondja, ha éhes, „gluk, gluk!" — mondja, ha szomjas és egy láthatatlan poharat emel a szájához.

Bevallom őszintén ha ilyet látok, elszégyellem magam. Hogyan lehet külföldre utazni a színművészet alapos ismerete nélkül? Mit gondolnak rólunk, magyarokról? Talán még azt hiszik, hogy nem ismerjük Gordon Craig, Sztanyiszlavszkij, Max Reinhardt és Major Tamás rendezési módszereit.

Ezt nem hagyhatjuk!

A középiskolákban — nyelvtanítás helyett — tanítani kellene — az előbb említett példáknál maradva —, hogyan kell egy pohár vizet kérni, vagy valami harapnivalót, ha már külhonba vetett a sorsunk.

Íme, egy példa, hogyan kérjünk vizet. A művész, illetve a turista — egybe vonva ezt a két szót: a *művturista* — lépjen be a vendéglőbe vagy az eszpresszóba, kókadt fejjel, tántorogva, de tartózkodjunk a harsány eszközöktől. Hörögni nem kell. Összeesni sem illik. Ezek mind elavult módszerek. Rossz fényt vetnének a magyar színművészetre. Elég, ha a *művturista* odalép a pulthoz és megnyalja a szája szélét, aztán esdeklő pillantásokat vet a kocsmárosra. Esetleg kilógathatja a nyelvét, mint egy kutya, de ne sokáig, mert az már naturalista színjátszás, túlhaladott művészi felfogás, ilyen olcsó fogásokkal nem élhet egy magyar *művturista* külföldön. Mit gondolnának rólunk? Ha az illető még ezekután sem érti meg, hogy inni szeretnénk, mutassunk rá egy pohárra, de semmi „gluk, gluk". Mutassunk rá a pohárra, aztán vegyünk elő némi pénzt és kacagjunk egy nagyot. A kocsmáros minden bizonnyal meg fogja érteni, hogy a szomjúságtól már a téboly szélén állunk.

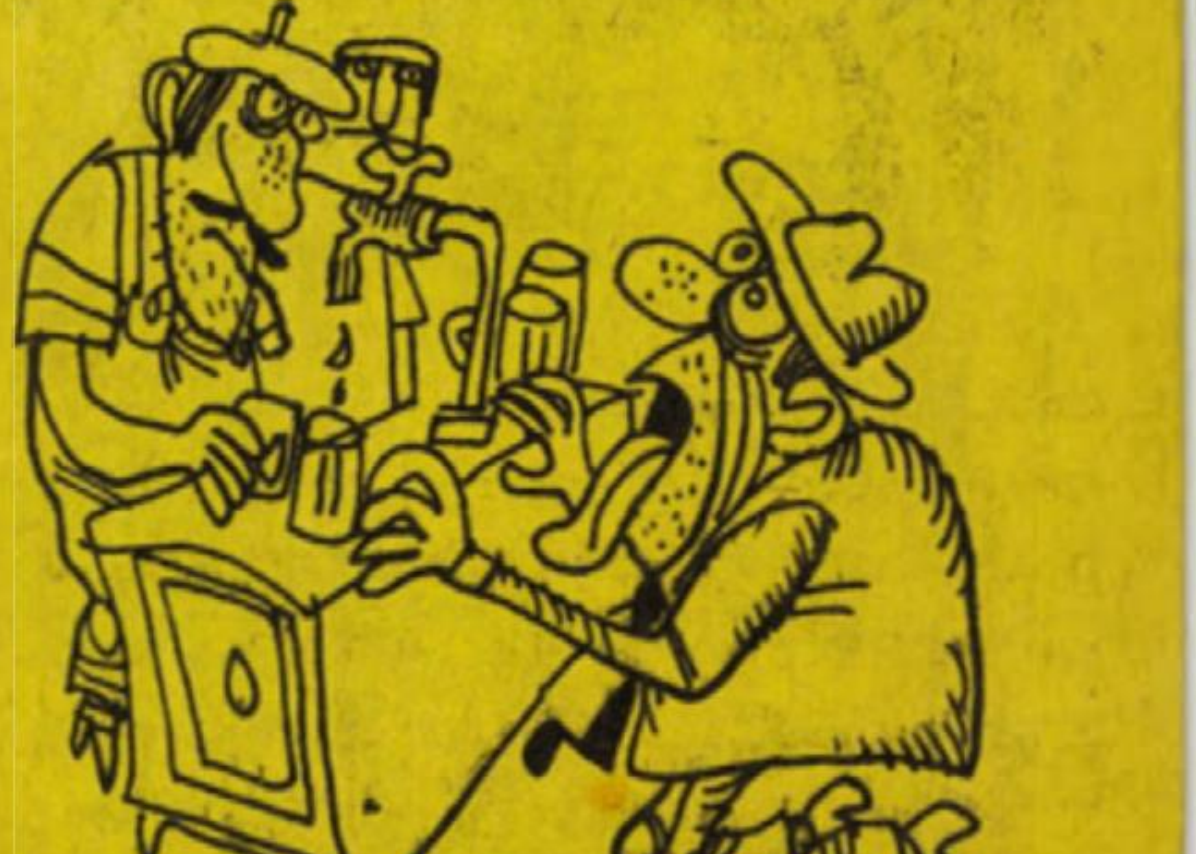

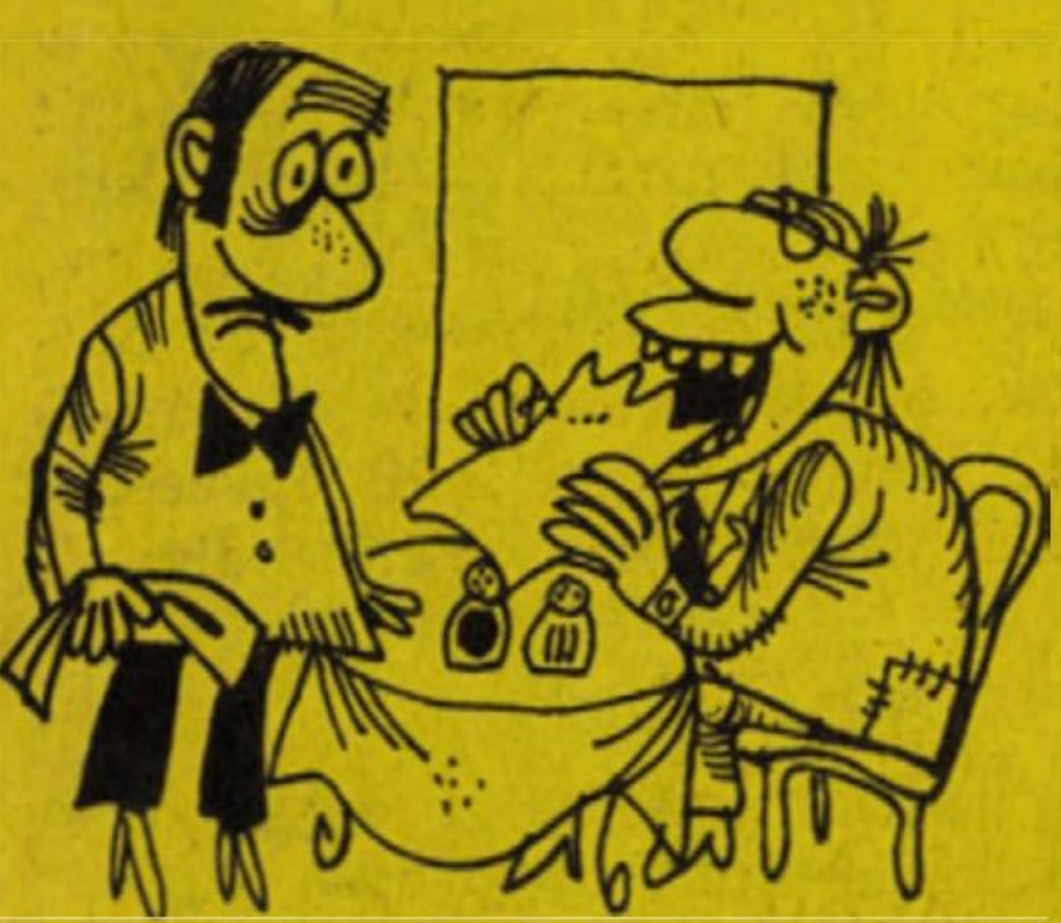

S most térjünk rá a másik példára. Hogyan kérjünk valami ennivalót külföldön, tegyük fel egy kocsmában?

Semmi „ham, ham". A színművészetben jártas turista, aki az iskolában már megismerkedett e műfaj jeleseivel, magához inti a pincért és méltóságteljes, mondhatnám azt is, hogy királyi mozdulattal rábök a hasára, majd beleharap az étlapba. Franciás könnyedséggel. Ha a pincér még ezek után sem érti, hogy éhesek vagyunk, következhet egy újabb játék. Leharapunk egy darabot az előttünk levő tányérból és megesszük. Előkelően, kissé unottan, úgy, ahogy egy angol lord eszik a klubjában, színház után. Ha megettük a tányérdarabkát, töröljük meg a szánkat. A pincér e kis játék után már tudni fogja a dolgát. Ha nem, akkor csattogtassuk a fogunkat és szolidan ugassunk néhányat. Jelezvén, hogy éhesek vagyunk, mint a magányos vándorokra leselkedő farkas, kemény teleken, hófúvásban.

Van még egy másik javaslatom is: meg kellene keresni a nyelvtanítás modernebb módszereit.

De ez már nem a humoristák dolga ...

Mikes György

RACIONÁLIS MEGOLDÁS

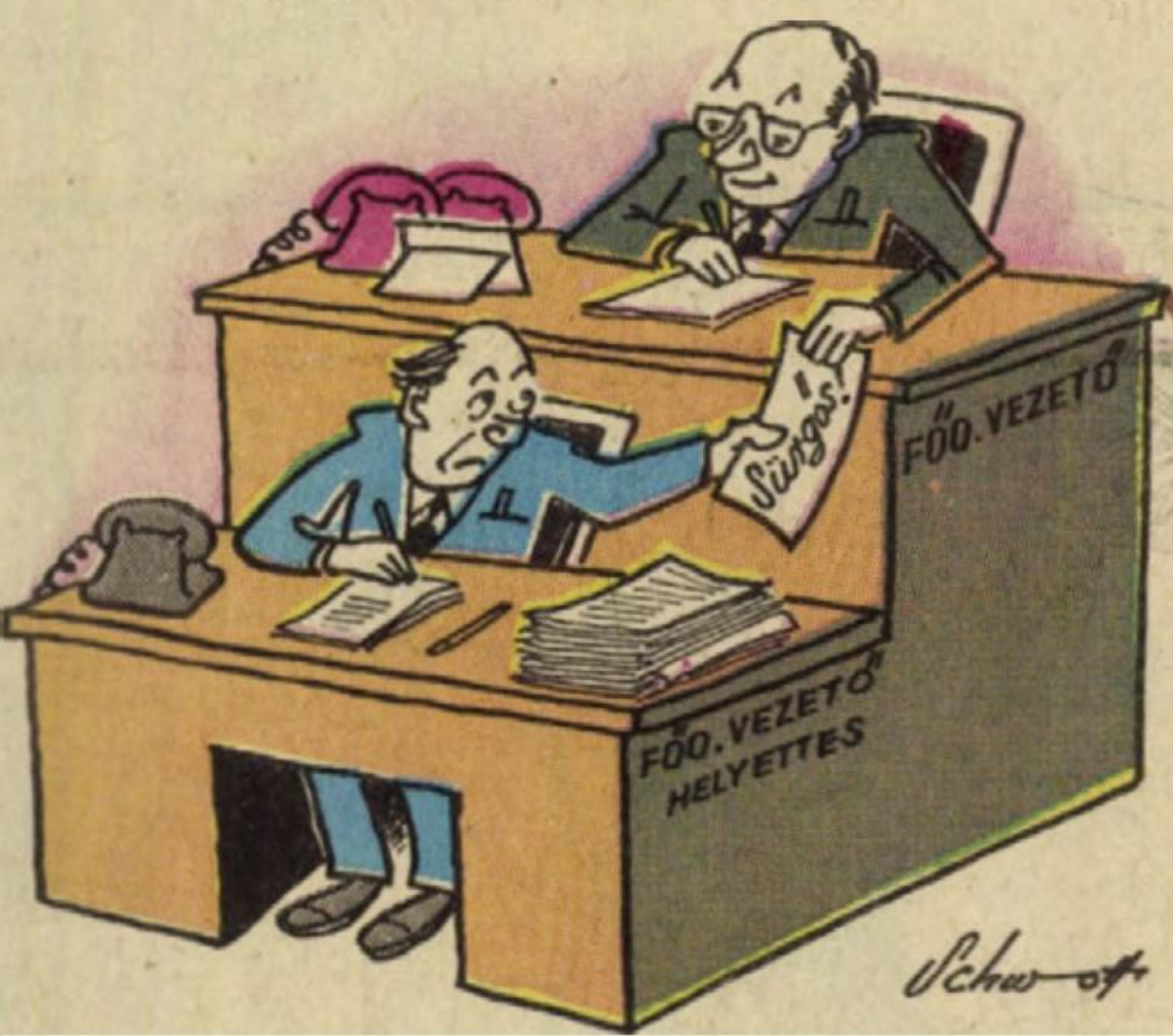

(És még egy szoba is felszabadul.)

POKOL

A turistacsoport lenéz a tűzhányó fortyogó kráterébe.

— Hátborzongató — mondja egy amerikai. — A pokolra emlékezteti az embert

Az idegenvezető kétségbeesetten tárja szét a karját.

— Ez rémes — kiáltja. — Maguk amerikaiak már mindenütt jártak!

LÁMPALÁZAS KISLÁNY

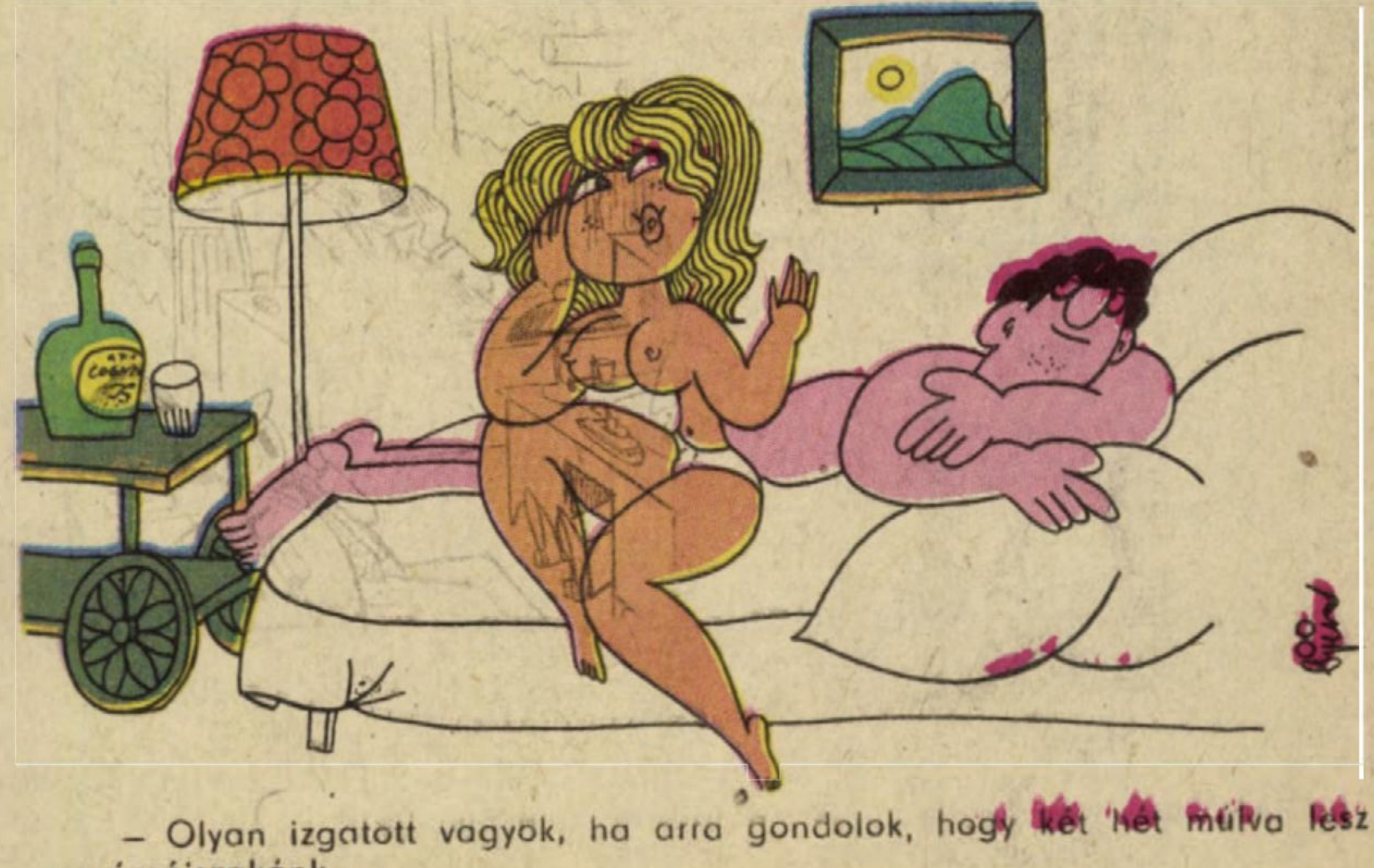

– Olyan izgatott vagyok, ha arra gondolok, hogy két hét múlva lesz a nászéjszakánk ...

BOSSZÚ

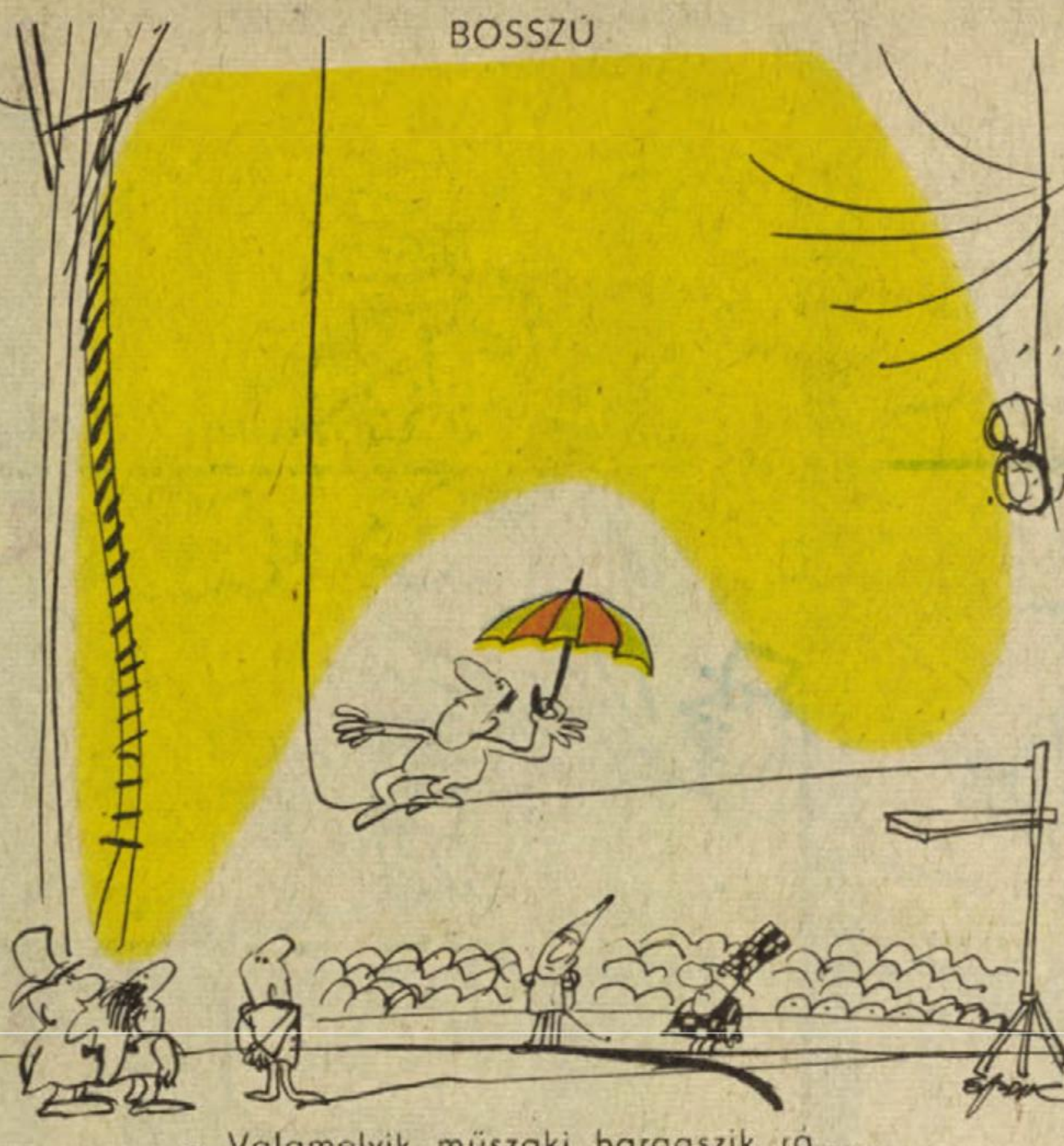

– Valamelyik műszaki haragszik rá . . .

TÜRELMETLEN GYEREK

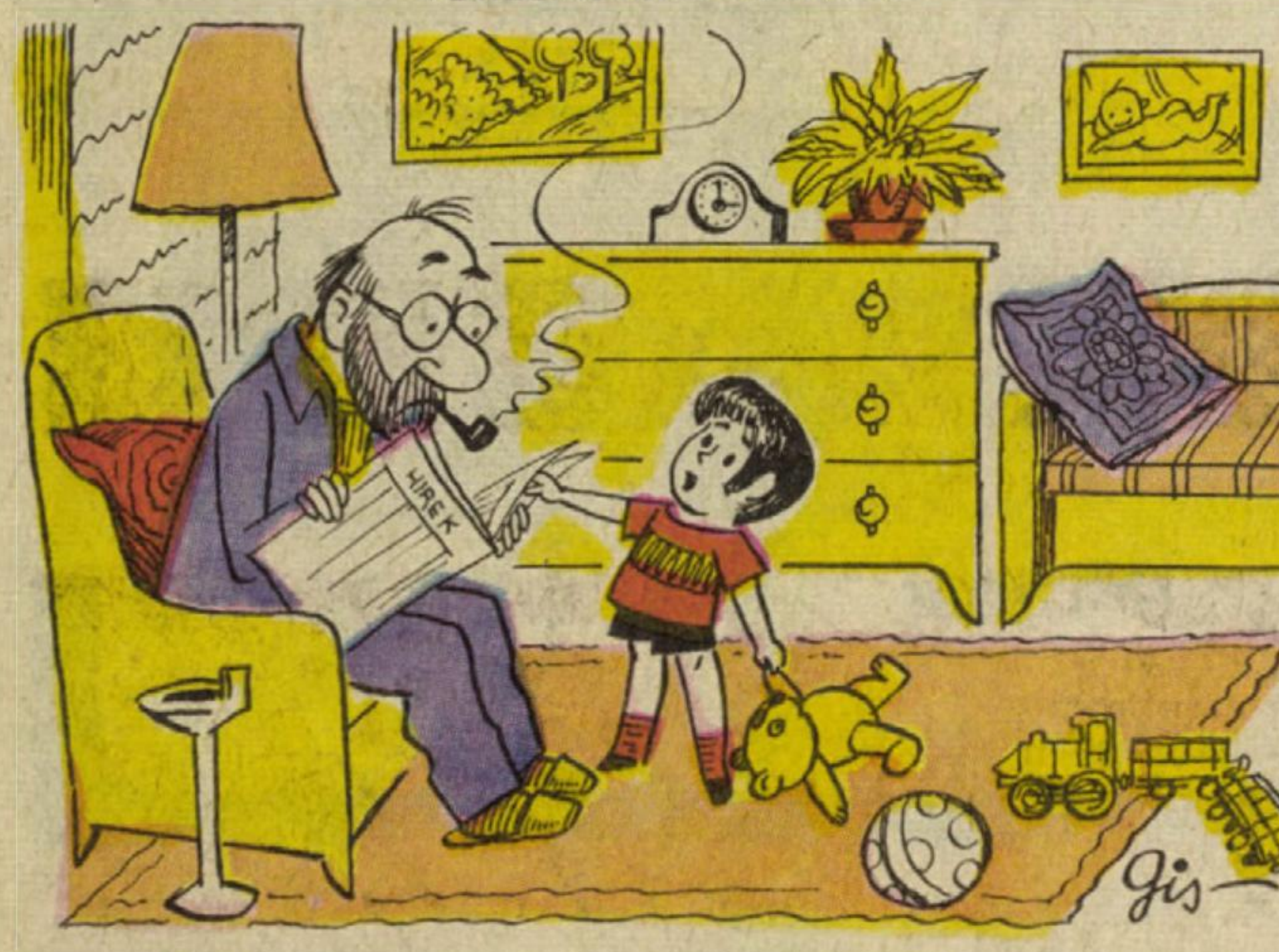

– Nagypapa, nekem mennyit kell még aludnom a nyugdíjig?

CSAVAR-PRÓBA

I.

Ott áll a szikár férfiú a központi irodaház első emeleti ablakánál. A függöny résnyire elhúzva, a szikár férfiú színházi látcsőt tart a kezében: az üzem udvarát kémleli izgatottan.

Kémleli már vagy negyedórája.

Doktor Tombor Géza ő, a Csavaranyák és Csavarapák Gyárának vezérigazgatója.

— Hoppá! — kiált föl most, és anélkül, hogy hátrafordulna, sürgetőleg hívólag int a kezével, és már ott is terem mellette Nagyiday Tamásné, a személyzeti vezető és a vállalati agytrösztnek még a szobában tartózkodó néhány tagja. Doktor Tombor sietve Nagyidayné kezébe nyomja a műszert.

Kinéz vele a személyzetis, biccent.

— Látom . . . És ismerem is a tagot, nincs nálunk régen . . . A technológián dolgozik, beosztott műszaki rajzoló, mindjárt eszembe jut a neve is . . . Igen, Prém. Prém Róbert . . . Most egyenesedik ki . . . Most körülnéz . . . Most mintha töprengene, hogy mit is tegyen . . . Most lassan elindul a késztermékraktár felé . . .

— Hurrá! — jegyzi meg erre a vezérigazgató megkönyebbülten. — Akkor ez igazán a mi emberünk, kérem, azonnal hívassa ide!

II.

— Foglaljon helyet, kedves Prém kartárs, azért kérettük ide, mert maga, tudtán kívül, kiállt egy próbát — mosolygott rá a szemüveges, kövérkés, és a zavarában medvemód topogó férfira a vezér. — Tudniillik vezetőt keresünk a Gubacsi úti új telepünkre. Egy becsületes, megbízható, takarékos, a közösség vagyonát nem herdáló embert. Elhatároztuk, hogy egy kísérletet hajtunk végre. Elhelyeztünk a központi irodaház és a műhelyek közötti útszakasz legforgalmasabb pontján egy csavart. Egy vadonatúj, fényezett, rombuszfejű, balmenetes speciális csavart, szárnyas anyával. Mint nyilván tudja, ez meglehetősen drága termékünk, az előállítás önköltsége darabonként egy forint tizenhét fillér. Kíváncsiak voltunk, kinek szúr majd szemet, ki veszi föl, ki nem hagyja pocsékba menni. Szomorú tény, hogy jó pár dolgozónk közönyösen ment el mellette, pedig észrevette. Végre aztán maga is odaérkezett, kedves Prém kolléga és megtámasztotta megingott hitünket. Mert maga nemcsak megszemlélte, hanem le is hajolt érte, föl is vette. És nemcsak fölvette, hanem indult is vele oda, ahol annak a helye, a készárraktárba. Ezzel a kollektív termelés látszólag jelentéktelen nagyságrendű, pontosabban egyetlen darab produktumának szép megbecsüléséről tett tanúbizonyságot. Nem szavakkal, hanem egy hétköznapi tettel. Maga, Prém kartárs, fényesen kiállta a csavarpróbát. És a jótett ezúttal a valóságban is elnyeri méltó jutalmát. Úgy véljük, magára nyugodtan rábízhatjuk a Gubacsi úti új telepünk vezetését. Nagyidayné kartársnő majd tájékoztatja a részletekről . . .

III.

— Aranyos malackám, ez mind igaz?

— Igen. A férjed elsejétől telepvezető! Ezer forinttal lesz több a fizetésem, plusz vezetői prémium, külön szoba, telefon, kocsihasználat, szóval fölkerültünk a tetőre.

— Malackám, ez életünk legszebb napja . . . Istenkém, mint a tündérmesében . . . A legszívesebben össze-vissza puszilnám azt az izét, azt a rombuszos micsodát . . . Még emlékbe is eltenném.

Prém István benyúlt a zsebébe.

— Tessék, parancsolj, itt van.

Az asszonyka egészen elámultan bámult a csillogó balmenetesre.

— Hogyan?! Hát az nem úgy volt, hogy visszavitted a raktárba?!

— Nem — rázta meg a fejét malacka. — Az úgy volt, hogy én csak fölvettem, zsebrevágtam, és aztán elindultam a raktár felé. Hogy hátha elpotyogtattak belőle még egyet. Mert pont két ilyen szárnyas csavar kellene a spájzba, a befőttes polcunk rögzítésére . . . De hát annyi baj legyen, majd hozok a Gubacsi úti új telepről.

Kürti András

AZ EGYKE

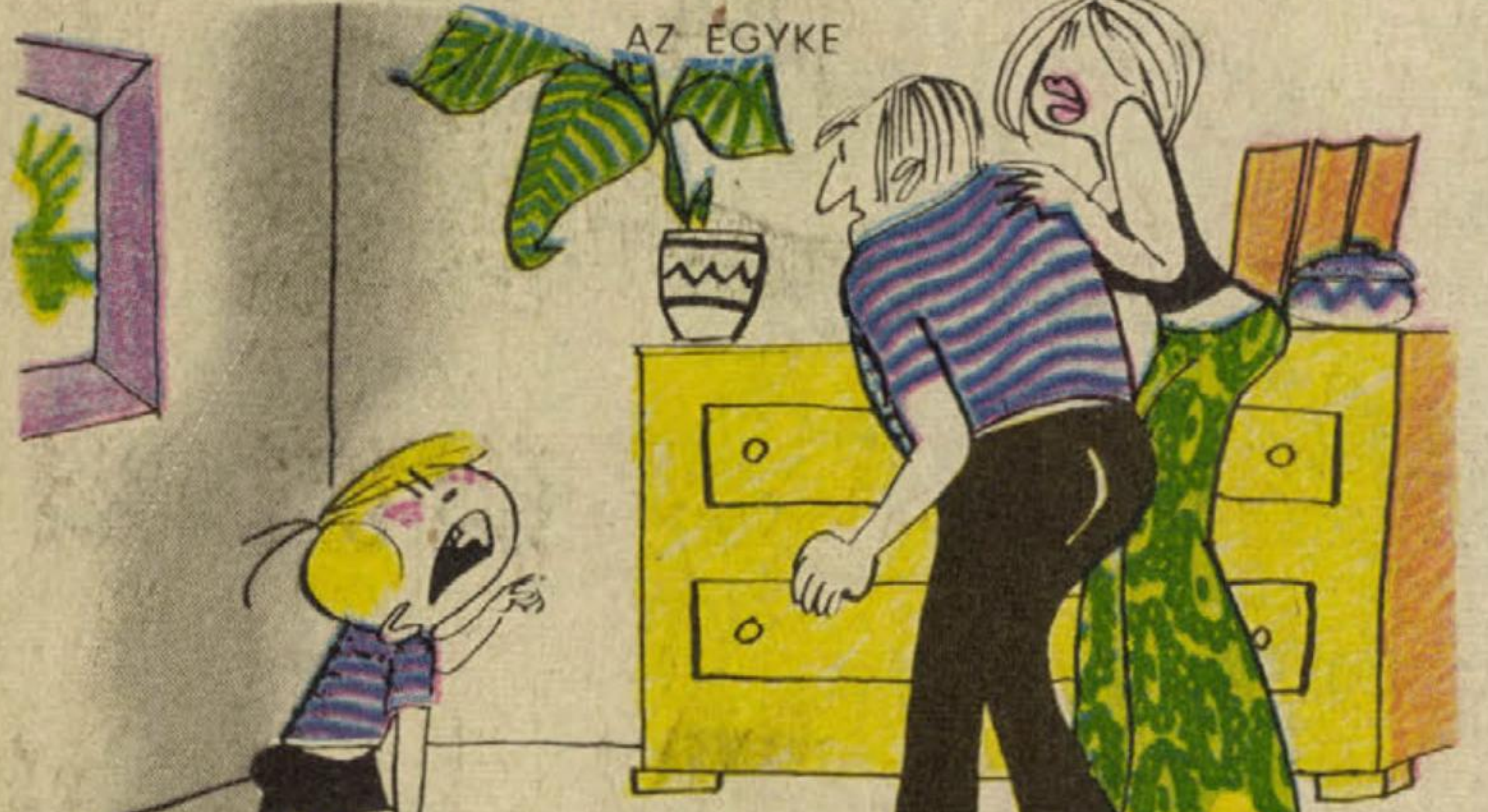

– Könnyű nektek: csak egyet kell szeretnetek, de nekem kettőt!

GYERMEKSZOBA

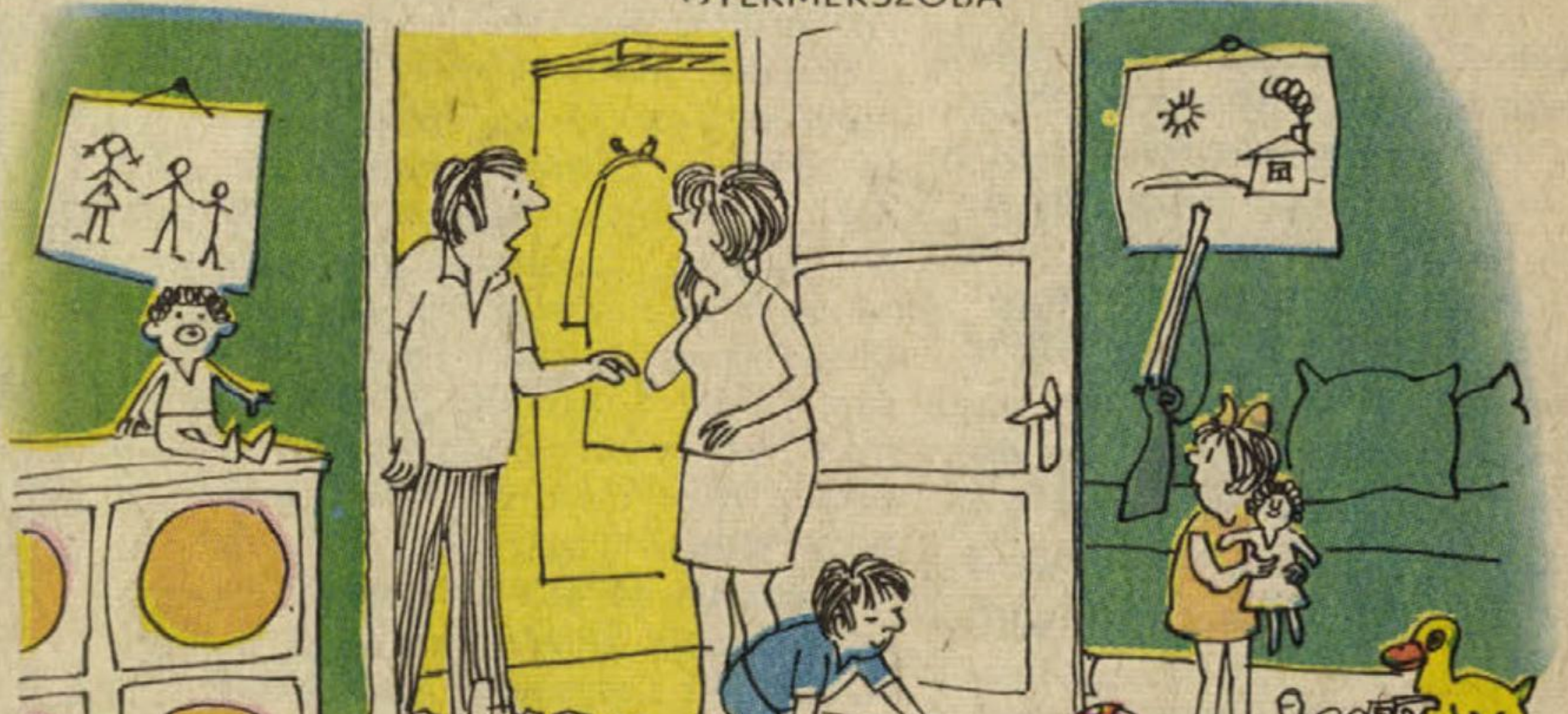

– Te mondd meg nekik, hogy mindegyik játékukat betiltotta a KERMI!

FORGÁCSOK

Balszerencsés ember . . . Meg akarta védeni a doktori disszertációját, de nem támadta meg senki!

*

Régen a nők többsége a mesebeli herceget várta. Manapság a szabad szombatot.

*

Ma már nem érdemes fából vaskarikát csinálni, mert egyre drágább a faanyag.

Azért engedte ki a szellemet a palackból, mert bort akar benne tartani.

*

Az illető a munkahelyén kivágta a rezet. Aztán elvitte a MÉH-be és eladta!

*

— Uram, az én munkám annyira bizalmas és titkos, hogy tulajdonképpen sokszor magam sem tudom, hogy egész nap mit csinálok!

*

Azt mondják róla, hogy agyon se lehet ütni . . . Persze, azért még egy utolsó kísérlet nem ártana!

Az emberek nem egyformák. Van aki menekül az alkoholhoz, de van aki odarohan!

*

Állítólag nálunk jó a munkahelyi légkör, de amikor nem látják, én azért mégiscsak szellőztetni szoktam!

*

Érettségiző diák édesapja mondta: „Tudtam, hogy nálunk ingyenes az oktatás, de azért nem gondoltam volna, hogy ennyi pénzbe kerül!”

*

Beképzelt ember . . . Az emberiség bölcsőjét a saját lakásán keresi.

Kiss György Mihály

Szamár

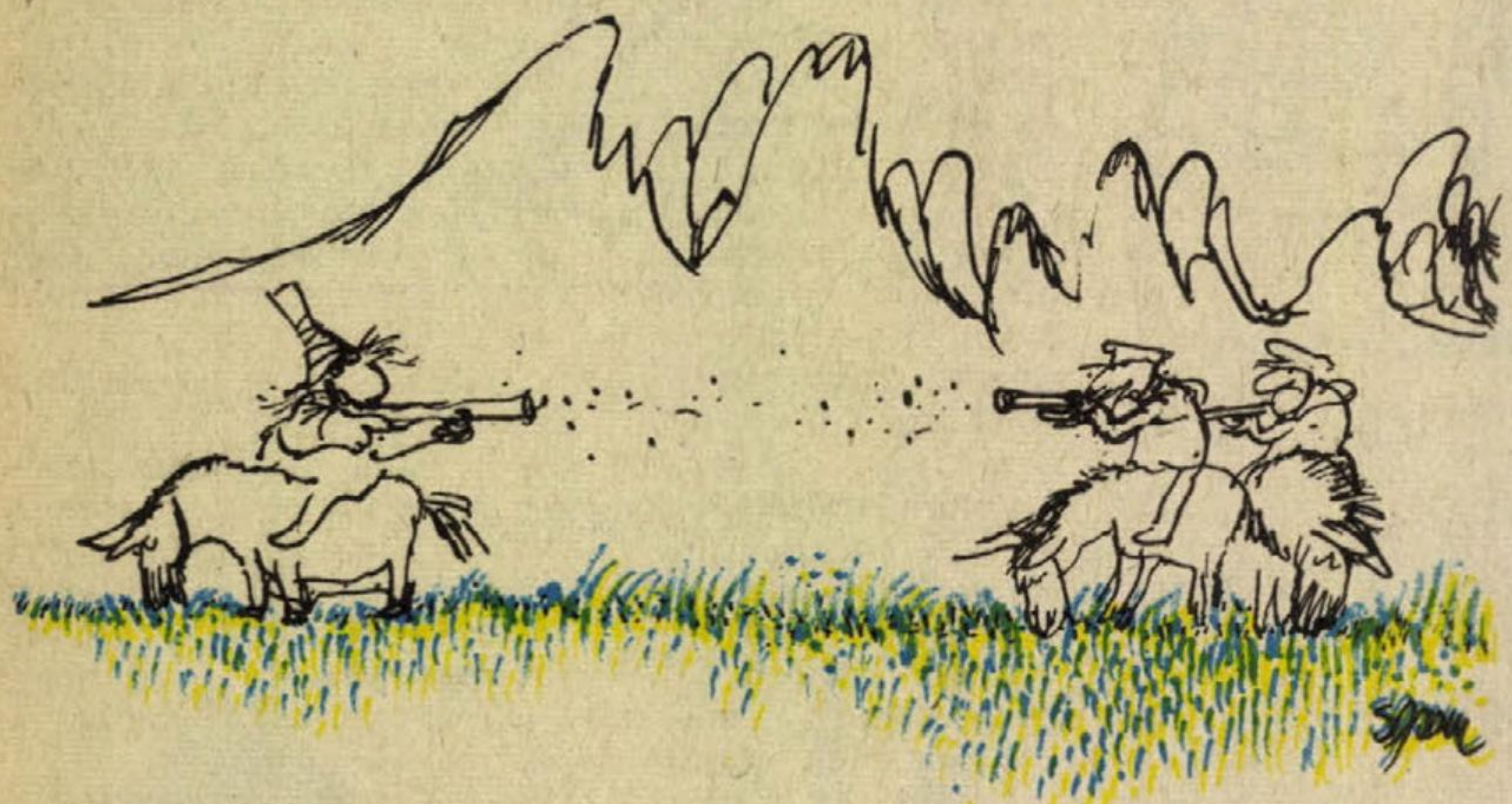

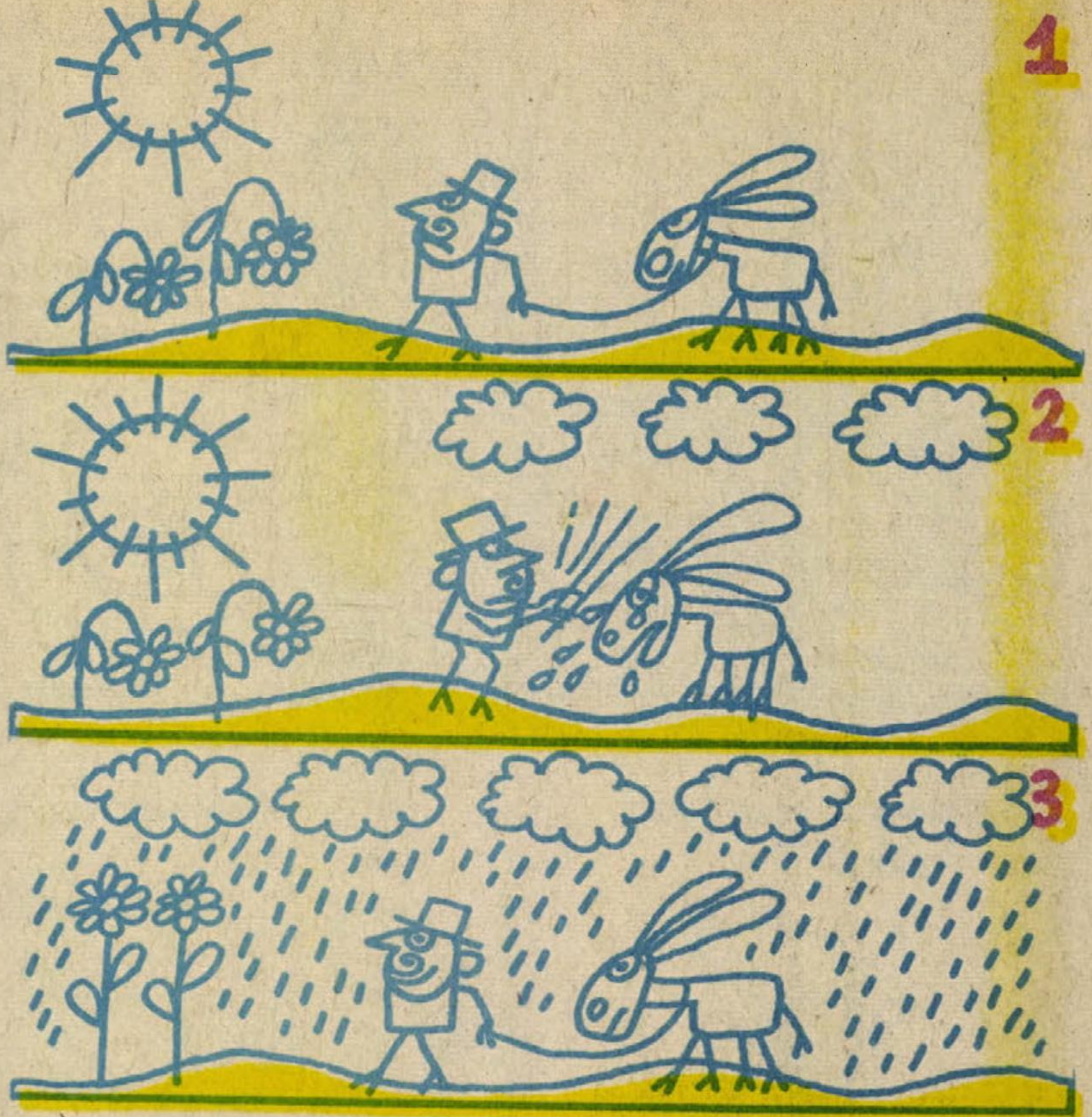

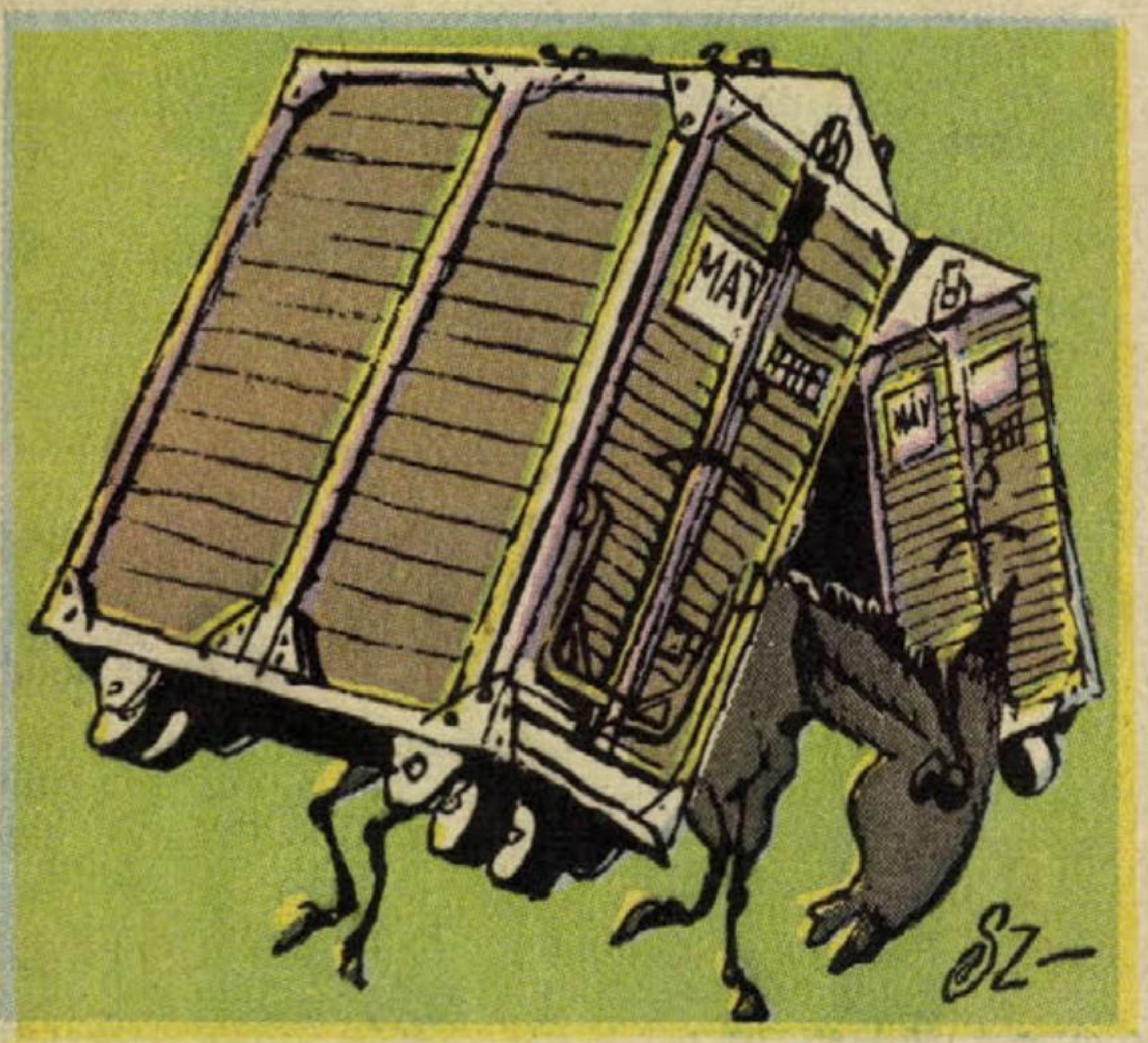

SAJDIK,
FÜLÖP,
SZÜR-SZABÓ,
DALLOS,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI

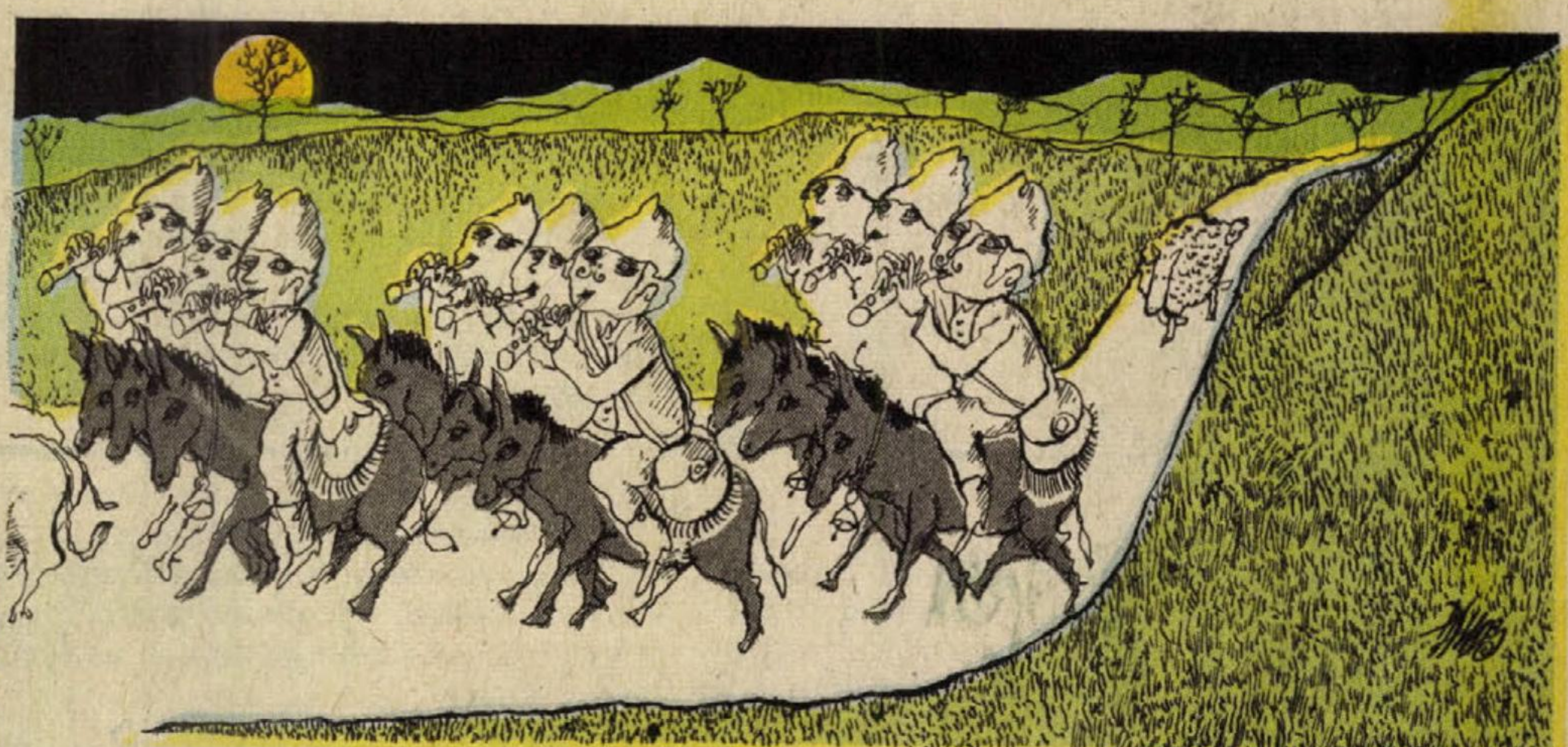

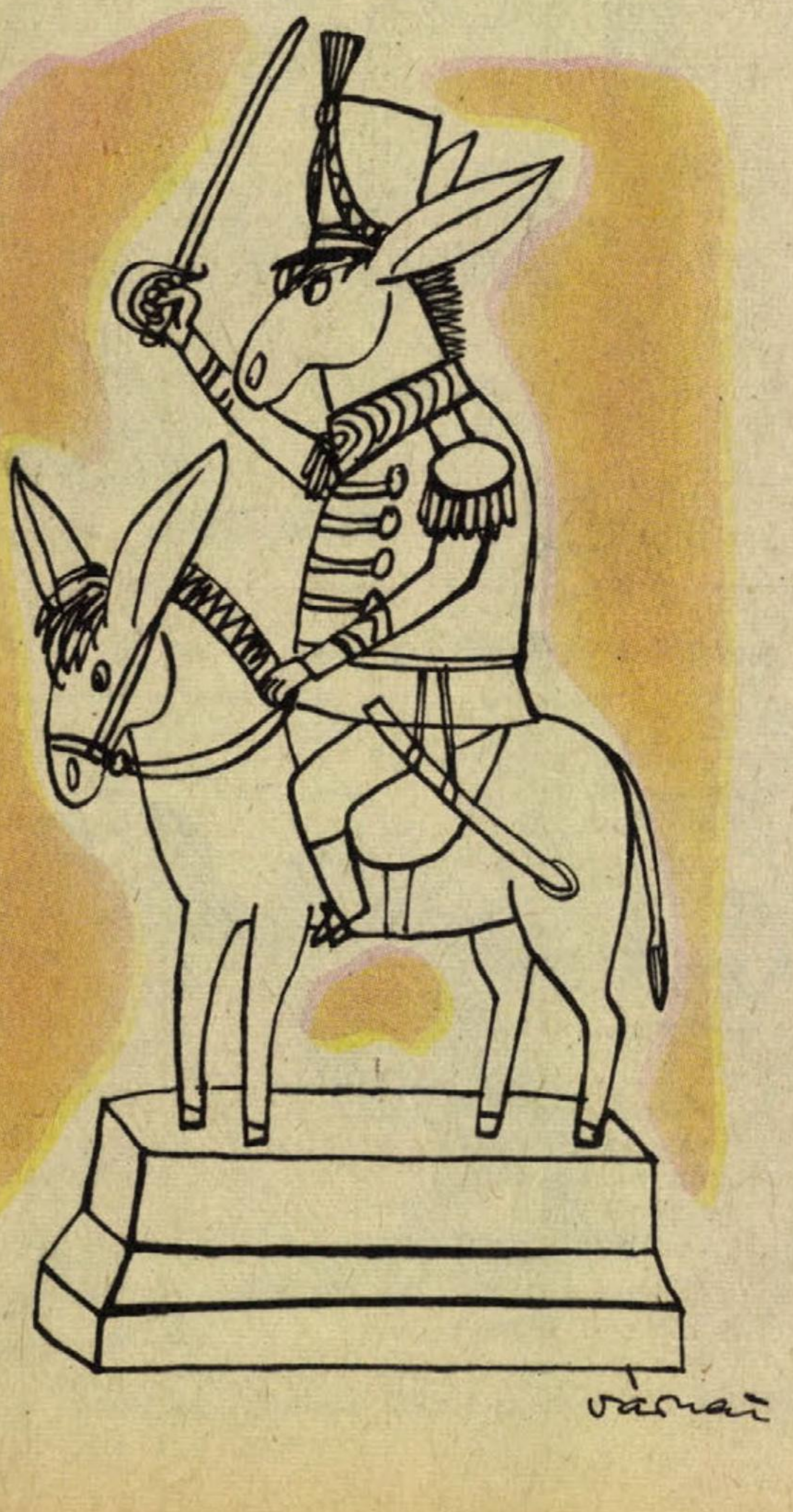

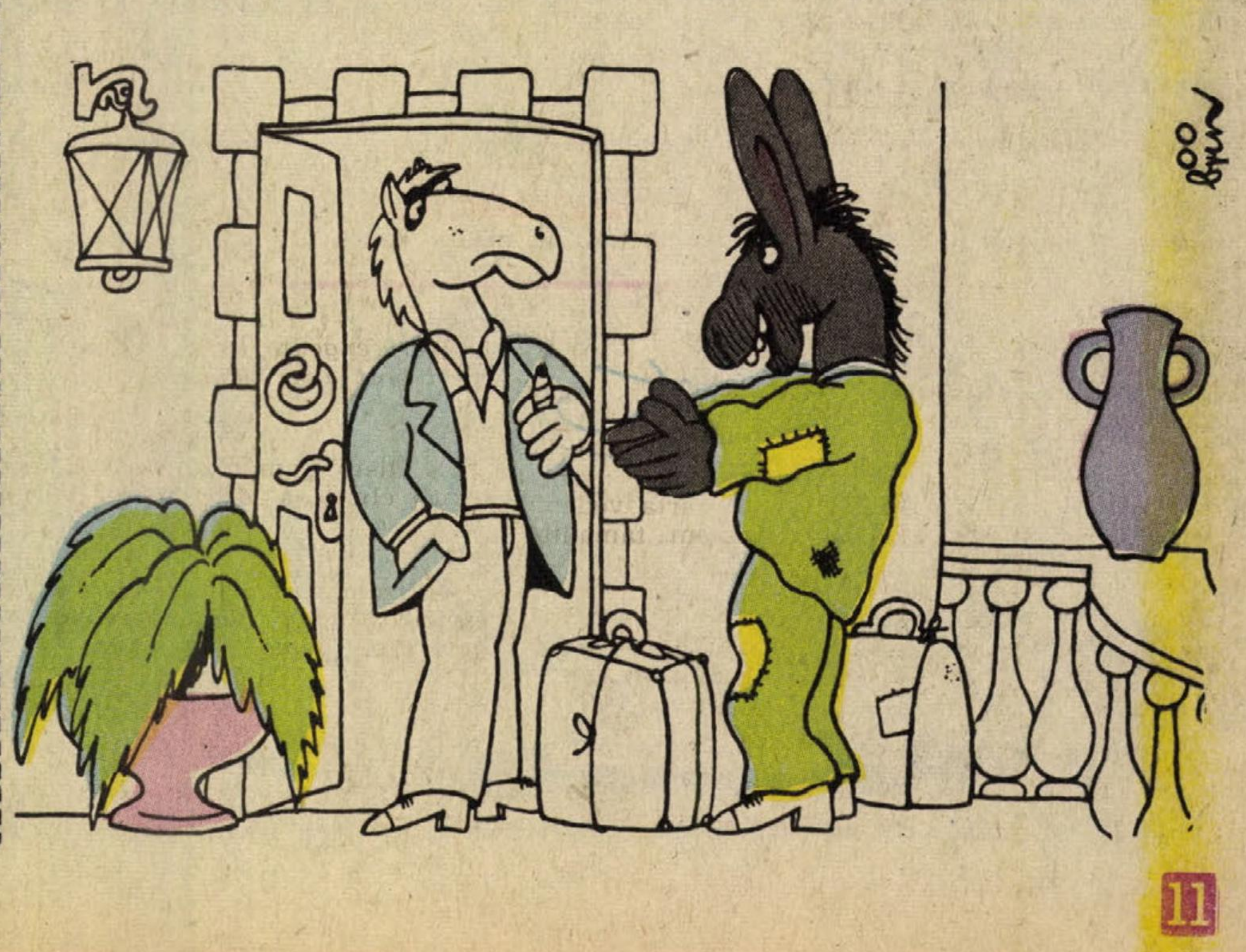

IMPORT HUMOR

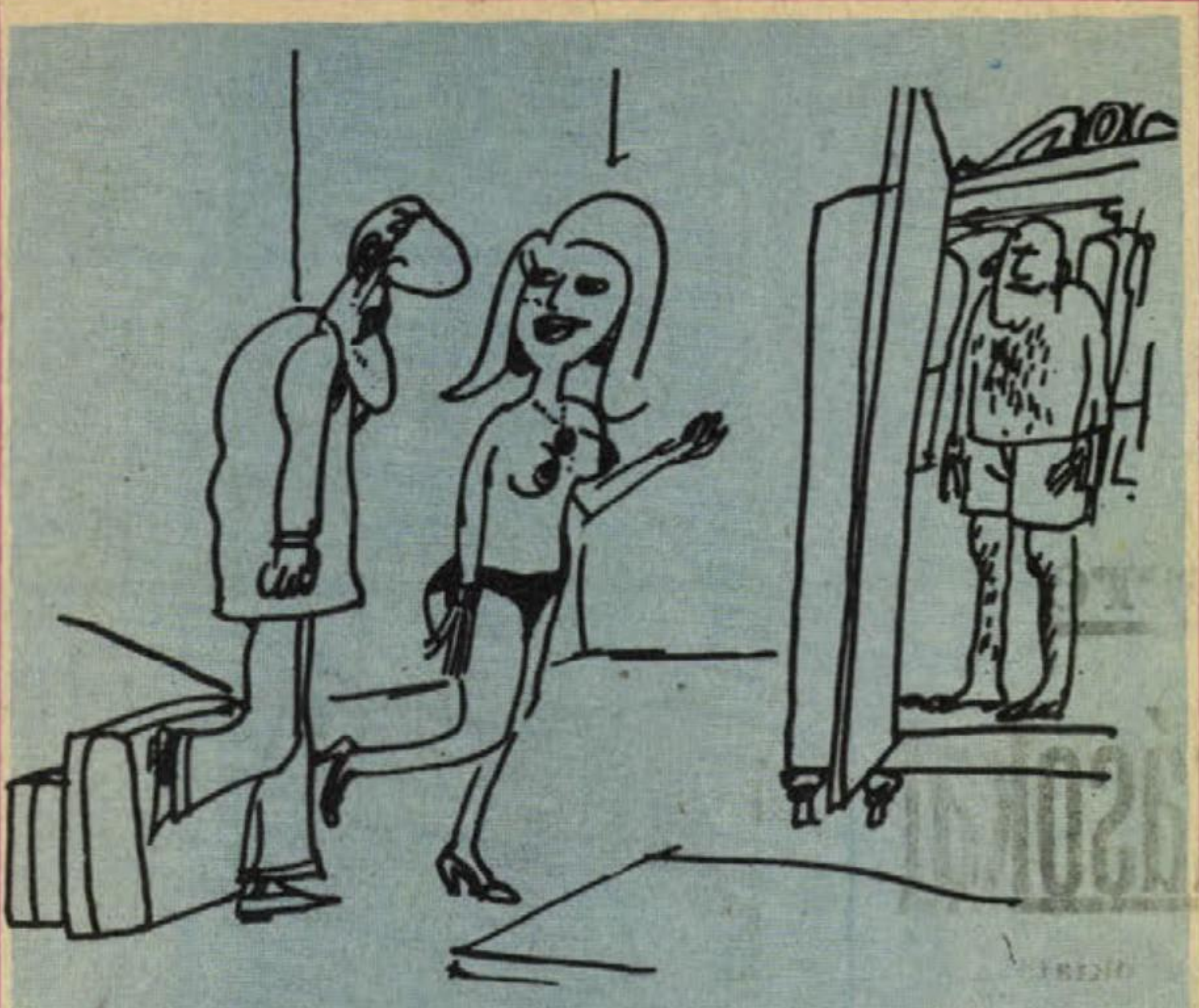

– Az ószeres... Azért ment be a szekrénybe, hogy ott próbálja fel a ruhádat.

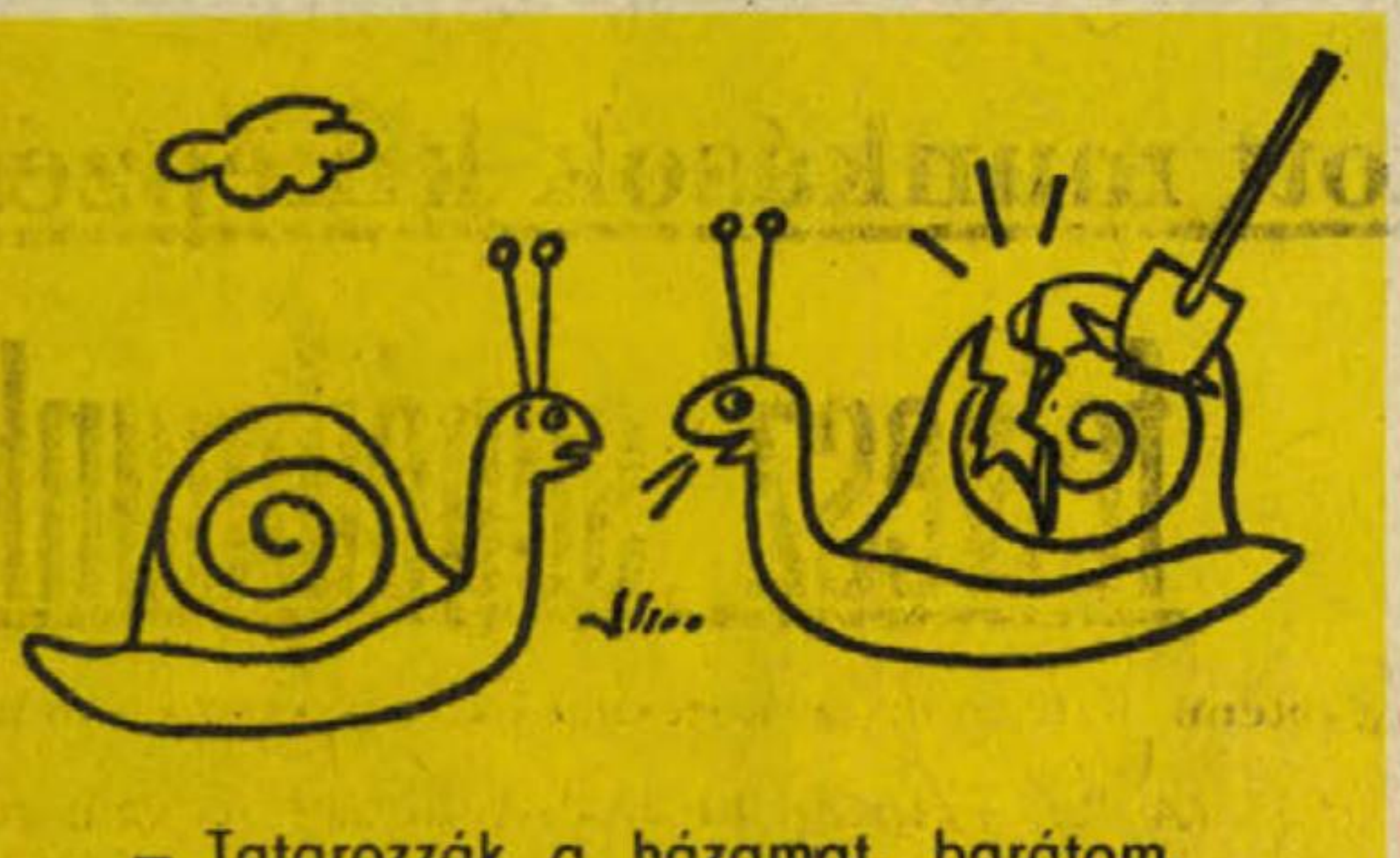

– Tatarozzák a házamat, barátom.

A NAGY DOBÁS

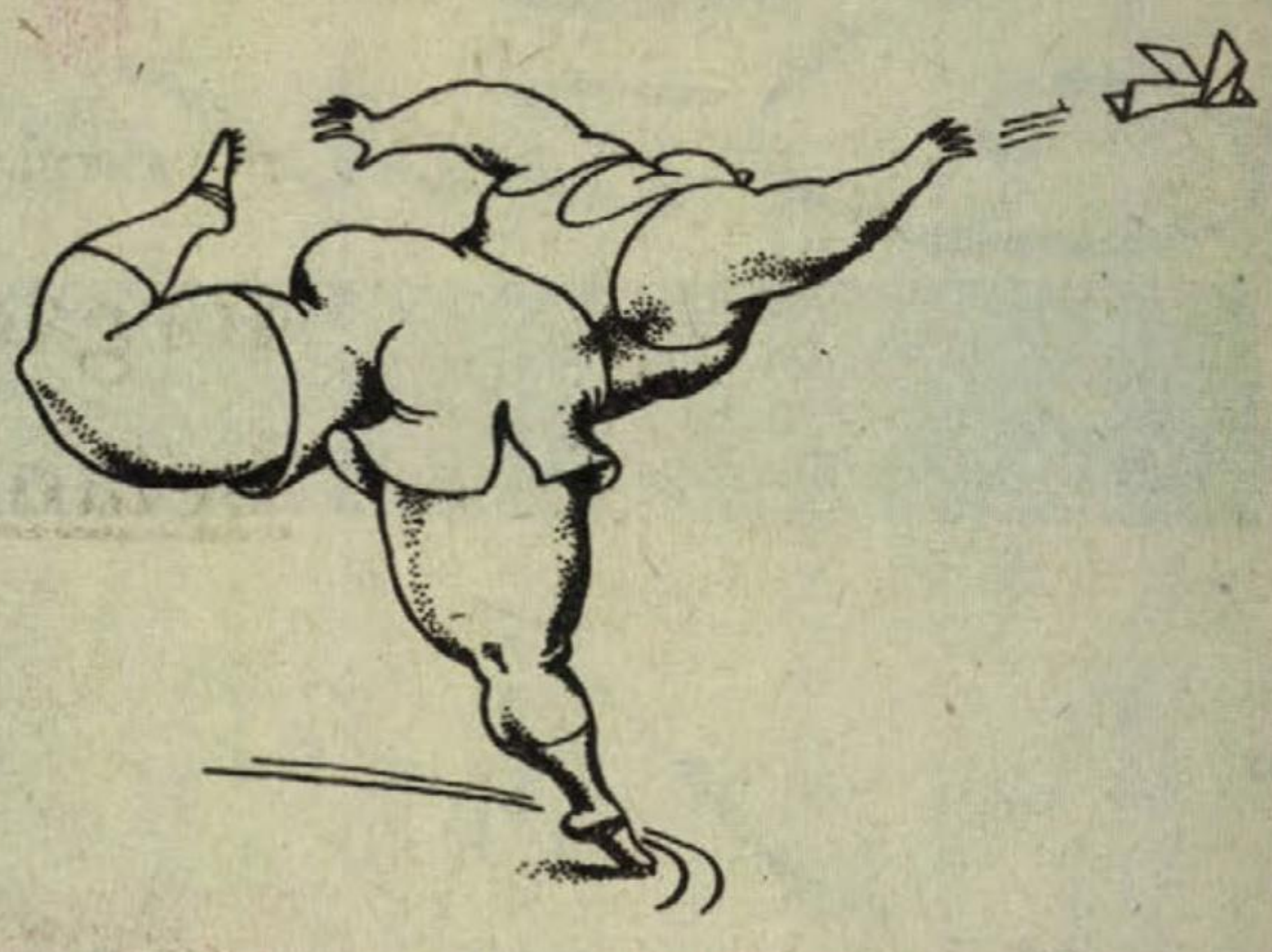

SZERENCSÉS HAJÓTÖRÖTT

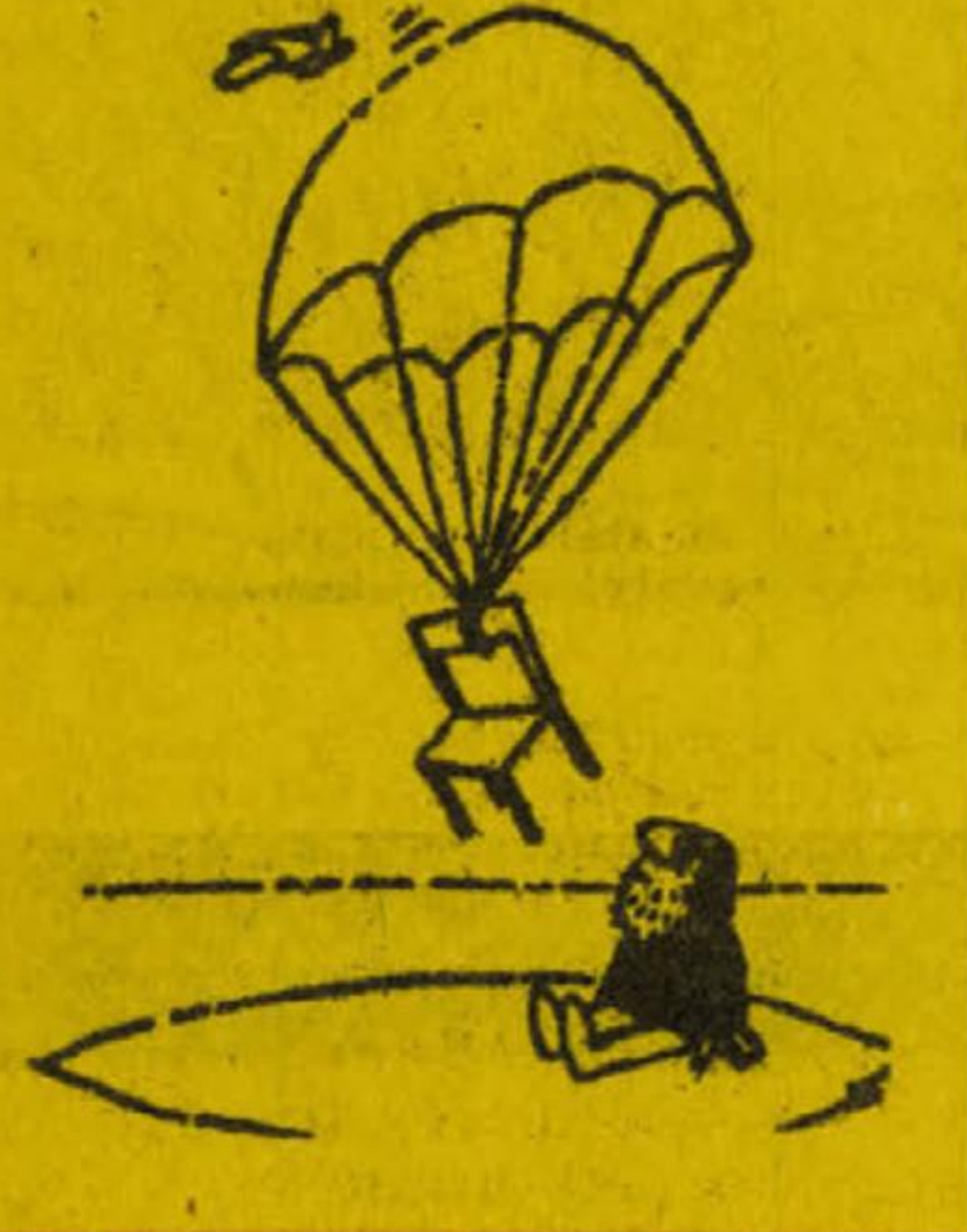

KIMONDTÁK A VÁLÁST

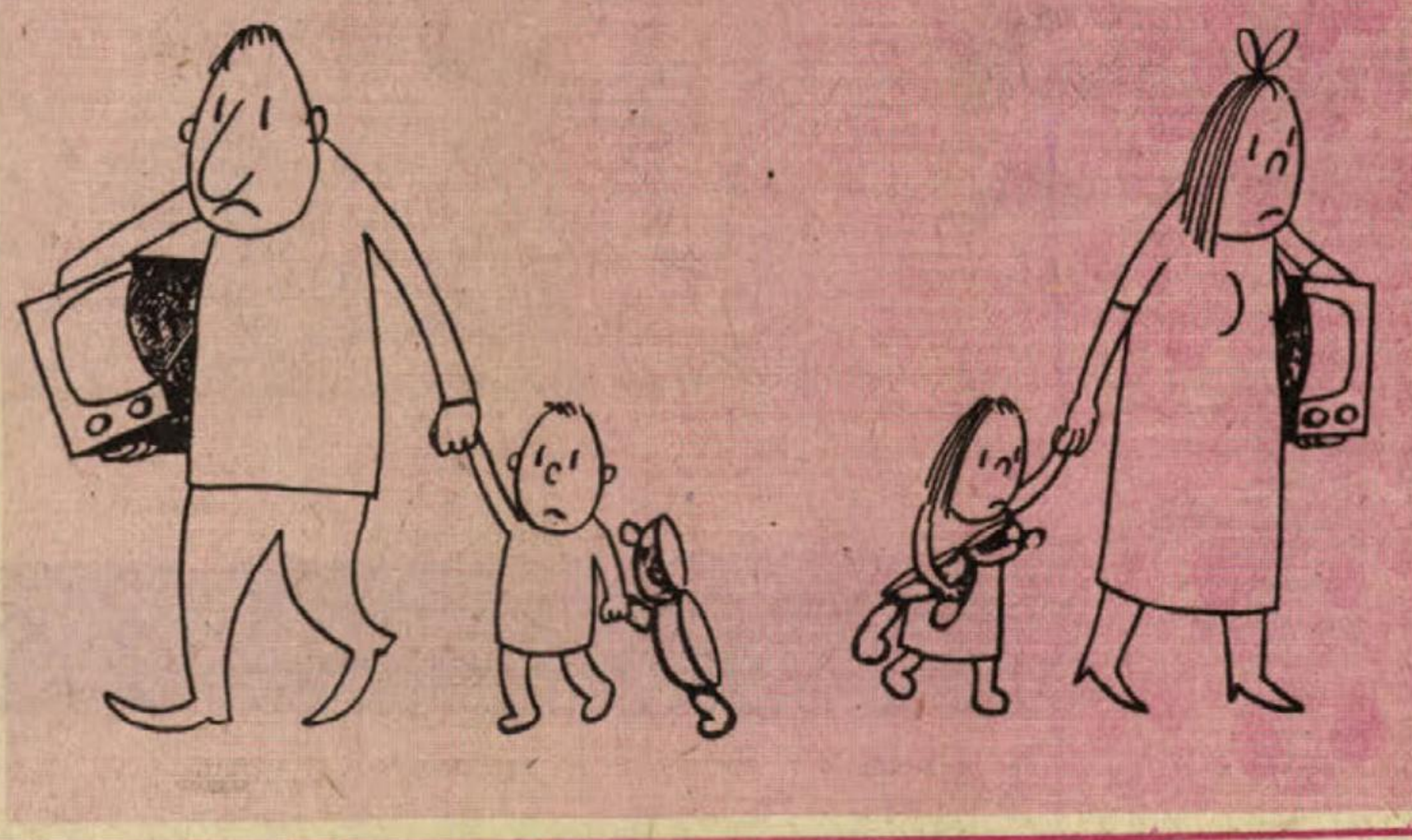

JÁTÉKOS ÖTLET

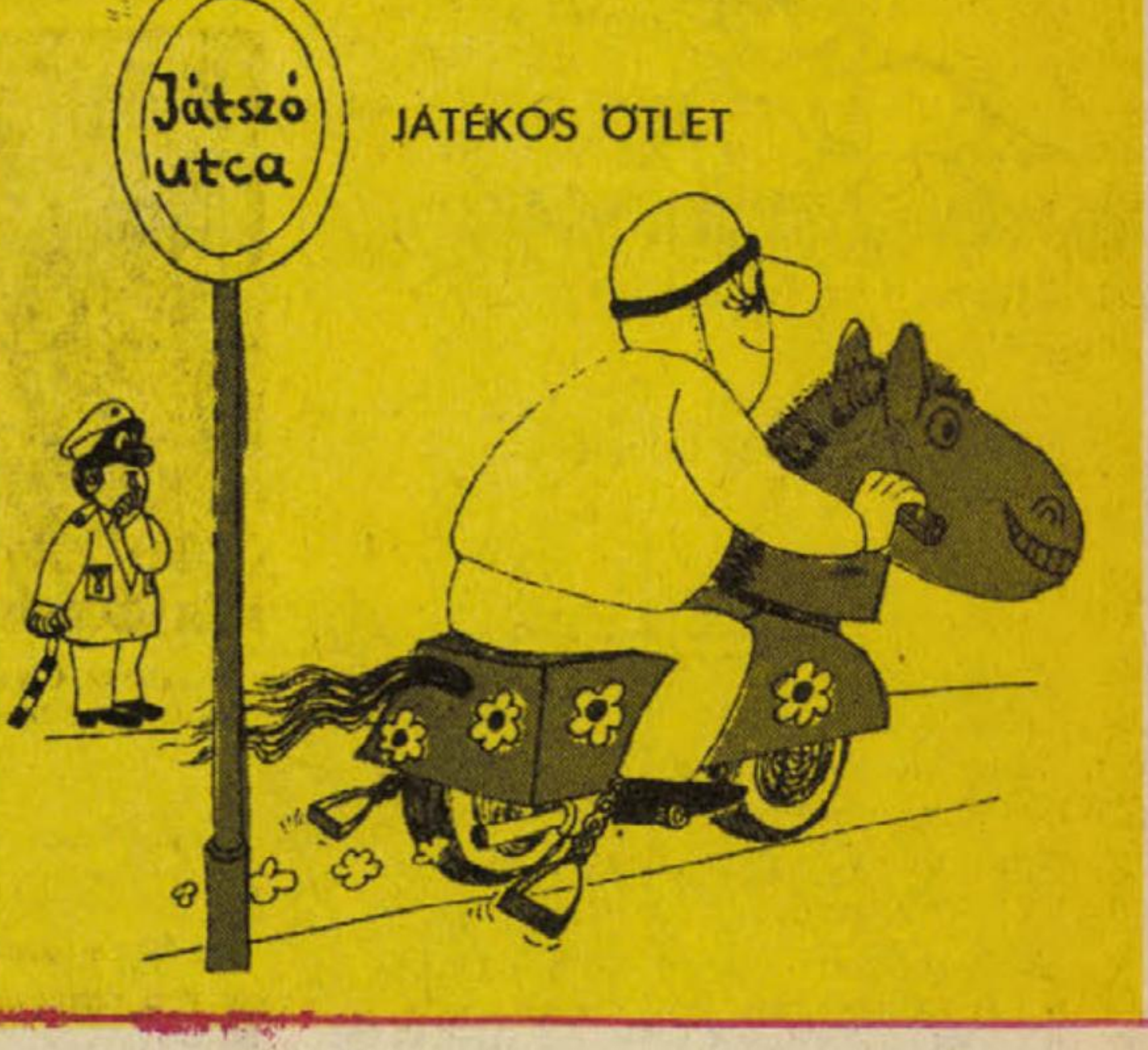

NEMDOHÁNYZÓ ITALBOLT

A dohányzás elleni harc új fejezetbe lépett: már nem csak a távolsági buszokon tilos a dohányzás, jónéhány cukrászdában is kitették a táblákat: kérjük a dohányzás mellőzését! Mi várható még ezekután? Íme, a vízióm:

Nagy feltűnést keltett az a hír, amely szerint a XXIX. kerület egyik rosszhírű italboltjában, ahova verekedések, késelések miatt gyakran szállt ki az URH, a vezető táblát helyezett el: *Tilos a dohányzás!* Munkatársunk felkereste az italbolt rettenthetetlen vezetőjét. Részletek a riportjából:

Nem könnyű dolog behatolni a vezető csöppnyi irodahelyiségébe. Egy hatvanas nyakbőségű, izmait táncoltató atlétatrikós rakodó (kezében egy nagy krigli sörrel felöntött rum), hadonászva állja el utunkat. Egy merész tekintetű anyóka kihívó mosollyal elgáncsol. De csakazértis bejutunk az irodába.

— Hát igen — mondja a vezető rágyújtva egy cigarettára, az *„Itt szabad dohányozni”* feliratú táblácska alatt —, felvettem a harcot a dohányzás ellen. Felismertem a jelentőségét annak, hogy milyen káros a füst az emberi szervezetre és legalább ezzel az apró gesztussal szeretnék hozzájárulni a közegészségügy fejlődéséhez.

A söntéspult felől nagy zaj hallatszik be: két alaposan elázott vendég, letört nyakú üveggel hadonászva, szenvedélyesen vitatkozik. A merész tekintetű anyóka derékszögben ráborulva a pultra, édesdeden alszik. Rá sem hederít a helyiségben szelíd galambokként röpködő szódásüvegekre.

— És az alkohol elleni harc? — tesszük fel a kérdést. A vezető összehúzza a szemöldökét és láthatóan kedvetlen lesz.

— Az nem rám tartozik, kérem. Tiltsák be az alkohol fogyasztását a trafikokban! De az már nem az én dolgom... Én megtettem ami tőlem tellett...

Tardos Péter

MEGJELENT

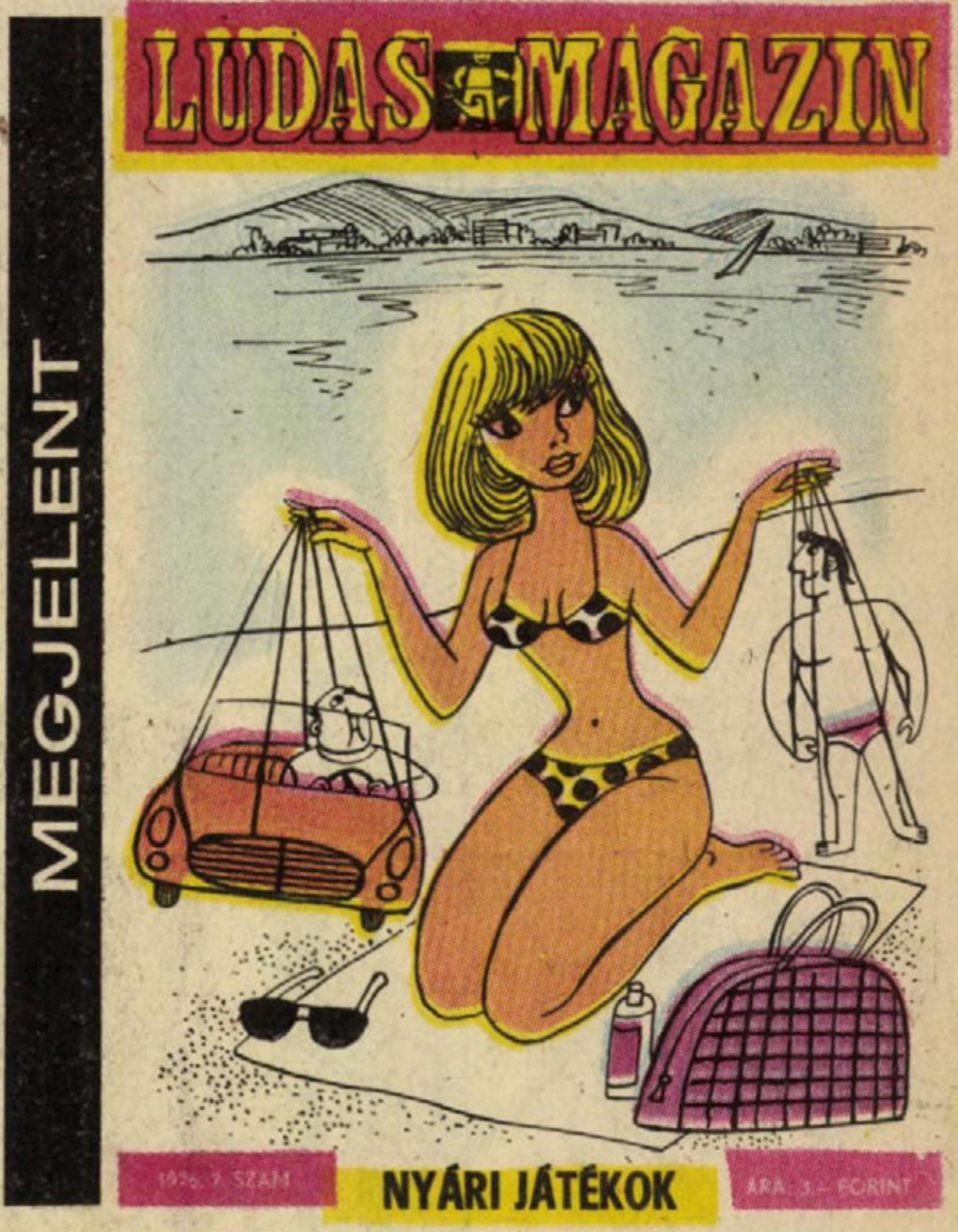

IZGATOTT PÁCIENS

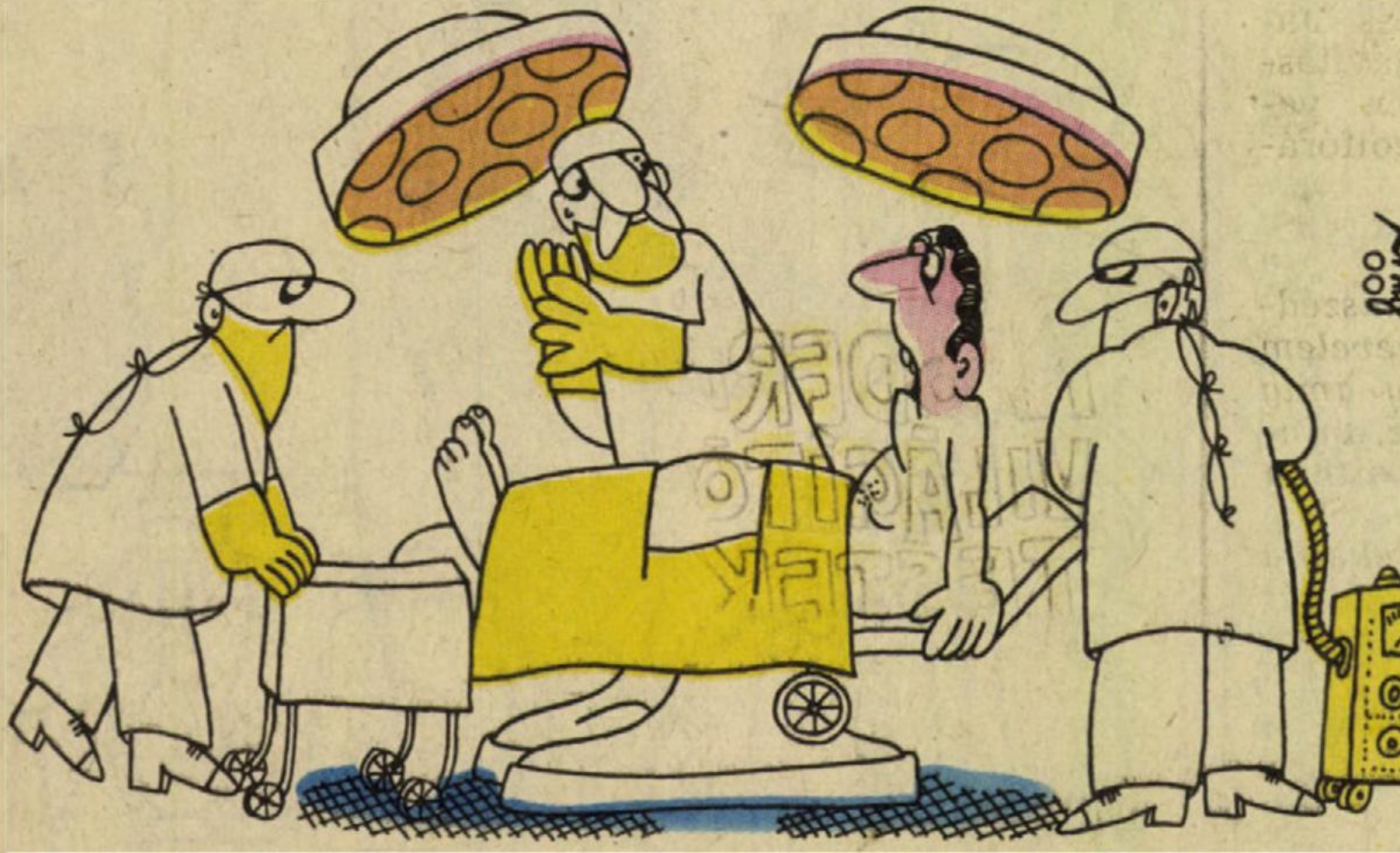

– Nekem ez lesz az első komoly műtétem! És önnek, professzor úr?

MINDENRE VAN MEGOLDÁS

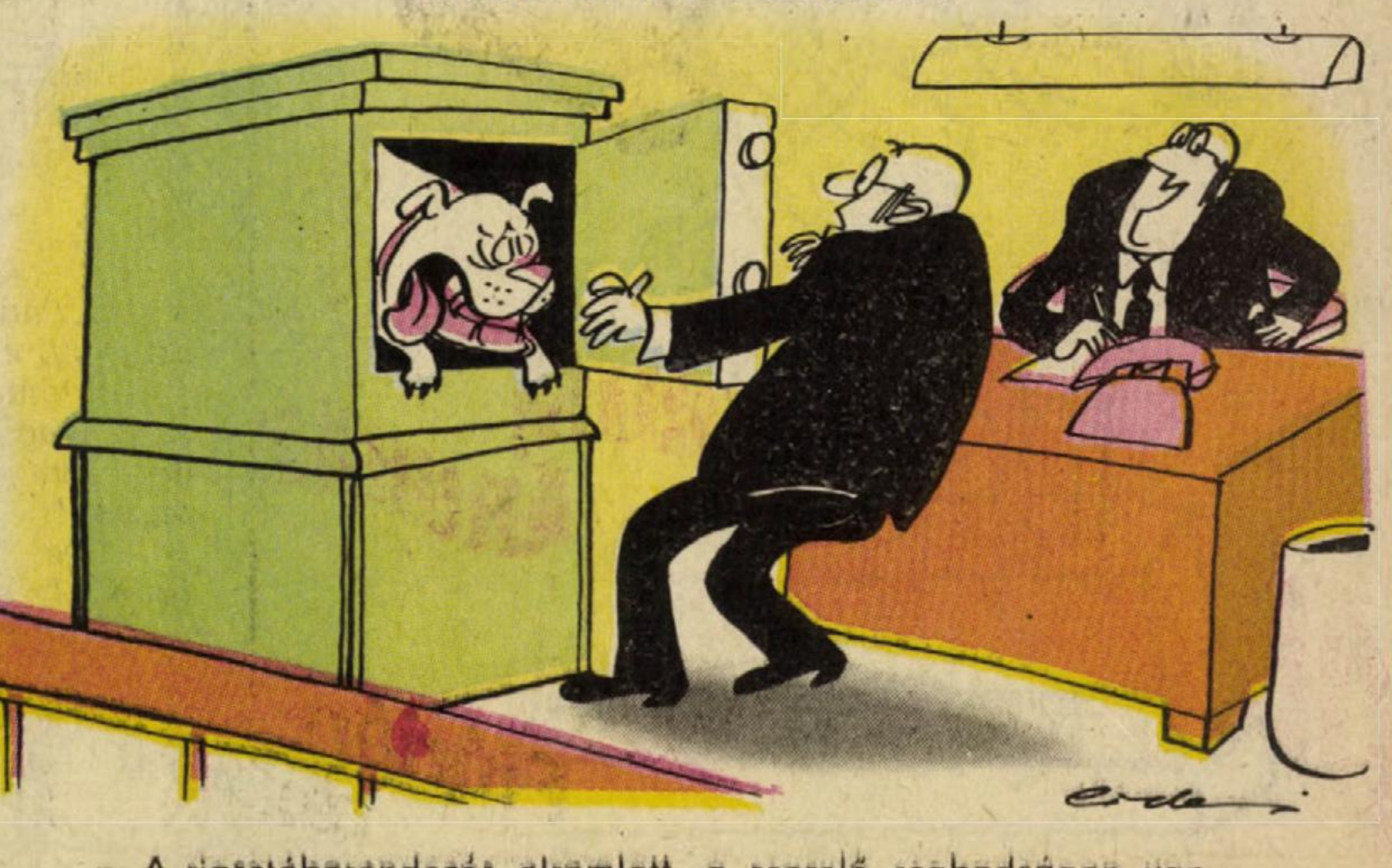

– A riasztóberendezés elromlott, a szerelő szabadságon van...

TRIBÜN

Jack Kempet, Buffalo országgyűlési képviselőjét, az egykori rögbijátékost megkérdezték, hogy szerinte újraválasztják-e?

— Bizonyosra veszem — hangzott a válasz. — Ugyanis megfenyegettem az embereket. Ha nem szavaznak rám, visszamegyek szélsőnek a Buffalo Bills csapatába.

* * *

Gary Baker, útépítő munkás a bíróság előtt bevallotta, hogy látta elmenekülni a bankrablókat.

— Tréningruhában voltak és jambósapkájukat egészen az orrukig lehúzták. Gyors iramban szaladtak el a hosszú fal mellett, majd eltűntek a sarkon. Jobb kezükben pisztolyt, a bal kezükben csákányt szorongattak. Az utolsónál egy légkalapácsot is láttam. Azt hittem, hogy csak a hajnali kocogásukat végzik.

* * *

A kör bezárul, Mark Spitz, a müncheni olimpia hétaranyos hőse négy év elteltével visszaült az iskolapadba. A revüszakma nem vált be, a reklámszakma nem vált be, Super-Mark tehát folytatja fogorvosi tanulmányait az indianapolisi egyetemen.

— A jövőmről kell gondoskodnom — mondta. — Már nem húzhatom tovább.

Dehogyisnem. Most húzhatja csak igazán.

* * *

Az argentin Pachado együttese csapnivalóan szerepelt a bajnokságban. A csapat tagjai különös önbüntetést szabtak ki. A Pachado minden tagja két számot tetováltatott a mellére: 16:149!

Ez volt ugyanis a Pachado gólaránya.

(p. p.)

TÜCSÖK és BOGÁR

DUNÁNTÚLI KŐOLAJIPARI GÉPGYÁR

forgácsoló (vasesztergályos)

betanított munkások kiképzésére

felvesz segédmunkásokat

Ezenkívül egyetemi hallgatók is kerestetnek. Egyetemi tanárok oktatására.

(A Zalai Hírlap hirdetései között fedezte fel Simon Ernő, csesztregi olvasónk)

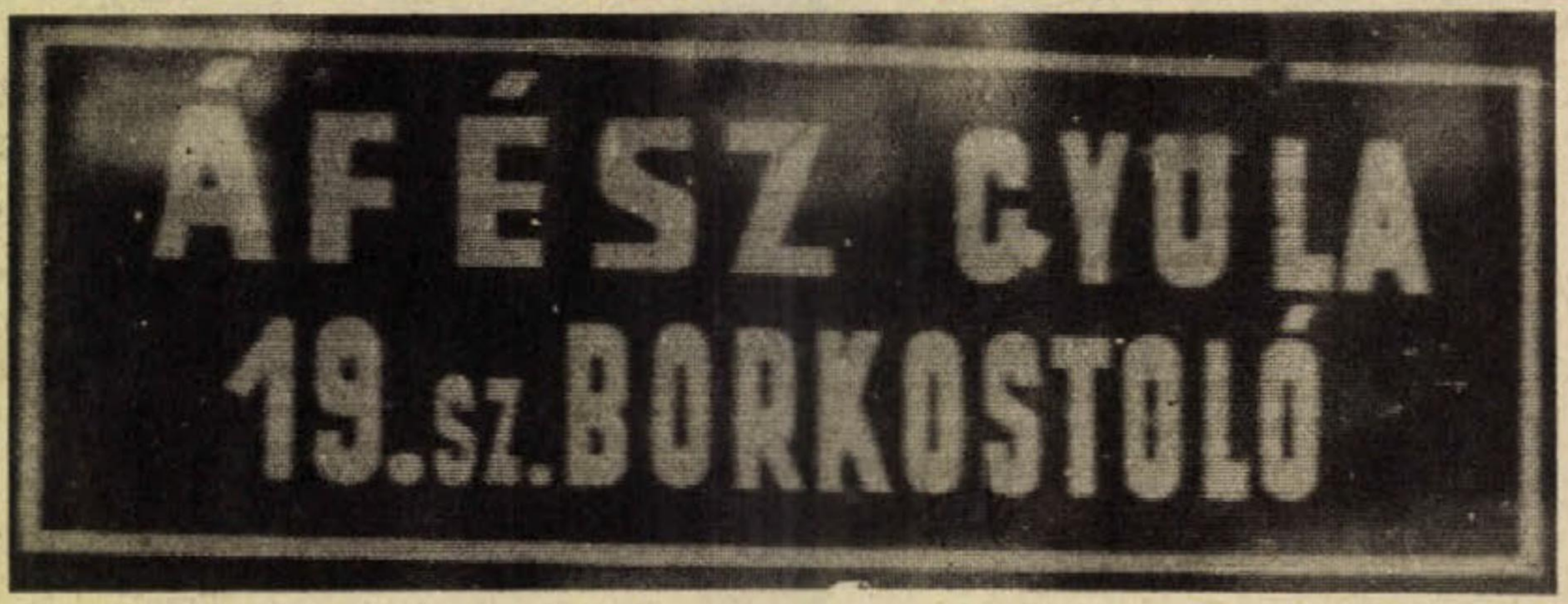

Áfész Gyula kartárs bizonyára valami tisztességes maszek kereskedő lehet. Olyasféle, mint például a szomszéd városban működő Közért Csaba.

(Gyulán fotózta Gonda László, horti olvasónk)

Étkezés:

Napi három alkalommal, ezenkívül a táborban a hallgatók részére büfé áll rendelkezésre. A vezetőképzés első napja ebéddel kezdődik és reggelivel fejeződik be.

Pitymallatkor pedig megvacsorázzák a tízórait.

(Egy tábori tájékoztatóban észlelte Simon Ernő, csesztregi olvasónk)

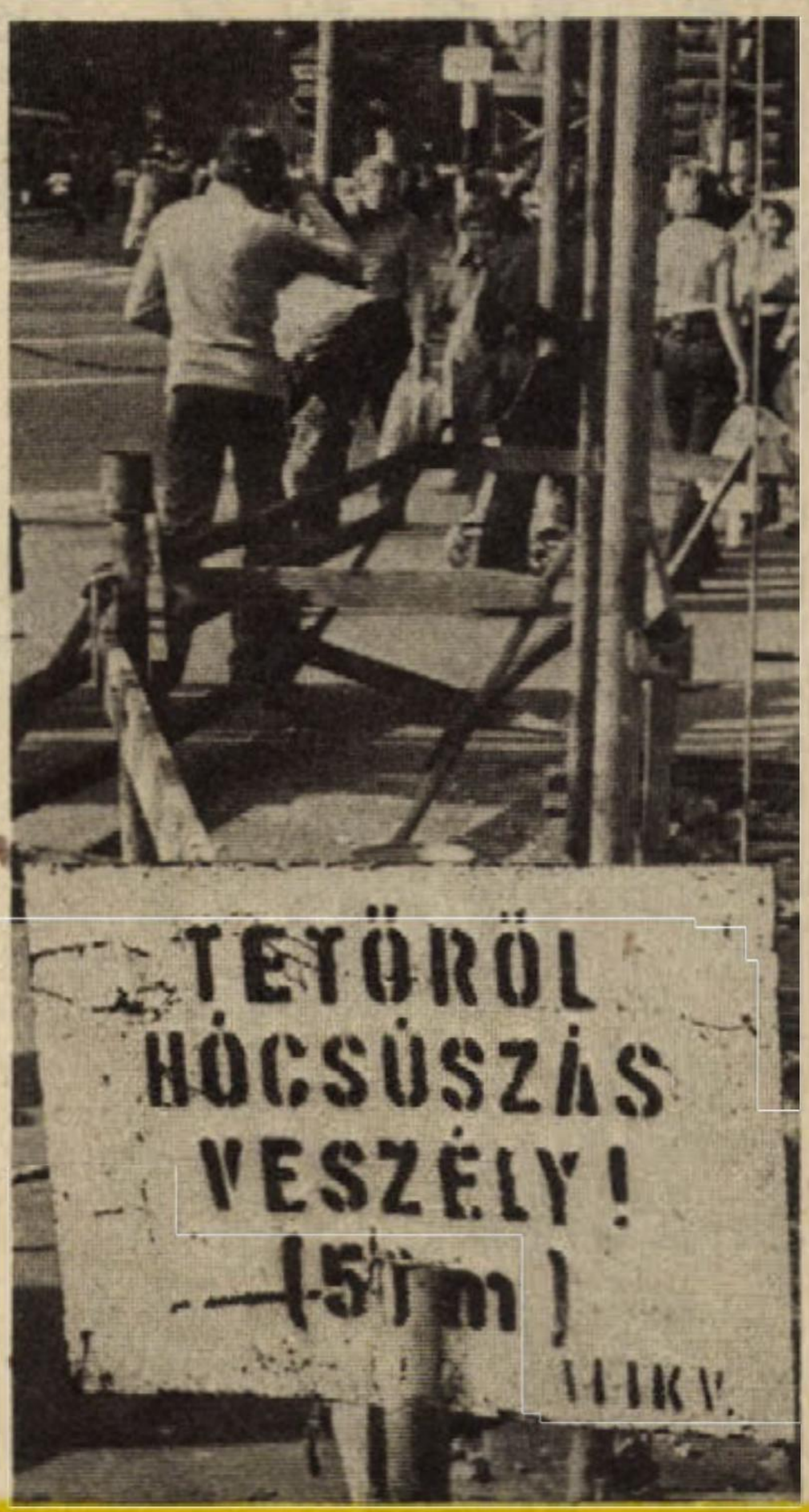

Most legalább tudjuk, hová lett a tavalyi hó. Fenn van a tetőn.

(A Bajcsy-Zsilinszky út és a Népköztársaság útja kereszteződésénél fotózta Fekete József, vecsési olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

HALVESEPECSENYE?

Japán mindenre képes!

Néhány tudósuk most izgalmas módszert dolgozott ki: hogyan lehet mesterséges marhahúst csinálni olcsó tengeri halból.

Már látjuk a régi reklámversike modern változatát:

„Mondja marha, miért oly bús?
Pótol a jó ponty-csonthús!"

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Mr. Brown kezdő golfozó. Egy balul sikerült balegyenes betöri egy parkírozó gépkocsi ablakát. Mr. Brown ír egy cédulát: „Véletlenül betörtem az ablakot, kérem a számlát házhoz küldeni."

Néhány nap múlva jön a válasz: „A kár szóra sem érdemes. Javaslom, hogy a javításra szánt összegen vegyen inkább golfórákat."

*

— Tudja, szomszédasszony, én úgy nevelem a lányomat, hogy amíg nem megy férjhez, minden este nyolcra itthon legyen!

— De hát ekkora lánnyal szemben már nem lehet ilyen szigorú!

— Na hallja! Már miért ne? Csak nem vagyok bolond helyette elaltatni a gyerekét!...

HIRDETÉS

ÓBUDAI ÁRUHÁZ
Budapest szenzációja!
Megnyílt
az
ÓBUDAI CENTRUM ÁRUHÁZ
Flórián tér

HIRDETÉS

NE ERŐLTESSE A SZEMET!
MODERN
VILÁGÍTÓTESTEK
NAGY
VÁLASZTÉKBAN
RAVILL
ELEKTRON
ÁRUHÁZ
BUDAPEST VI LENIN krt 77

DALLOS JENŐ:

TÖMEG

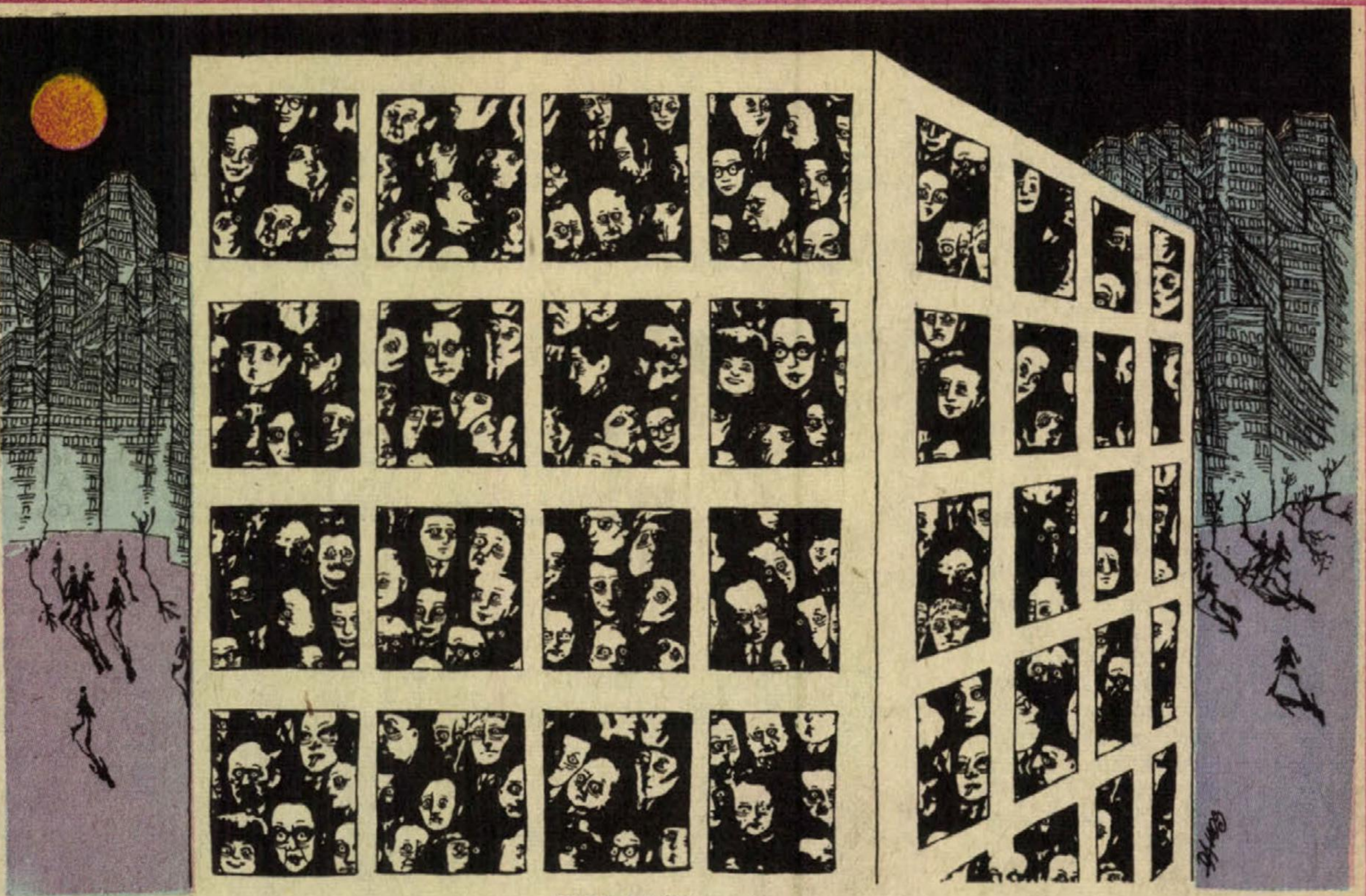

IRODAHAZ

ÜLDÖZÉSI MANIA

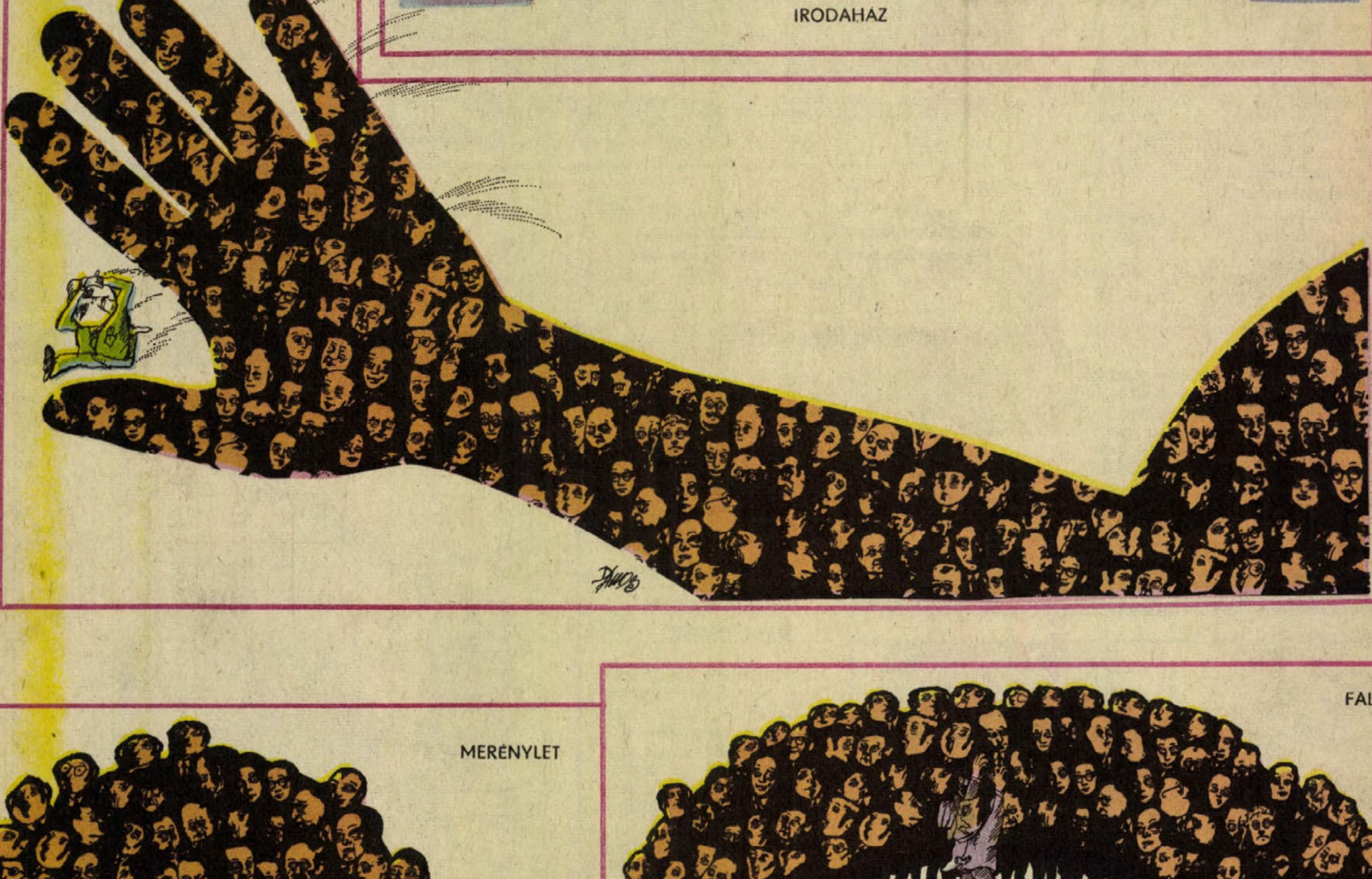

MERÉNYLET

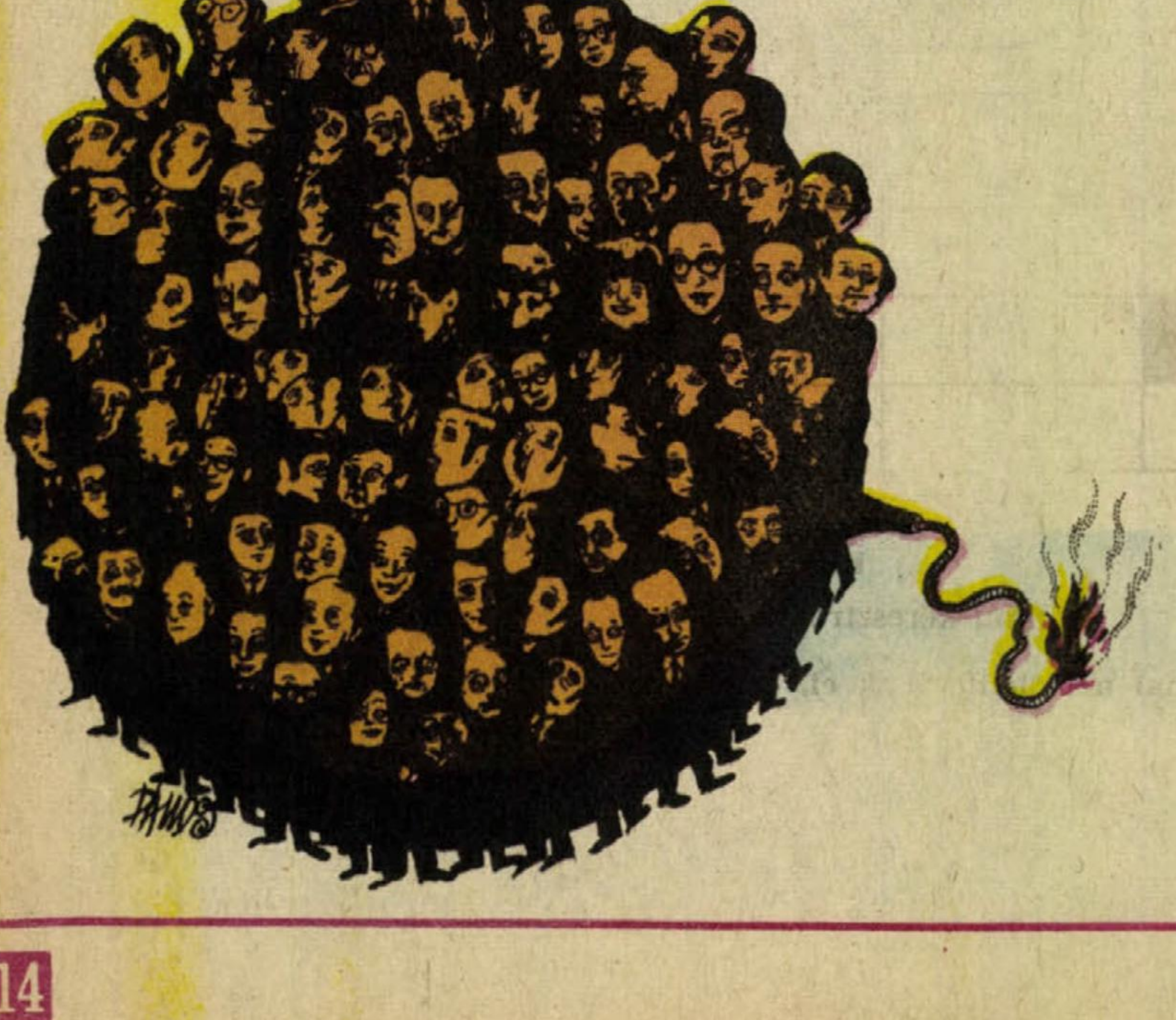

FAL

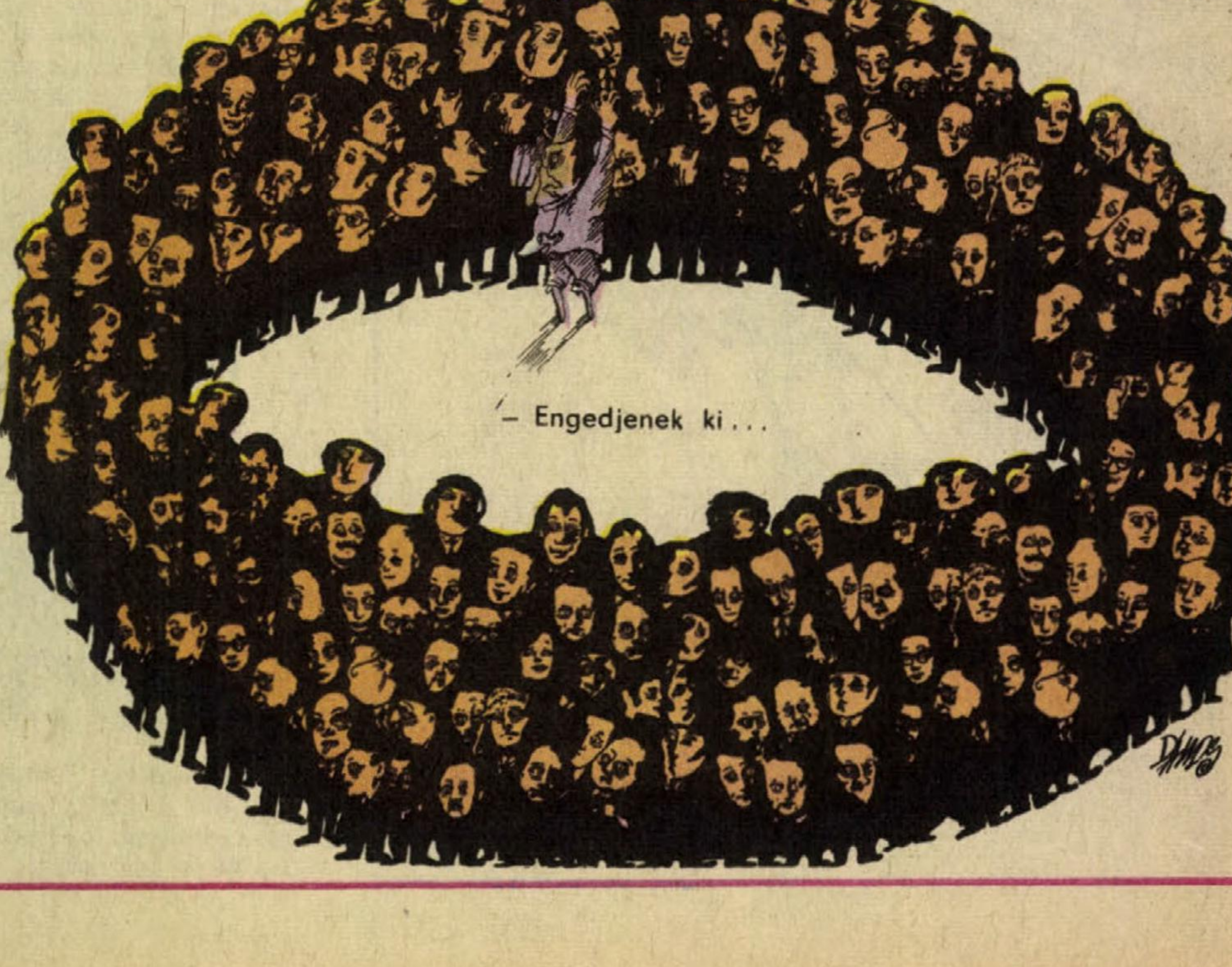
– Engedjenek ki . . .

ÖN SZERINT MIT MOND A SZOBOR?

(Pályázatunkra nagyon sok ötletes válasz érkezik olvasóinktól. Ezen a héten négy jutalmazott ötletet ismertetünk.)

BELLING:

„AZ EMBER"

– Micsoda?! Beültél a B-középbe, és az Újpestnek drukkolsz?!!
(Beküldte: Csillik György, Debrecen, Tanácsköztársaság u. 29.)

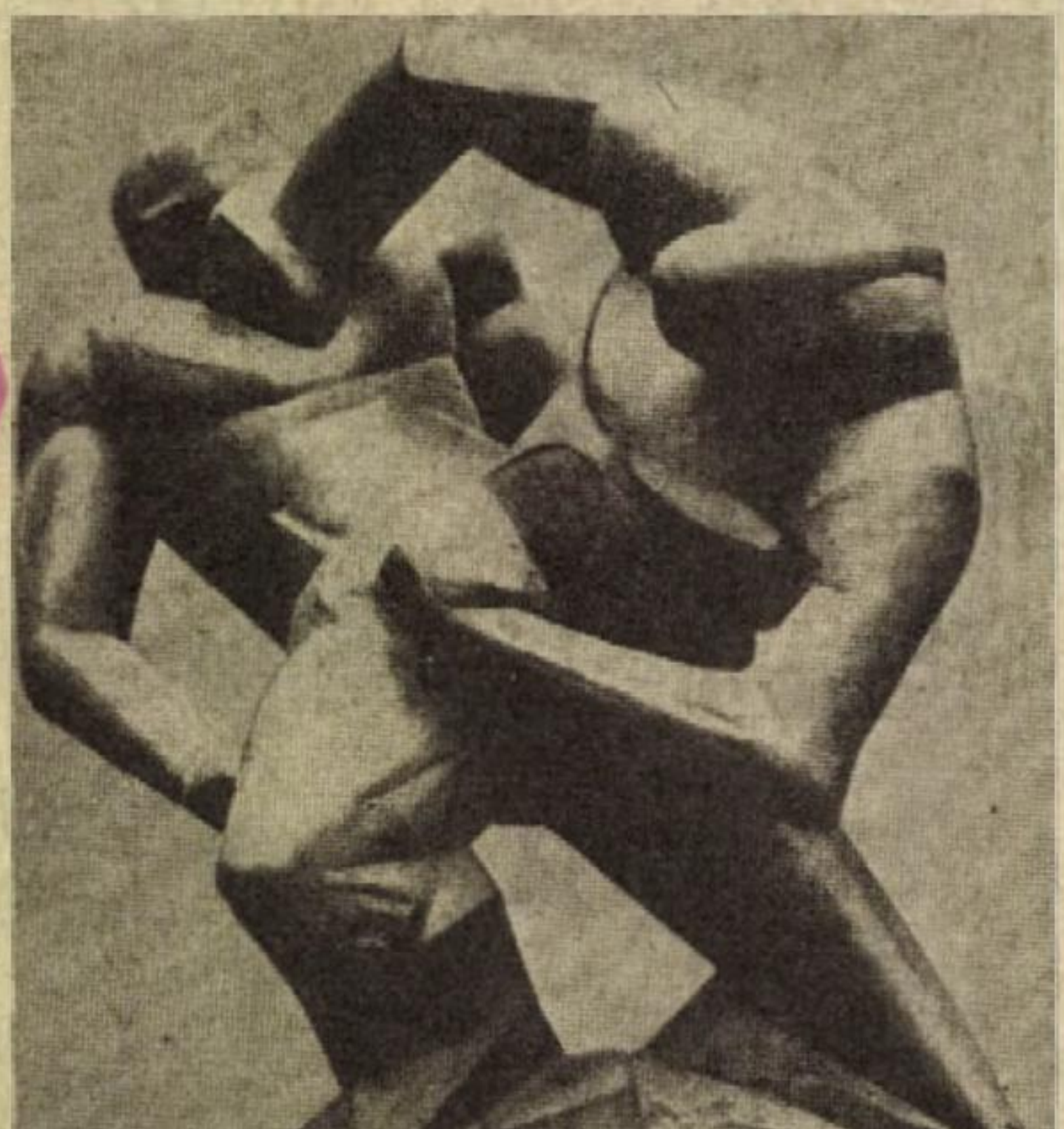

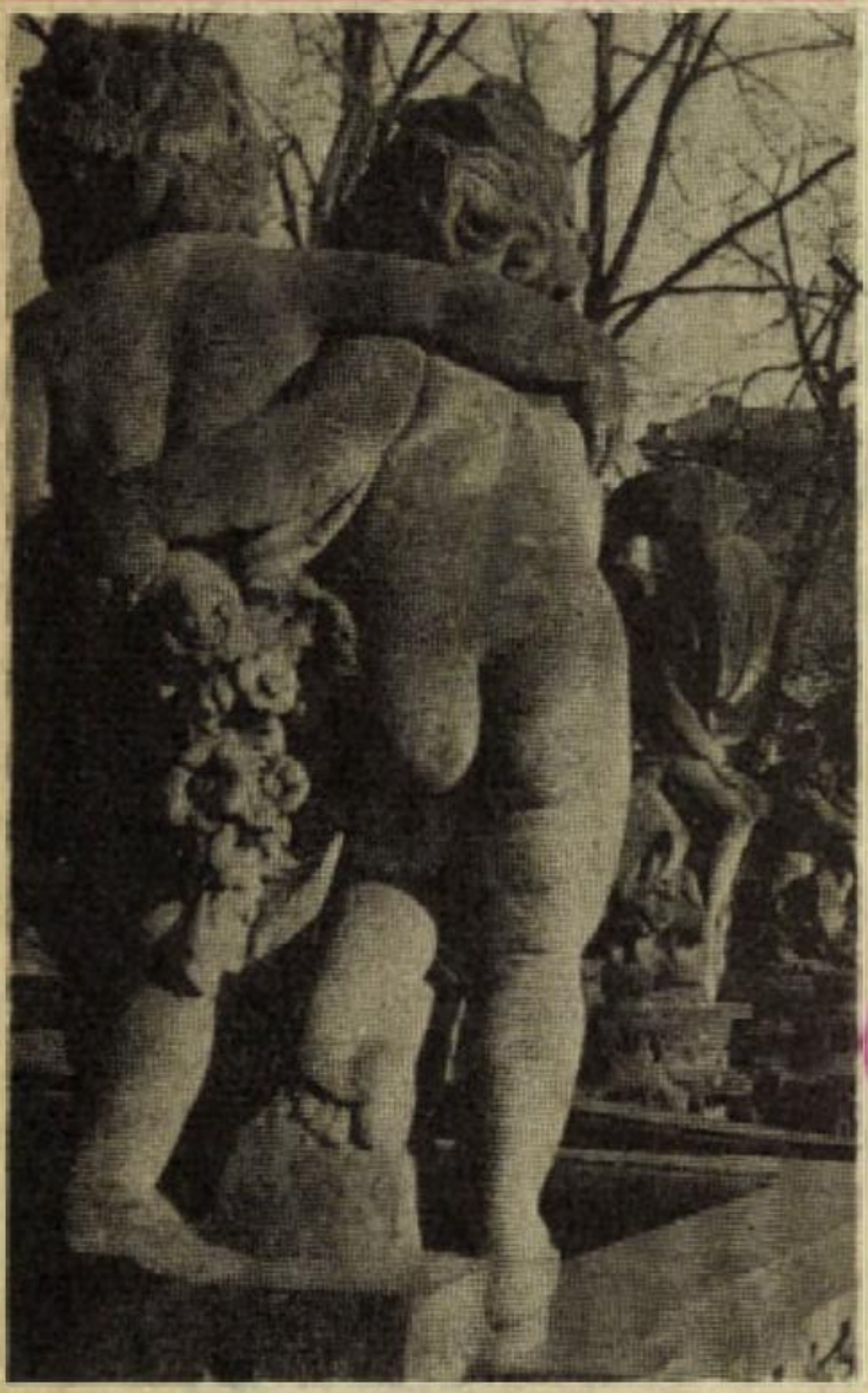

SZOBORFIGURÁK A DREZDAI ZWINGER PARKJÁBÓL:

– Te! Biztos, hogy jó helyen takarsz a csokorral?
(Beküldte: Sebl Márton, Bp., Harmat u. 174.)

MAX BILL:

„VÉGTELENSÉG"

– Annyi minden történik manapság ebben a bonyolult világban, hát csoda, ha becsavarodik az ember?
(Beküldte: Tóth Gyula, Krasznokvajda, Béke út 12.)

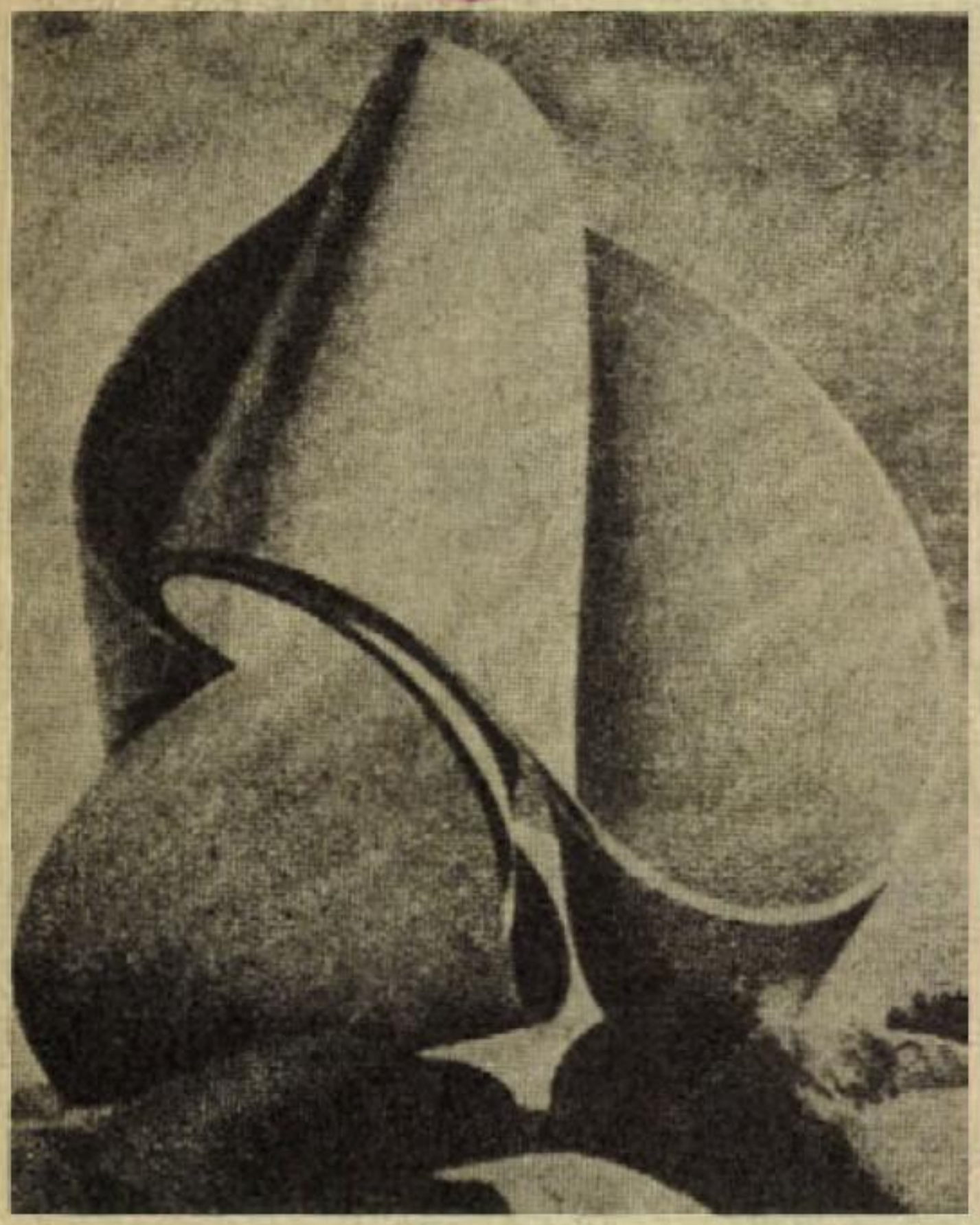

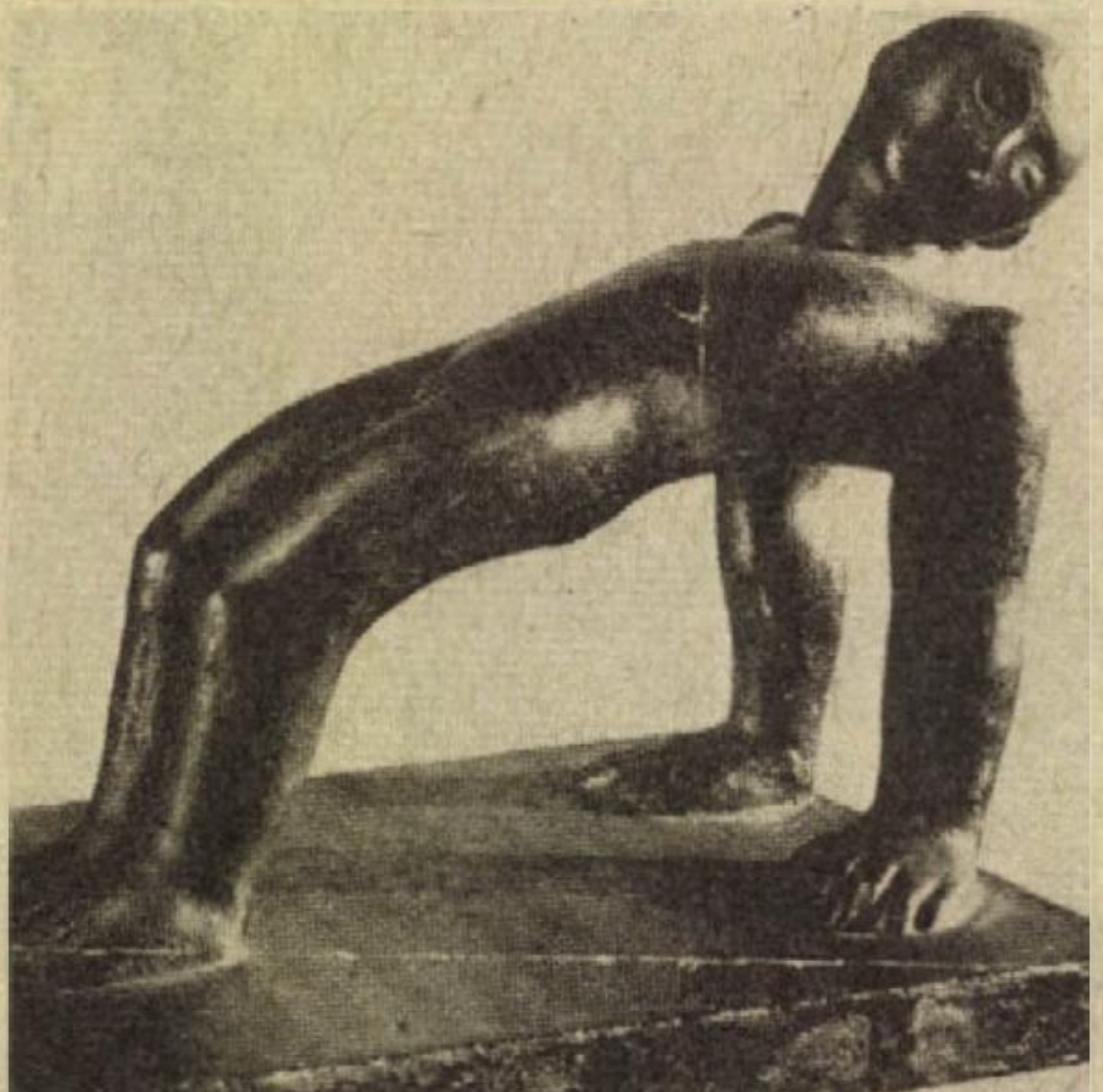

BOKROS BIRMAN:

„HÍD"

– Idősebbek is elkezdhetik!
(Beküldte: Kelecsényi Katalin, Bp., Egry J. u. 38.)

A fenti nyertes válaszok beküldői 200—200 forint jutalomban részesülnek, melyet postán küldünk el címükre.

Következő számunkban folytatjuk a legjobb pályázatok bemutatását.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-28 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

Móra Ferenc írja

A nagyszerű író szkeptikus véleményét tartamazzák rejtvényünk fősorai. A férfiról: vízszintes 1, az asszonyról: függőleges 23. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 12-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Rovott múltú
15. Orosz igen
16. Nem nagy öröm kitölteni
17. A Szovjetunió egyik népe
18. Többnyire övön található
20. Fehér virágú kúszónövény
22. Mutatószó
23. Egy közel-keleti állam elnöke
25. Az, ami a veszélytől megvéd
28. Szigoráról nevezetes ókori görög város
29. Gyöngéd bánásmód
33. Fémes elem
34. Következményei az okozatok
36. Tojásdad alakú
37. G. S.
38. R. M.
39. Buzdítószó
40. Hirtelen és erősen meghúz
41. Innivaló
43. A Duna Gőzhajózási Társaság elődje volt (úgy, ahogy kiejtettük)
45. Valamilyen műszer mutatója
46. Így jó az üdítőital
48. Y. S.
49. Az orosz szocialista forradalom egyik ellenséges tábornoka volt
50. A cerium vegyjele
51. Csapadék
53. Valami, amit el akarunk érni
54. Y. C.
55. Hitler helyettese volt
57. Az önfeláldozó szeretet szimbóluma
60. Mindenáron kötözködik, kifogásol
62. Z. O.
63. Becézett Jenő
64. A fájdalom indulatszava
65. A lőrés közepe (?)

FÜGGŐLEGES

1. Durva posztó
2. A novemberi reggel
3. ... kodil
4. Az SZTK hajdani elődje
5. Csekély hosszúságú
6. S. N.
7. Vízisport egyik kelléke
8. Becézett orosz férfinév
9. ... Simeon (Sarkadi Imre drámája)
10. Esetleg — más szóval
11. 550 — római számmal
12. I. T. C.
13. Olasz táncdalénekesztár
19. Égési termék
21. G. T. R.
24. Kiváló operaénekesünk
26. Nukleáris robbanást kísérő jelenség
27. Állítólag kétszer fárad
30. Több orosz cár neve volt
31. Kenyere javát megette
32. L. I.
35. Egy — angolul
37. A görög mondákban a Föld istennője
38. Mesés történet
42. Nobel-díjas német orvostudós (1854—1915, a Salvarsan előállítója)
43. Hűtlenséget követ el
44. T. N.
47. Égtáj rövidítése
49. Erősödnie kellene
50. Madár jellemző része
52. Egy híres magyar országgyűlés színhelye volt
53. Európai nép
56. ... egészséget!
58. Ajak
59. Út — latinul
61. Félreeső hely

1 A	2 K	3 K	4 O	5 R	6 S	7 E	8 M	9 O	10 N	11 D	12 I	G	13 A	Z
14 B	Ö	R	T	Ö	N	V	I	S	E	L	T	■	15 D	A
16 A	J	O	I	V	■	17 E	S	Z	T	■	18 C	19 S	A	T
■	Ö	■	■	20 I	S	Z	A	L	A	21 G	■	22 A	M	A
23 A	S	24 S	A	D	■	Ö	■	25 O	L	T	26 A	L	O	M
K	■	I	■	■	27 R	■	28 S	P	Á	R	T	A	■	i
29 K	30 I	M	31 É	32 L	E	T	■	33 O	N	■	34 O	K	35 O	K
36 O	V	Á	L	I	S	■	37 G	S	■	38 R	M	■	39 N	O
40 R	Á	N	T	■	41 T	42 E	A	■	43 M	E	F	44 T	E	R
45 I	N	D	E	X	■	46 H	I	47 D	E	G	E	N	■	B
S	■	48 Y	S	■	49 V	R	A	N	G	E	L	■	50 C	E
51 H	52 O	■	■	53 C	É	L	■	54 Y	C	■	55 H	56 E	S	S
57 A	N	Y	58 Á	S	Z	I	59 V	■	60 S	61 Z	Ö	R	Ö	Z
62 Z	O	■	63 J	E	N	C	I	■	64 A	U	■	65 Ő	R	É
U	D	i	K	H	A	H	A	L	L	G	A	T	■	L

FENYEGETÉS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Ha azonnal nem hallgatnak el, elölről kezdjük a műsort.
100—100 forintot nyert:
Somogyvári György, 7500 Nagyatád, Gyár u. 20.
Varga Erzsébet, 5310 Kisújszállás, Nyár út 20.
Majoros Béláné, 1026 Bp., Pasaréti út 155/b.

SZAKMAI IRIGYSÉG

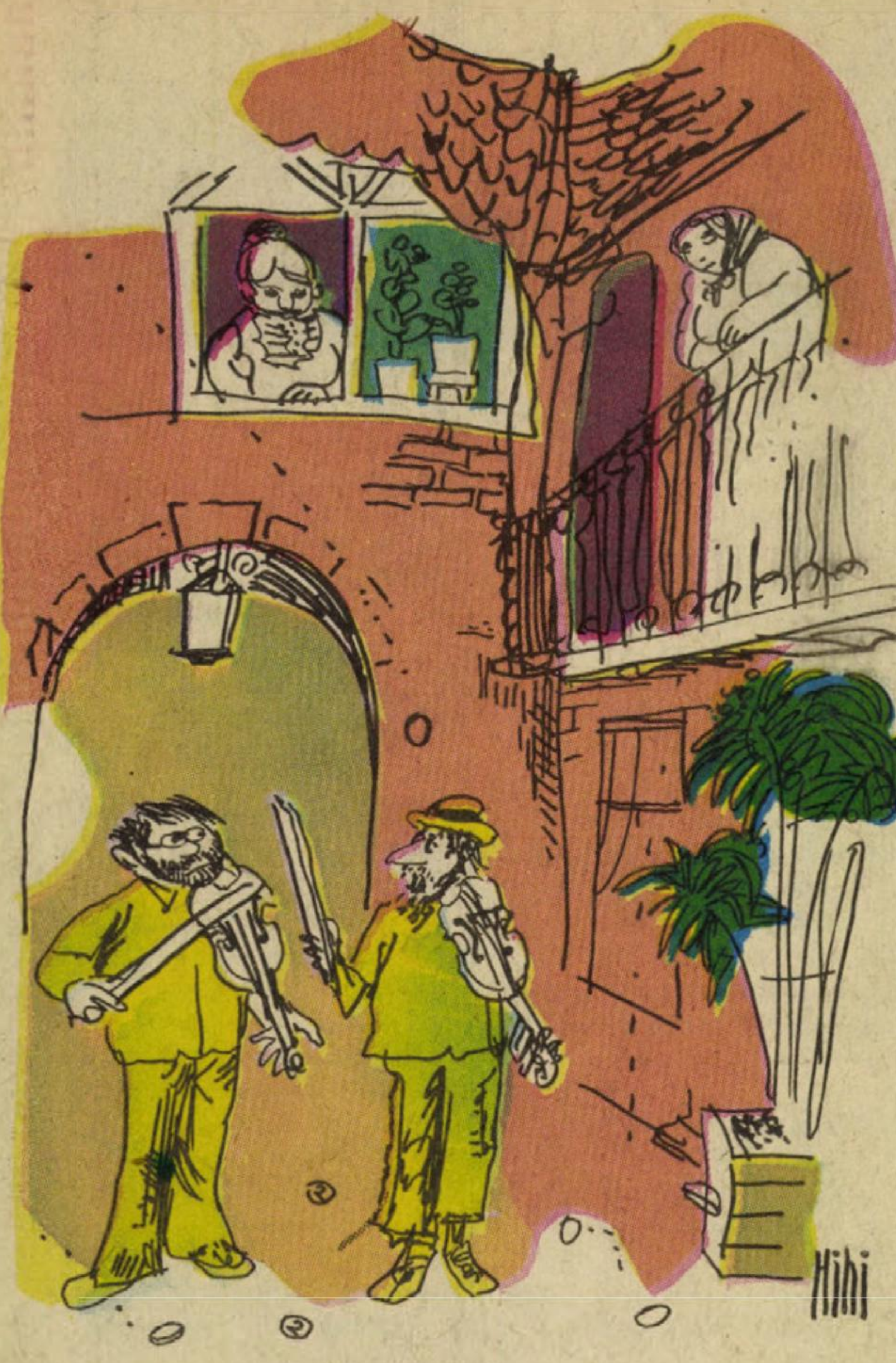

– Te legalább csodagyerekként kezdted!

MUNKAERŐ-GAZDÁLKODÁS

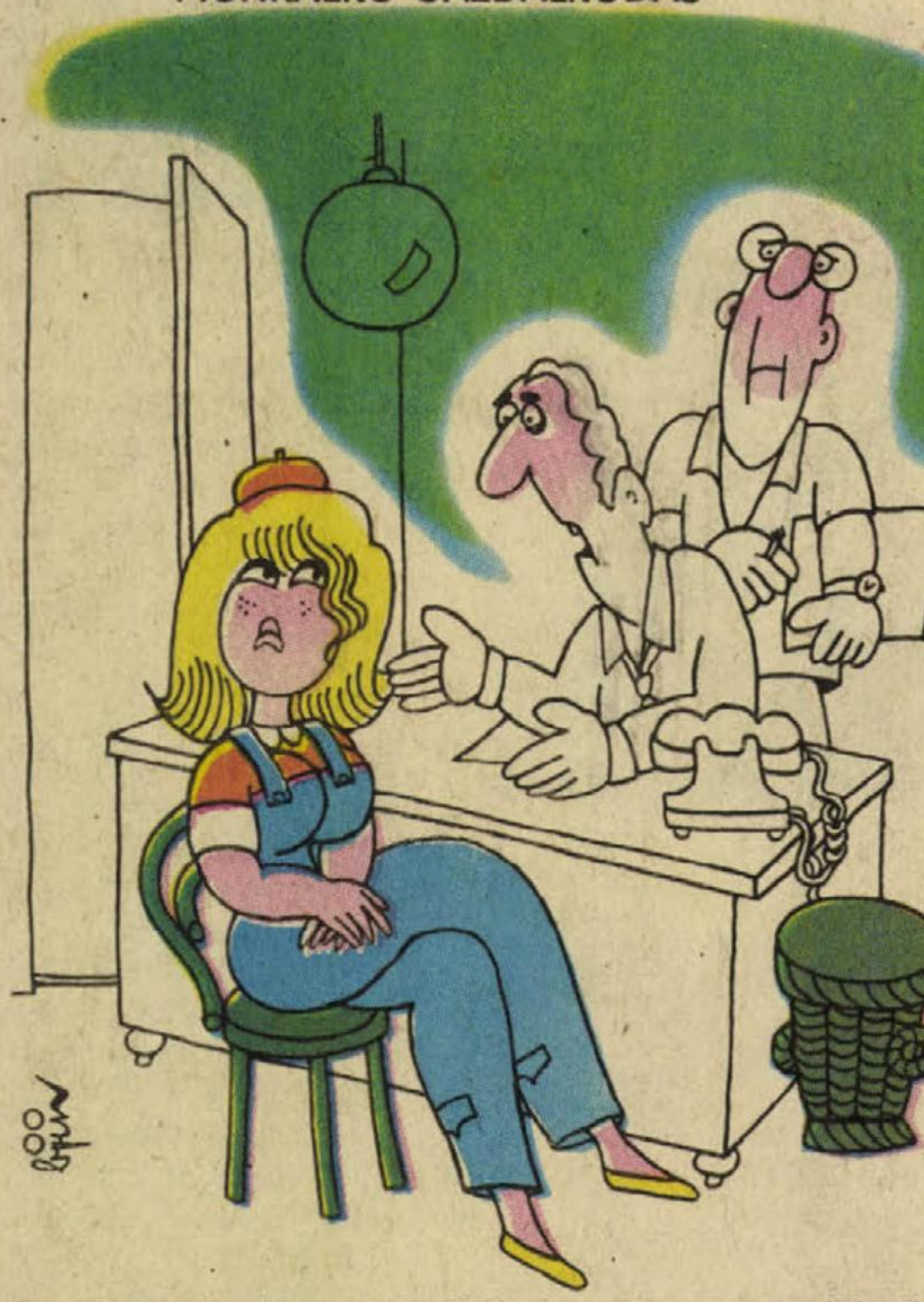

– Csak úgy vehetjük fel, ha megesküszik, hogy legalább három évig nem megy szülési szabadságra!

AZ UNTERMANN

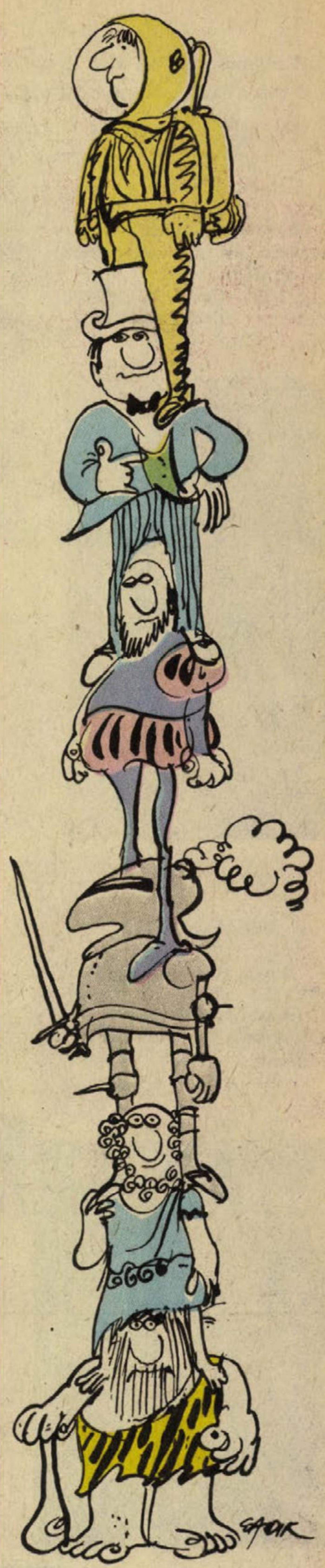

CÁFOLAT

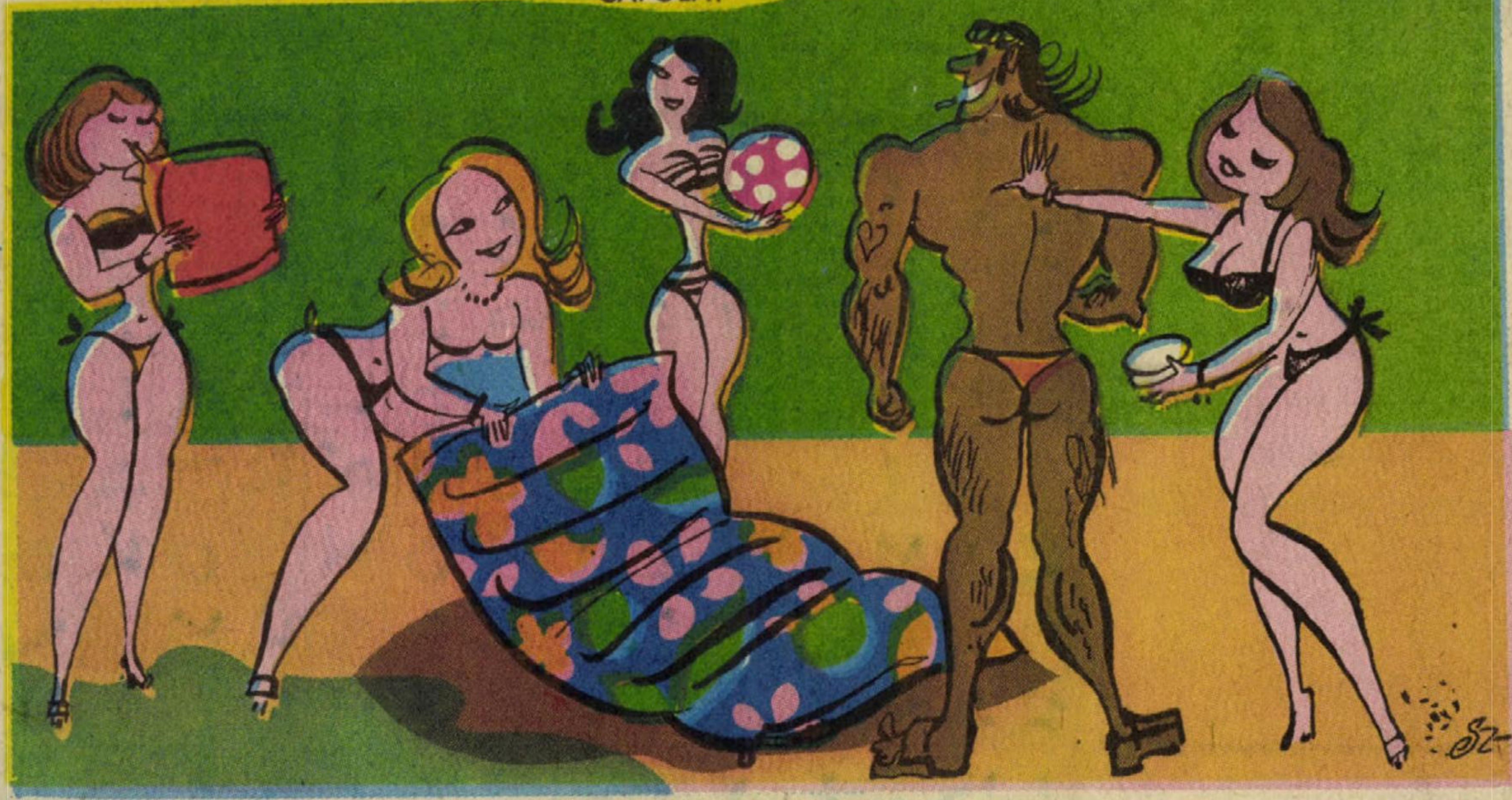

– Nem tudom, miért írják, hogy kevés az ápolónő?!

SZÁLLÁS NÉLKÜL

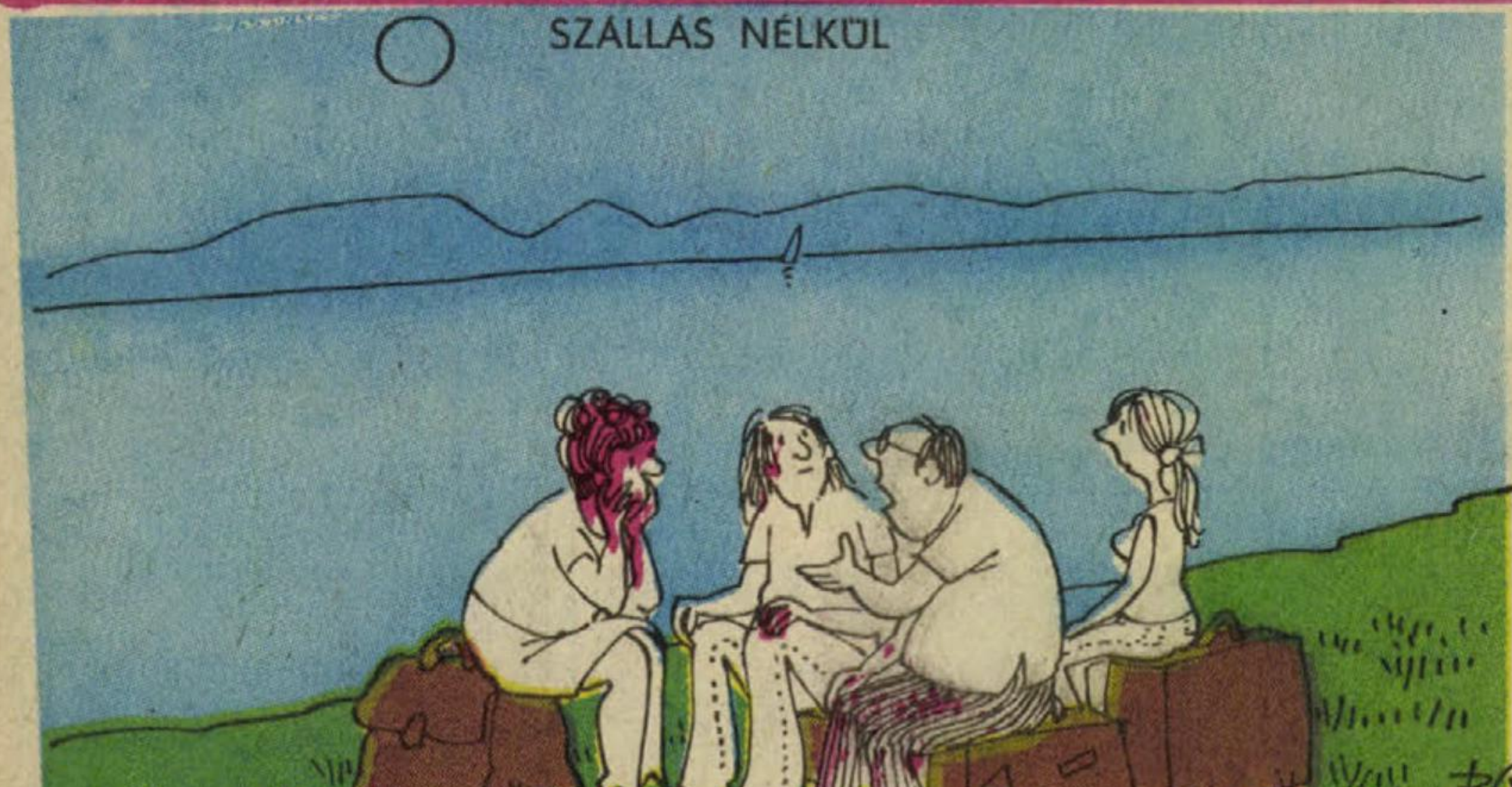

– Látod, ha kimentünk volna annakidején, és most külföldiek lennénk...

MODERN LAKÓHÁZ

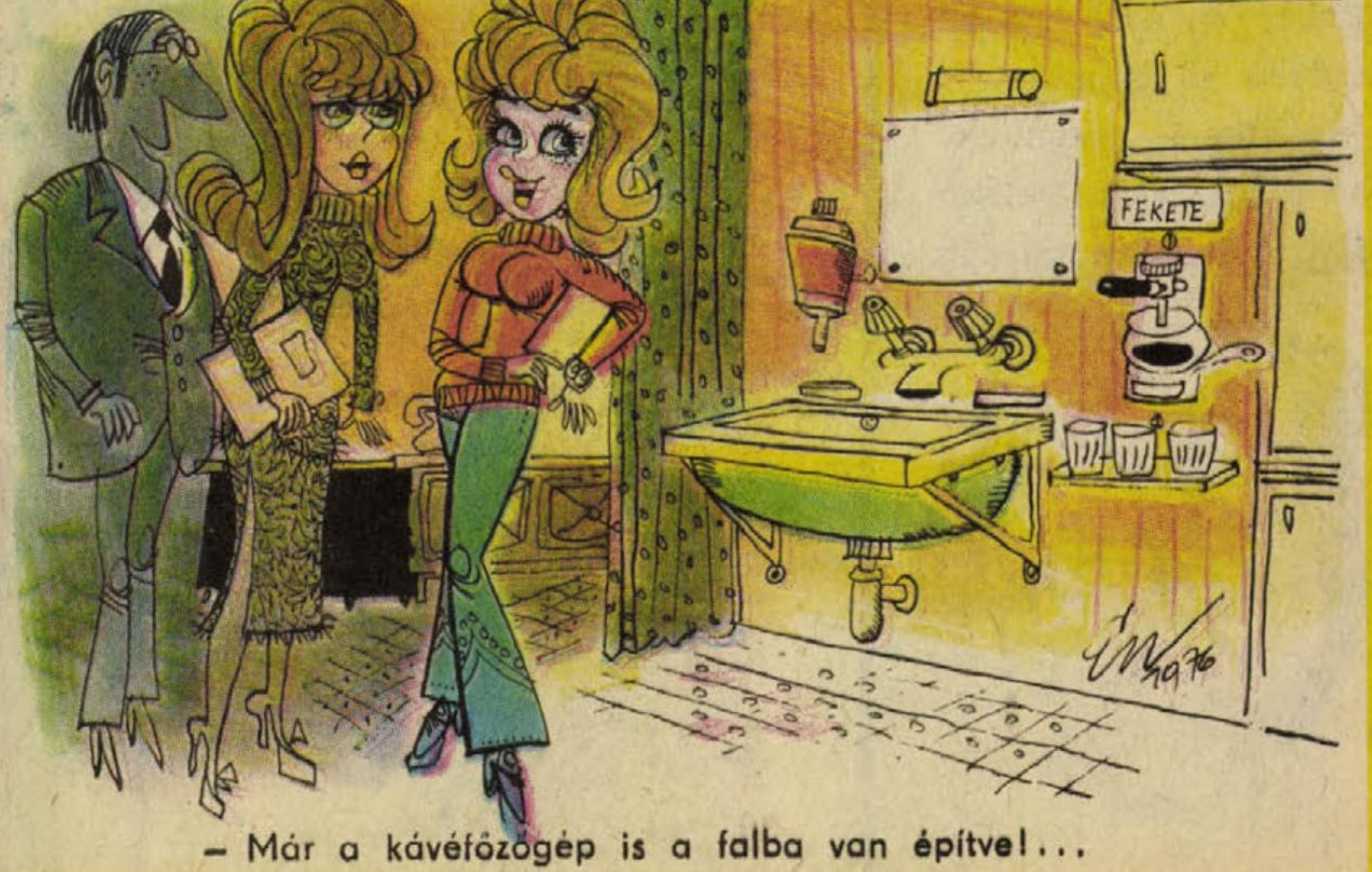

– Már a kávéfőzőgép is a falba van építve!...